

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 332

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 50
18 decembrie 2007

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1490/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 954/79 al Consiliului privind ratificarea de către statele membre a Convenției Organizației Națiunilor Unite referitoare la codul de conduită pentru conferințele maritime sau aderarea acestor state la convenție ⁽¹⁾ 1**
- Regulamentul (CE) nr. 1491/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 3
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1492/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 312/2003 al Consiliului în ceea ce privește contingentele tarifare comunitare pentru anumite produse originare din Chile 5**
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1493/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formatului raportului care trebuie transmis de producătorii, importatorii și exportatorii de anumite gaze fluorurate cu efect de seră 7**
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1494/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formei etichetelor și a cerințelor de etichetare suplimentare privind produsele și echipamentele care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră ⁽¹⁾ 25**

Preț: 22 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽¹⁾** 27

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Consiliu

2007/839/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 29 noiembrie 2007 privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor** 46

Acord între Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor 48

2007/840/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 29 noiembrie 2007 privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării vizelor** 66

Acord între Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării vizelor 68

Comisie

2007/841/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 13 septembrie 2007 privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE (cazul COMP/E-2/39.141 – Fiat) [notificată cu numărul C(2007) 4274]** 77

2007/842/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 6 decembrie 2007 de modificare a Deciziei 2004/4/CE de autorizare a statelor membre în vederea adoptării provizorii de măsuri urgente de protecție împotriva răspândirii *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith provenind din Egipt [notificată cu numărul C(2007) 5898]** 80

2007/843/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 11 decembrie 2007 privind aprobarea programelor de control pentru depistarea *salmonellei* în efectivele de *Gallus gallus* de reproducere din anumite țări terțe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Deciziei 2006/696/CE în ceea ce privește anumite condiții de sănătate publică privind importul de păsări de curte și de ouă destinate incubăției [notificată cu numărul C(2007) 6094] ⁽¹⁾** 81

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

2007/844/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 17 decembrie 2007 de modificare a Deciziei 2006/415/CE privind anumite măsuri de protecție referitoare la gripa aviară înalt patogenă de subtip H5N1 la păsările de curte din Germania** [notificată cu numărul C(2007) 6702] ⁽¹⁾..... 101
-

III Acte adoptate în temeiul Tratatului UE

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

- ★ **Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile** 103

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1490/2007 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 decembrie 2007**

de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 954/79 al Consiliului privind ratificarea de către statele membre a Convenției Organizației Națiunilor Unite referitoare la codul de conduită pentru conferințele maritime sau aderarea acestor state la convenție

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CEE) nr. 954/79 al Consiliului ⁽³⁾ prevede condițiile pe care statele membre trebuie să le îndeplinească în momentul ratificării Convenției Organizației Națiunilor Unite referitoare la codul de conduită pentru conferințele maritime sau în momentul aderării la aceasta.

(2) Convenția referitoare la codul de conduită pentru conferințele maritime stabilește un cadru internațional de

reglementare pentru conferințele maritime, în special prin intermediul unor norme privind accesul la cotele de trafic deținute de armatorii stabiliți pe teritoriile statelor care sunt părți la convenție, în sprijinul schimburilor comerciale internaționale reciproce.

(3) Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 25 septembrie 2006 al Consiliului ⁽⁴⁾ a abrogat Regulamentul (CEE) nr. 4056/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a dispozițiilor articolelor 85 și 86 din tratat la transportul maritim ⁽⁵⁾, care prevedea, printre altele, o exceptare de la interdicția din articolul 81 alineatul (1) din tratat în ceea ce privește conferințele maritime.

(4) La sfârșitul perioadei de tranziție prevăzute la articolul 1 paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1419/2006, interdicția prevăzută la articolul 81 alineatul (1) din tratat urmează să se aplice serviciilor regulate de transport maritim și, în consecință, conferințele maritime nu vor mai fi autorizate să desfășoare schimburi comerciale către sau din porturile statelor membre.

(5) Prin urmare, statele membre se vor afla în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul Convenției referitoare la codul de conduită pentru conferințele maritime. De la data respectivă, statele membre nu vor mai fi în măsură să ratifice sau să aprobe convenția respectivă ori să adere la aceasta. Regulamentul (CEE) nr. 954/79 va deveni, prin urmare, inaplicabil și ar trebui să fie abrogat la data expirării perioadei de tranziție prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1419/2006, adică la 18 octombrie 2008,

⁽¹⁾ JO C 256, 27.10.2007, p. 62.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 10 iulie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 noiembrie 2007.

⁽³⁾ JO L 121, 17.5.1979, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 269, 28.9.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 378, 31.12.1986, p. 4. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 954/79 se abrogă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 18 octombrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 decembrie 2007.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
M. LOBO ANTUNES

REGULAMENTUL (CE) NR. 1491/2007 AL COMISIEI**din 17 decembrie 2007****de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 3223/94 al Comisiei din 21 decembrie 1994 de stabilire a normelor de aplicare a regimului de import pentru fructe și legume ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 3223/94 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a sumelor forfetare la import din țările terțe, pentru produsele și termenele menționate în anexa acestuia.

- (2) În conformitate cu criteriile menționate anterior, sumele forfetare la import trebuie stabilite la nivelurile prevăzute în anexa la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele forfetare la import prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 3223/94 sunt stabilite așa cum este indicat în tabelul din anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 18 decembrie 2007.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2007.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 337, 24.12.1994, p. 66. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 756/2007 (JO L 172, 30.6.2007, p. 41).

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

(Cod NC)	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Suma forfetară la import
0702 00 00	IL	168,9
	MA	95,7
	TN	157,6
	TR	100,0
	ZZ	130,6
0707 00 05	JO	237,0
	MA	47,6
	TR	95,0
	ZZ	126,5
0709 90 70	MA	58,1
	TR	104,7
	ZZ	81,4
0709 90 80	EG	359,4
	ZZ	359,4
0805 10 20	AR	19,6
	TR	91,1
	ZA	38,1
	ZW	14,0
	ZZ	40,7
0805 20 10	MA	75,7
	ZZ	75,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	15,2
	IL	66,9
	TR	73,3
	ZZ	51,8
0805 50 10	EG	81,3
	IL	82,7
	MA	119,9
	TR	97,3
	ZZ	95,3
0808 10 80	CA	86,7
	CN	107,4
	MK	32,8
	US	88,4
	ZZ	78,8
0808 20 50	CN	51,5
	US	122,8
	ZZ	87,2

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1492/2007 AL COMISIEI**din 17 decembrie 2007****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 312/2003 al Consiliului în ceea ce privește contingentele tarifare comunitare pentru anumite produse originare din Chile**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 312/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de punere în aplicare pentru Comunitate a dispozițiilor tarifare prevăzute de Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte⁽¹⁾, în special articolul 5,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 312/2003 pune în aplicare, pentru Comunitate, dispozițiile tarifare prevăzute de Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte⁽²⁾.
- (2) Prin Decizia 2005/106/CE⁽³⁾, Consiliul a aprobat un protocol la Acordul de constituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte, pentru a lua în considerare aderarea la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace⁽⁴⁾ (denumit în continuare „protocolul”). Protocolul prevede noi concesii tarifare comunitare dintre care unele sunt limitate de contingentele tarifare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 305/2005 al Comisiei din 19 octombrie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 312/2003 al Consiliului privind contingentele tarifare care se aplică anumitor produse originare din Chile pune în aplicare aceste noi concesii.
- (4) În conformitate cu dispozițiile protocolului, începând cu 1 ianuarie 2005, volumul noilor contingentele tarifare ar

trebui să crească anual cu 5 % din cantitatea inițială. Din motive de claritate, se impune stabilirea volumelor totale ale contingentelor tarifare disponibile în 2005 pentru produsele în cauză, cantități care includ deja creșterea pentru respectivul an.

- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 312/2003 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Întrucât volumele contingentelor tarifare prevăzute de prezentul regulament trebuie să se aplice începând cu 1 ianuarie 2005, acesta ar trebui să se aplice începând cu aceeași dată și să intre în vigoare de îndată.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului Vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 312/2003 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Volumul anual al contingentului tarifar menționat la numărul de ordine 09.1941 din anexă se majorează succesiv, în fiecare an, cu 5 % din cantitatea inițială, începând cu 1 ianuarie 2005.”

2. Anexa se modifică conform anexei la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2005.

⁽¹⁾ JO L 46, 20.2.2003, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 305/2005 al Comisiei (JO L 52, 25.2.2005, p. 6).

⁽²⁾ JO L 352, 30.12.2002, p. 3.

⁽³⁾ JO L 38, 10.2.2005, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 38, 10.2.2005, p. 3.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2007.

Pentru Comisie
László KOVÁCS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Tabelul din anexa la Regulamentul (CE) nr. 312/2003 se modifică după cum urmează:

1. La rândul aferent contingentului tarifar cu numărul de ordine 09.1925, volumul contingentului tarifar anual din coloana a patra se înlocuiește cu următorul text:

„581,50 de tone (*)

(*) Acest volum al contingentului anual se aplică de la 1 ianuarie 2005. Acesta se majorează succesiv în fiecare an, pentru prima dată în 2006 pentru anul respectiv, cu 26,50 de tone (5 % din volumul inițial de 530 de tone).”

2. La rândul aferent contingentului tarifar cu numărul de ordine 09.1929, volumul contingentului tarifar anual din coloana a patra se înlocuiește cu următorul text:

„42 275 de tone (**)

(**) Acest volum al contingentului anual se aplică de la 1 ianuarie 2005. Acesta se majorează succesiv în fiecare an, pentru prima dată în 2006 pentru anul respectiv, cu 1 925 de tone (5 % din volumul inițial de 38 500 de tone).”

3. La rândul aferent contingentului tarifar cu numărul de ordine 09.1941, volumul contingentului tarifar anual din coloana a patra se înlocuiește cu următorul text:

„1 050 de tone (***)

(***) Acest volum al contingentului anual se aplică de la 1 ianuarie 2005. Acesta se majorează succesiv în fiecare an, pentru prima dată în 2006 pentru anul respectiv, cu 50 de tone (5 % din volumul inițial de 1 000 de tone).”

REGULAMENTUL (CE) NR. 1493/2007 AL COMISIEI**din 17 decembrie 2007****de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formatului raportului care trebuie transmis de producătorii, importatorii și exportatorii de anumite gaze fluorurate cu efect de seră**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Datele care trebuie transmise de importatori și producători trebuie să cuprindă previziuni ale cantităților de gaze fluorurate cu efect de seră pe care estimează că le vor utiliza în cadrul principalelor aplicații, inclusiv cantitățile pe care estimează că le vor utiliza ca materii prime, pentru a furniza Comisiei și statelor membre informații suplimentare în vederea obținerii de date privind emisiile în diferite sectoare.
- (2) Producătorii achiziționează și vând gaze fluorurate cu efect de seră de la și către alți producători din motive comerciale, în acest caz numai producătorul cumpărător putând preciza cantitățile de substanțe pe care estimează că le va utiliza în cadrul principalelor aplicații.

- (3) Părțile interesate au fost consultate cu privire la formatul raportului și s-a ținut seama de experiența lor în ceea ce privește comunicarea informațiilor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon ⁽²⁾.

- (4) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Formatul raportului menționat la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 este prevăzut în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2007.

Pentru Comisie
Stavros DIMAS
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 1.⁽²⁾ JO L 244, 29.9.2000, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Decizia 2007/540/CE a Comisiei (JO L 198, 31.7.2007, p. 35).

ANEXĂ

FIȘĂ DE INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE DE PRODUCĂTORII, IMPORTATORII ȘI EXPORTATORII DE GAZE FLUORURATE CU EFECT DE SERĂ

PARTEA 1

INTRODUCERE

Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră prevede că producătorii, importatorii și exportatorii de gaze fluorurate cu efect de seră transmit anual Comisiei Europene date referitoare la anumite activități, începând cu anul 2008 (pentru activitățile întreprinse în decursul anului 2007). Următoarea fișă de informații trebuie completată de producătorii, importatorii și exportatorii din Comunitatea Europeană care produc, importă și/sau exportă anual mai mult de o tonă metrică de gaze fluorurate cu efect de seră sau preparate care conțin gaze fluorurate cu efect de seră.

Cantitățile importate sau exportate includ cantitățile transportate în vrac, inclusiv cantitățile transportate cu echipamente destinate încărcării respectivelor echipamente, dar nu și cantitățile conținute în echipamente (precum echipamentele preîncărcate). Importurile și exporturile de gaze fluorurate cu efect de seră declarate trebuie să includă numai cantitățile importate sau exportate din/în țări terțe. În mod similar, Regulamentul (CE) nr. 842/2006 nu prevede obligația importatorilor de a declara cantitățile achiziționate de la producători sau distribuitori comunitari sau cantitățile stocate obținute inițial de la producători sau distribuitori comunitari.

Societățile comerciale care produc și captează mai mult de o tonă de gaze fluorurate cu efect de seră ca subproduse ale unei alte producții chimice (de exemplu, producția de HFC-23 în urma fabricării de HCFC-22) trebuie să completeze această fișă de informații pentru a declara cantitățile de gaze fluorurate cu efect de seră captate; subprodusele emise, dar necaptate, nu trebuie declarate în această fișă de informații.

CONFIDENȚIALITATE

Toate informațiile furnizate în acest raport sunt strict confidențiale. Nicio informație referitoare la societățile comerciale nu va fi făcută publică; înainte de a fi puse la dispoziția publicului, toate informațiile privind societățile vor fi sintetizate în rapoarte. Pentru eventuale aspecte privind confidențialitatea, puteți contacta Comisia Europeană sau organismul desemnat de aceasta.

INSTRUCȚIUNI

Completați toate părțile relevante ale fișei de informații, astfel încât să declarați toate activitățile întreprinse în decursul anului calendaristic precedent (de exemplu, activitățile desfășurate în anul 2007 trebuie declarate până la data de 31 martie 2008 cel târziu). Cu titlu informativ, în partea 2 sunt prezentate definiții care pot fi utile pentru completarea fișelor, precum și lista gazelor fluorurate cu efect de seră reglementate, în care se indică, de asemenea, numerele CAS corespunzătoare.

Trebuie notat faptul că, în mod normal, informațiile se furnizează la nivel de societate comercială (și nu la nivel de instalație).

Depunere

După completare, raportul trebuie depus până la data de 31 martie a anului următor anului care face obiectul raportului. Raportul sub forma fișei de informații este transmis Comisiei sau organismului desemnat de aceasta și autorității competente a statului membru.

PARTEA 2

Definiții

Gaze fluorurate cu efect de seră: hidrofluorocarburi (HFC), perfluorocarburi (PFC) și hexafluorură de sulf (SF_6), astfel cum sunt enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 842/2006, și preparatele care conțin aceste substanțe, dar cu excepția substanțelor reglementate de Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon.

Preparat (deseori denumit, în limbajul de specialitate, amestec): un amestec format din două sau mai multe substanțe dintre care cel puțin una este un gaz fluorurat cu efect de seră, cu excepția cazului în care potențialul total de încălzire globală al preparatului este mai mic de 150. Potențialul total de încălzire globală al preparatului se determină în conformitate cu partea 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră.

Introducere pe piață: în sensul fișelor de informații, „introducere pe piață” înseamnă furnizarea sau punerea la dispoziția unui terț din cadrul Comunității, pentru prima dată, contra cost sau cu titlu gratuit, de gaze fluorurate cu efect de seră în vrac, inclusiv importul pe teritoriul vamal al Comunității, cu excepția gazelor conținute în echipamente.

Coproducător comunitar: un producător de gaze fluorurate cu efect de seră din Comunitate cu care un alt producător poate realiza tranzacții (și anume vânzarea și achiziționarea de gaze fluorurate cu efect de seră).

Materie primă: orice substanță care suferă transformări chimice în cadrul unui proces prin care compoziția sa inițială este integral convertită și ale cărei emisii sunt neglijabile.

Regenerare: retratarea unui gaz fluorurat cu efect de seră recuperat pentru a corespunde unui anumit standard de performanță.

Reciclare: re folosirea unui gaz fluorurat cu efect de seră recuperat, după un proces elementar de curățare.

Distru gere: procesul prin care cea mai mare parte sau întreaga cantitate de gaz fluorurat cu efect de seră este transformată sau descompusă permanent în una sau mai multe substanțe stabile care nu sunt gaze fluorurate cu efect de seră.

Notă: Prin producția unui preparat de gaz fluorurat cu efect de seră se înțelege producția de constituenți ai preparatului, și nu operațiunea de amestecare.

Informații privind producția de subproduse sub formă de gaze fluorurate cu efect de seră

Această fișă de informații nu trebuie utilizată pentru declararea emisiilor de gaze cu efect de seră ca subproduse rezultate în urma fabricării altor substanțe chimice (de exemplu emisiile de HFC-23 în urma fabricării HCFC-22). Gazele fluorurate cu efect de seră emise, ca subproduse, direct în atmosferă nu trebuie declarate. Cu toate acestea, societățile comerciale care produc gaze fluorurate cu efect de seră ca subproduse ale fabricării unor alte substanțe chimice și care captează gazele fluorurate cu efect de seră produse trebuie să completeze această fișă de informații pentru a declara cantitățile captate de gaze fluorurate cu efect de seră emise ca subproduse, care sunt considerate o nouă producție.

Gaze fluorurate cu efect de seră reglementate de Regulamentul (CE) nr. 842/2006		
<p>Tabelul de mai jos cuprinde o listă a gazelor fluorurate cu efect de seră reglementate și numerele CAS (Chemical Abstract Service) corespunzătoare. Pentru Nomenclatura Combinată (NCB) a gazelor fluorurate cu efect de seră reglementate, puteți consulta reglementările în vigoare, publicate până cel târziu la data de 31 octombrie a anului anterior anului căruia i se aplică, disponibile la: http://europa.eu.int/eur-lex/lex/ro/index.htm</p>		
Gaze fluorurate cu efect de seră reglementate	Formula chimică	Numărul CAS
Hexafluorură de sulf	SF ₆	2551-62-4
Hidrofluorocarburi (HFC):		
HFC-23	CHF ₃	75-46-7
HFC-32	CH ₂ F ₂	75-10-5
HFC-41	CH ₃ F	593-53-3
HFC-43-10mee	C ₅ H ₂ F ₁₀	138495-42-8
HFC-125	C ₂ HF ₅	354-33-6
HFC-134	C ₂ H ₂ F ₄	359-35-3
HFC-134a	CH ₂ FCF ₃	811-97-2
HFC-152a	C ₂ H ₄ F ₂	75-37-6
HFC-143	C ₂ H ₃ F ₃	430-66-0
HFC-143a	C ₂ H ₃ F ₃	420-46-2
HFC-227ea	C ₃ HF ₇	431-89-0
HFC-236cb	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	677-56-5
HFC-236ea	CHF ₂ CHFCF ₃	431-63-0
HFC-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	690-39-1
HFC-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	679-86-7
HFC-245fa	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	460-73-1
HFC-365mfc	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	406-58-6
Perfluorocarburi (PFC):		
Perfluorometan	CF ₄	75-73-0
Perfluoroetan	C ₂ F ₆	76-16-4
Perfluoropropan	C ₃ F ₈	76-19-7
Perfluorobutan	C ₄ F ₁₀	355-25-9
Perfluoropentan	C ₅ F ₁₂	678-26-2
Perfluorohexan	C ₆ F ₁₄	355-42-0
Perfluorociclobutan	c-C ₄ F ₈	115-25-3
Preparate cu PFC sau preparate cu HFC	Variabilă	Variabilă

PARTEA 3

Informații privind societatea comercială	
Denumirea societății: _____	Data depunerii: _____
Adresa societății: _____	Anul tranzacției (Anul pentru care se întocmește prezentul raport): _____
Codul poștal: _____	
Țara: _____	
Persoană de contact: _____	
Număr de telefon: _____	
Număr de fax: _____	
Adresă e-mail: _____	
☐ Certific faptul că sunt reprezentantul autorizat al acestei societăți și am analizat personal informațiile comunicate în prezenta fișă de informații, precum și în toate documentele anexate. Din datele pe care le dețin, informațiile comunicate sunt adevărate, corecte și complete.	

Tranzacții cu gaze fluorurate cu efect de seră
<p>Orice entitate care a produs, importat și/sau exportat anual mai mult de o tonă metrică de gaze fluorurate cu efect de seră sau preparate care conțin gaze fluorurate cu efect de seră are obligația de a completa prezenta fișă de informații. Selectați tipul sau tipurile de tranzacții cu gaze fluorurate cu efect de seră realizate în decursul perioadei în cauză. Pentru producția și/sau importul de gaze fluorurate cu efect de seră, indicați, de asemenea, tipul sau tipurile de gaze fluorurate cu efect de seră produse/importate.</p>
☐ Producție <ul style="list-style-type: none"> ☐ HFC ☐ PFC ☐ SF₆
☐ Import <ul style="list-style-type: none"> ☐ HFC/preparate care conțin HFC ☐ PFC/preparate care conțin PFC ☐ SF₆
☐ Export
<p>În funcție de tipurile de gaze fluorurate cu efect de seră și de tipurile de tranzacții indicate mai sus, completați toate fișele corespunzătoare anexate.</p>

PARTEA 4

Informații privind producția și importul de HCF
Pentru furnizarea de informații privind producția și importul de HCF pot fi utilizate cinci fișe, după cum sunt prezentate în cele ce urmează. Alegeți tipul de fișă care corespunde societății dumneavoastră și furnizați informațiile solicitate.
Fișa 1 – Producători și importatori: HFC
Această fișă de informații trebuie utilizată pentru furnizarea de date cu privire la producția și/sau importul de HCF, inclusiv cele utilizate la producția de preparate. În această fișă de informații trebuie declarați, de asemenea, constituenții preparatelor cu HFC care au fost produși sau importați ca substanțe, apoi amestecați sau importați ca preparate și reamestecați. În fișă se includ numai cele mai obișnuite HFC. Note: — Dacă societatea dumneavoastră a importat sau a achiziționat preparate pe care nu le-ați reamestecat, declarați respectivele substanțe în fișa 3. — Dacă societatea dumneavoastră a importat sau a produs HFC sau preparate cu HFC care nu se regăsesc în această fișă de informații, treceți la fișa 2.
Fișa 1 – Coproducători (numai pentru producători)
Utilizați această fișă de informații pentru a detalia tranzacțiile cu HFC obișnuite realizate între coproducători. Asigurați-vă că totalurile sunt aceleași cu cele declarate în fișa 1 – Producători și importatori.
Fișa 2 – Producători și importatori: alte HFC
Această fișă de informații trebuie utilizată pentru furnizarea de date cu privire la alte HFC, care nu se regăsesc în fișa 1. În această fișă trebuie declarați, de asemenea, constituenții preparatelor cu HFC care au fost produși sau importați ca substanțe, apoi amestecați sau importați ca preparate și reamestecați de către societatea dumneavoastră. Notă: — Dacă societatea dumneavoastră a importat sau a achiziționat preparate pe care nu le-ați reamestecat, declarați respectivele substanțe în fișa 3.
Fișa 2 – Coproducători (numai pentru producători)
Utilizați această fișă de informații pentru a detalia tranzacțiile realizate între coproducători cu alte HFC, care nu se regăsesc în fișa 1 – Coproducători. Asigurați-vă că totalurile sunt aceleași cu cele declarate în fișa 2 – Producători și importatori.
Fișa 3 – Importatori: preparate cu HFC (numai pentru importatori)
Această fișă de informații trebuie utilizată pentru furnizarea de date cu privire la importurile de preparate cu HFC pe care societatea dumneavoastră nu le-a amestecat. Note: — Dacă societatea dumneavoastră a importat HFC în vederea utilizării lor în preparate, declarați respectivele substanțe în fișa 1 și/sau fișa 2. — Dacă societatea dumneavoastră a importat preparate cu HFC și le-a reamestecat, declarați respectivele substanțe în fișa 1 și/sau fișa 2.

Fișa 1 – Producători și importatori: HFC

Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu HFC (în tone metrice) realizate în perioada în cauză. Producătorii de preparate cu HFC trebuie să utilizeze această fișă de informații pentru a declara fiecare constituent de preparare (pentru detalii, consultați informațiile prezentate în introducerea părții 4). Pentru HFC care nu se regăsesc în tabel, utilizați fișa 2. Cantitățile importate sau exportate ar trebui să includă cantitățile transportate în vrac, inclusiv cantitățile transportate cu echipamente destinate încărcării respectivelor echipamente, dar nu și cantitățile conținute în echipamente (precum echipamentele preîncărcate). Importatorii care achiziționează și de la producători sau distribuitori comunitari sau care stochează cantități achiziționate de la producători sau distribuitori comunitari nu au obligația de a declara respectivele cantități. Dacă aplicațiile prevăzute sunt „Altele” sau „Necunoscute”, oferiți o explicație în acest sens în spațiul rezervat la sfârșitul tabelului. Pentru definiții ale termenilor, consultați partea 2.

Tranzacții/ (tone metrice)		HFC-32	HFC-125	HFC-134a	HFC-143a	HFC-152a	HFC-227ea	HFC-245fa	HFC-365mfc	HFC-43-10mee
A	Cantitate totală nouă produsă în instalația/instalațiile dumneavoastră									
B	Cantitate importată în Comunitate									
C	Cantitate exportată spre vânzare în afara Comunității									
D	Alte cantități colectate din Comunitate în vederea regenerării sau a distrugerii									
Tranzacții exclusiv pentru producători										
E	Cantitate achiziționată de la coproducători comunitari									
F	Cantitate vândută coproducătorilor comunitari									
G	Cantitate achiziționată din alte surse comunitare									
Stocuri deținute în decursul anului în cauză ^(a)										
H	Stocuri deținute la 1 ianuarie									
I	Stocuri deținute la 31 decembrie									
Regenerare, distrugere și utilizare ca materii prime										
J	Cantitate regenerată de societatea dumneavoastră									
K	Cantitate distrusă de societatea dumneavoastră (<i>in situ</i>)									
L	Cantitate distrusă în numele de dumneavoastră (<i>ex situ</i> , în Comunitate)									
M	Cantitate utilizată ca materie primă de societatea dumneavoastră									
Cantitate netă disponibilă pentru vânzare în afara Comunității										
N	Total calculat: (A+B-C+D+E-F+G+H-I-K-L-M)									
Aplicații prevăzute pentru cantitățile introduse pe piața comunitară pentru prima dată (cele mai bune estimări) ^(b)										
O	Refrigerare și climatizare									
P	Protecție împotriva incendiilor									
Q	Aerosoli									
R	Solvenți									
S	Spume									
T	Materii prime									
U	Altele sau necunoscute ^(c)									
V	Cantitate totală introdusă pe piața comunitară ^(b) (O+P+Q+R+S+T+U)									
W	Cantitate totală vândută (C+F+N)									
^(a) Importatorii trebuie să declare numai cantitățile importate aflate în stoc, nu și cantitățile stocate obținute inițial de la producători sau distribuitori comunitari (cele mai bune estimări, după caz). Producătorii trebuie să declare toate cantitățile stocate, indiferent de sursă. ^(b) Cantitatea totală introdusă pe piața comunitară nu include eventualele cantități deținute anterior de importatorii și/sau distribuitorii comunitari. Prin urmare, pentru importatori, cifrele declarate în dreptul rândului V trebuie să fie egale cu cele declarate în dreptul rândului N; pentru producători, cifrele din dreptul rândului V trebuie să fie egale cu cele din dreptul rândului N minus eventualele cantități vândute pe piața comunitară care fuseseră anterior achiziționate de la importatori/distribuitori comunitari în anul în cauză sau în anii precedenți. ^(c) Indicați altă aplicație (alte aplicații) în spațiul de mai jos. Dacă aplicația prevăzută este necunoscută, precizați motivele.										

Fișa 2 – Producători și importatori: alte HFC

Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu HFC (în tone metrice) realizate în perioada în cauză. Producătorii de preparate trebuie să utilizeze această fișă de informații pentru a declara fiecare constituent de preparare. Cantitățile importate sau exportate ar trebui să includă cantitățile transportate în vrac, inclusiv cantitățile transportate cu echipamente destinate încărcării respectivelor echipamente, dar nu și cantitățile conținute în echipamente (precum echipamentele preîncărcate). Importatorii care achiziționează și de la producători sau distribuitori comunitari sau care stochează cantități achiziționate de la producători sau distribuitori comunitari nu au obligația de a declara respectivele cantități. Dacă aplicațiile prevăzute sunt „Altele” sau „Necunoscute”, oferiți o explicație în acest sens în spațiul rezervat la sfârșitul tabelului. Emisiile de HFC-23 în urma fabricării de HCFC-22 nu trebuie incluse în acest tabel. Pentru detalii, consultați informațiile prezentate în introducerea părții 4, iar pentru definiții consultați partea 2.

Tranzacții/ (tone metrice)	HFC-23 (a)	HFC-41	HFC-134	HFC-143	HFC-236cb	HFC-236ea	HFC-236fa	HFC-245ca	Alte HFC (precizați)	
									Denumire	Denumire
A	Cantitate totală nouă produsă în instalația/instalațiile dumneavoastră									
B	Cantitate importată în Comunitate									
C	Cantitate exportată spre vânzare în afara Comunității									
D	Alte cantități colectate din Comunitate în vederea regenerării sau a distrugerii									
Tranzacții exclusiv pentru producători										
E	Cantitate achiziționată de la coproducători comunitari									
F	Cantitate vândută coproducătorilor comunitari									
G	Cantitate achiziționată din alte surse comunitare									
Stocuri deținute în decursul anului în cauză (b)										
H	Stocuri deținute la 1 ianuarie									
I	Stocuri deținute la 31 decembrie									
Regenerare, distrugere și utilizare ca materii prime										
J	Cantitate regenerată de societatea dumneavoastră									
K	Cantitate distrusă de societatea dumneavoastră (<i>in situ</i>)									
L	Cantitate distrusă în numele de dumneavoastră (<i>ex situ</i> , în Comunitate)									
M	Cantitate utilizată ca materie primă de societatea dumneavoastră									

Cantitate netă disponibilă pentru vânzare în afara Comunității											
N	Total calculat (A+B-C+D+E-F+G+H-I-K-L-M)										
Aplicații prevăzute pentru cantitățile introduse pe piața comunitară pentru prima dată (cele mai bune estimări) (°)											
O	Refrigerare și climatizare										
P	Protecție împotriva incendiilor										
Q	Aerosoli										
R	Solvenți										
S	Spume										
T	Materii prime										
U	Altele sau necunoscute (°)										
V	Cantitate totală introdusă pe piața comunitară (°) (O+P+Q+R+S+T+U)										
W	Cantitate totală vândută (C+F+N)										
<p>(°) Emisiile de HFC-23 în urma fabricării de HCFC-22 nu trebuie incluse în această fișă.</p> <p>(°) Importatorii trebuie să declare numai cantitățile importate aflate în stoc, nu și cantitățile stocate obținute inițial de la producători sau distribuitori comunitari (cele mai bune estimări, după caz). Producătorii trebuie să declare toate cantitățile stocate, indiferent de sursă.</p> <p>(°) Cantitatea totală introdusă pe piața comunitară nu include eventualele cantități deținute anterior de importatorii și/sau distribuitorii comunitari. Prin urmare, pentru importatori, cifrele declarate în dreptul rândului V trebuie să fie egale cu cele declarate în dreptul rândului N; pentru producători, cifrele din dreptul rândului V trebuie să fie egale cu cele din dreptul rândului N minus eventualele cantități vândute pe piața comunitară care fuseseră anterior achiziționate de la importatori/distribuitori comunitari în anul în cauză sau în anii precedenți.</p> <p>(°) Indicați altă aplicație (alte aplicații) în spațiul de mai jos. Dacă aplicația prevăzută este necunoscută, precizați motivele.</p>											

Descrierea aplicațiilor prevăzute clasificate drept „Altele” și/sau explicația aplicațiilor „Necunoscute”. Dacă aplicațiile prevăzute sunt clasificate drept „Altele” sau „Necunoscute” pentru mai mult de un gaz fluorurat cu efect de seră, precizați tipul de gaz fluorurat cu efect de seră.

Fișa 2 – Coproducători: alte HFC											
Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu HFC (în tone metrice) realizate cu coproducători în perioada în cauză. Pentru HFC achiziționate sau vândute ca și constituenți ai preparatelor, declarați separat fiecare componentă HFC a preparatului. Pentru detalii, consultați informațiile prezentate în introducerea părții 4, iar pentru definiții consultați partea 2.											
Denumirea societății/(tone metrice)	HFC-23 (*)	HFC-41	HFC-134	HFC-143	HFC-236cb	HFC-236ea	HFC-236fa	HFC-245ca	Alte HFC (precizați)		
									Denumire	Denumire	
Cantități achiziționate de la coproducători comunitari											
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
Total											
Cantități vândute coproducătorilor comunitari											
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
Total											

Fișa 3 – Importatori: preparate cu HFC*

* cu excepția preparatelor reamestecate de societatea dumneavoastră

Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu preparate care conțin HFC (în tone metrice) realizate în perioada în cauză. Nu utilizați această fișă de informații pentru a declara preparatele pe care le-ați produs sau reamestecat. Dacă tipurile de preparate cu HFC importate de societatea dumneavoastră nu se regăsesc în tabelul de mai jos, utilizați coloanele libere prevăzute în acest scop pentru a declara tipurile de preparate suplimentare (indicând cu exactitate compoziția). Pentru preparatele care conțin și PFC, cantitățile trebuie declarate fie în fișa Producători și importatori: PFC, fie în această fișă. Atenție, nu furnizați aceleași informații de două ori! Cantitățile importate sau exportate ar trebui să includă cantitățile transportate în vrac, inclusiv cantitățile transportate cu echipamente destinate încărcării respectivelor echipamente, dar nu și cantitățile conținute în echipamente (precum echipamentele preîncărcate). Importatorii care achiziționează și de la producători sau distribuitori comunitari nu au obligația de a declara respectivele cantități. Pentru detalii, consultați informațiile prezentate în introducerea părții 4, iar pentru definiții consultați partea 2.

	Tranzacții/ (tone metrice)	R-404a	R-407c	R-410a	R-507	Alte preparate cu HFC (precizați denumirea și compoziția lor) ^(e)	
						Denumire	Denumire
A	Cantitate importată în Comunitate						
B	Cantitate exportată spre vânzare în afara Comunității						
C	Alte cantități colectate din Comunitate în vederea regenerării sau a distrugerii						
Stocuri deținute în decursul anului în cauză ^(b)							
D	Stocuri deținute la 1 ianuarie						
E	Stocuri deținute la 31 decembrie						
Regenerare, distrugere și utilizare ca materii prime							
F	Cantitate regenerată de societatea dumneavoastră						
G	Cantitate distrusă de societatea dumneavoastră (<i>in situ</i>)						
H	Cantitate distrusă în numele de dumneavoastră (<i>ex situ</i> , în Comunitate)						
I	Cantitate utilizată ca materie primă de societatea dumneavoastră						
Cantitate netă disponibilă pentru vânzare în afara Comunității							
J	Total calculat (A-B+C+D+E-F-G-H)						
Aplicații prevăzute pentru cantitățile introduse pe piața comunitară pentru prima dată (cele mai bune estimări)							
K	Refrigerare și climatizare						
L	Protecție împotriva incendiilor						
M	Aerosoli						
N	Solvenți						
O	Spume						
P	Materii prime						
Q	Altele sau necunoscute ^(e)						
R	Cantitate totală introdusă pe piața comunitară ^(d) (K+L+M+N+O+P+Q)						
S	Cantitate totală vândută (B+J)						
^(e) Indicați, în spațiul prevăzut la sfârșitul tabelului, compoziția fiecărui preparat cu HFC adăugat în tabel. Pentru preparatele care conțin și PFC, cantitățile trebuie declarate fie în fișa Producători și importatori: PFC, fie în această fișă. Atenție, nu furnizați aceleași informații de două ori! ^(b) Importatorii trebuie să declare numai cantitățile importate aflate în stoc, nu și cantitățile stocate obținute inițial de la producători sau distribuitori comunitari (cele mai bune estimări, după caz). Producătorii trebuie să declare toate cantitățile stocate, indiferent de sursă. ^(c) Indicați altă aplicație (alte aplicații) în spațiul prevăzut la sfârșitul tabelului. Dacă aplicația prevăzută este necunoscută, precizați motivele. ^(d) Totalul indicat în dreptul rândului R trebuie să fie egal cu totalul din dreptul rândului J.							

Compoziția fiecărui preparat care conține HFC adăugat în tabel (de exemplu, R-404a: 44 % HFC-125, 4 % HFC-134a, 52 % HFC-143a).

Descrierea aplicațiilor prevăzute clasificate drept „Altele” și/sau explicația aplicațiilor „Necunoscute”. Dacă aplicațiile prevăzute sunt clasificate drept „Altele” sau „Necunoscute” pentru mai mult de un gaz fluorurat cu efect de seră, precizați tipul de gaz fluorurat cu efect de seră.

PARTEA 5

Fișă de informații pentru producători și importatori: SF₆		
Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu SF ₆ (în tone metrice) realizate în perioada în cauză. Cantitățile importate sau exportate ar trebui să includă cantitățile transportate în vrac, inclusiv cantitățile transportate cu echipamente destinate încărcării respectivelor echipamente, dar nu și cantitățile conținute în echipamente (precum echipamentele preîncărcate). Importatorii care achiziționează și de la producători sau distribuitori comunitari sau care stochează cantități achiziționate de la producători sau distribuitori comunitari nu au obligația de a declara respectivele cantități. Dacă aplicațiile prevăzute sunt „Altele” sau „Necunoscute”, oferiți o explicație în acest sens în spațiul rezervat la sfârșitul tabelului. Pentru definiții ale termenilor, consultați partea 2.		
Tranzacții/ (tone metrice)		Hexafluorură de sulf (SF ₆)
A	Cantitate totală nouă produsă în instalația/instalațiile dumneavoastră	
B	Cantitate importată în Comunitate	
C	Cantitate exportată spre vânzare în afara Comunității	
D	Alte cantități colectate din Comunitate în vederea regenerării sau a distrugerii	
Tranzacții exclusiv pentru producători		
E	Cantitate achiziționată de la coproducători comunitari	
F	Cantitate vândută coproducătorilor comunitari	
G	Cantitate achiziționată din alte surse comunitare	
Stocuri deținute în decursul anului în cauză ^(a)		
H	Stocuri deținute la 1 ianuarie	
I	Stocuri deținute la 31 decembrie	
Regenerare și distrugere		
J	Cantitate regenerată de societatea dumneavoastră	
K	Cantitate distrusă de societatea dumneavoastră (<i>in situ</i>)	
L	Cantitate distrusă în numele de dumneavoastră (<i>ex situ</i> , în Comunitate)	
Cantitate netă disponibilă pentru vânzare în afara Comunității		
M	Total calculat (A+B-C+D+E-F+G+H-I-K-L)	
Aplicații prevăzute pentru cantitățile introduse pe piața comunitară pentru prima dată (cele mai bune estimări) ^(b)		
N	Echipament electric	
O	Operațiuni de turnare sub presiune a magneziului	
P	Producție de semiconductori	
Q	Altele sau necunoscute ^(c)	
R	Cantitate totală introdusă pe piața comunitară ^(b) (N+O+P+Q)	
S	Cantitate totală vândută (C+F+M)	
^(a) Importatorii trebuie să declare numai cantitățile importate aflate în stoc, nu și cantitățile stocate obținute inițial de la producători sau distribuitori comunitari (cele mai bune estimări, după caz). Producătorii trebuie să declare toate cantitățile stocate, indiferent de sursă. ^(b) Cantitatea totală introdusă pe piața comunitară nu include eventualele cantități deținute anterior de importatorii și/sau distribuitorii comunitari. Prin urmare, pentru importatori, cifrele declarate în dreptul rândului R trebuie să fie egale cu cele declarate în dreptul rândului M; pentru producători, cifrele din dreptul rândului R trebuie să fie egale cu cele din dreptul rândului M minus eventualele cantități vândute pe piața comunitară care fuseseră anterior achiziționate de la importatori/distribuitori comunitari în anul în cauză sau în anii precedenți. ^(c) Indicați altă aplicație (alte aplicații) în spațiul prevăzut la sfârșitul tabelului. Dacă aplicația prevăzută este necunoscută, precizați motivele.		

Descrierea aplicațiilor prevăzute clasificate drept „Altele” și/sau explicația aplicațiilor „Necunoscute”

Fișă de informații pentru coproducători: SF₆	
Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu SF ₆ (în tone metrice) realizate cu coproducători în perioada în cauză. Pentru definiții ale termenilor, consultați partea 2.	
Denumirea societății/(tone metrice)	Hexafluorură de sulf (SF ₆)
Cantități achiziționate de la coproducători comunitari	
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
Total	
Cantități vândute coproducătorilor comunitari	
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
Total	

Aplicații prevăzute pentru cantitățile introduse pe piața comunitară pentru prima dată (cele mai bune estimări) ^(a)									
N	Solvenți								
O	Producție de semiconductori								
P	Altele sau necunoscute ^(e)								
Q	Cantitate totală introdusă pe piața comunitară ^(d) (N+O+P)								
R	Cantitate totală vândută (C+F+M)								

^(a) Declarați tipurile de preparate numai dacă societatea dumneavoastră nu a produs sau reamestecat preparatul; pentru preparatele produse, declarați separat fiecare constituenț PFC.

^(b) Dacă declarați preparatele cu PFC, indicați compoziția fiecărui preparat adăugat în tabel în spațiul prevăzut în acest scop la sfârșitul tabelului. Pentru preparatele care conțin și HFC, cantitățile trebuie declarate fie în fișa Producători și importatori: HFC, fie în această fișă.

^(c) Importatorii trebuie să declare numai cantitățile importate aflate în stoc, nu și cantitățile stocate obținute inițial de la producători sau distribuitori comunitari (cele mai bune estimări, după caz). Producătorii trebuie să declare toate cantitățile stocate, indiferent de sursă.

^(d) Cantitatea totală introdusă pe piața comunitară nu include eventualele cantități deținute anterior de importatori și/sau distribuitori comunitari. Prin urmare, pentru importatori, cifrele declarate în dreptul rândului Q trebuie să fie egale cu cele declarate în dreptul rândului M; pentru producători, cifrele din dreptul rândului Q trebuie să fie egale cu cele din dreptul rândului M minus eventualele cantități vândute pe piața comunitară care fuseseră anterior achiziționate de la importatori/distribuitori comunitari în anul în cauză sau în anii precedenți.

^(e) Indicați altă aplicație (alte aplicații) în spațiul prevăzut în acest scop la sfârșitul tabelului. Dacă aplicația prevăzută este necunoscută, precizați motivele.

Fișă – Producători și importatori: PFC (continuare)

Compoziția fiecărui preparat cu PFC adăugat în tabel (de exemplu R-508a: 61 % perfluoroetan, 39 % HFC-23).

Descrierea aplicațiilor prevăzute clasificate drept „Altele” și/sau explicația aplicațiilor „Necunoscute”: Dacă aplicațiile prevăzute sunt clasificate drept „Altele” sau „Necunoscute” pentru mai mult de un gaz fluorurat cu efect de seră, precizați tipul de gaz fluorurat cu efect de seră.

Fișă de informații pentru coproducători: PFC									
Completați tabelul astfel încât să indicați toate tranzacțiile cu PFC (în tone metrice) realizate cu coproducători în perioada în cauză. Pentru PFC achiziționate sau vândute ca constituenți ai preparatelor, declarați separat fiecare componentă PFC a preparatului. Pentru definiții ale termenilor, consultați partea 2.									
Denumirea societății/(tone metrice)	Perfluoro- metan (CF ₄)	Perfluoro- etan (C ₂ F ₆)	Perfluoro- propan (C ₃ F ₈)	Perfluoro- butan (C ₄ F ₁₀)	Perfluoro- pentan (C ₅ F ₁₂)	Perfluoro- hexan (C ₆ F ₁₄)	Perfluoro- ciclobutan (C-C ₄ F ₈)	Alte PFC (precizați)	
								Denumire	Denumire
Cantități achiziționate de la coproducători comunitari									
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
	Total								
Cantități vândute coproducătorilor comunitari									
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
	Total								

PARTEA 7

Fișă de informații pentru exportatori (toate tipurile de gaze fluorurate cu efect de seră)					
<p>Completați secțiunile 1 și 2 astfel încât să indicați toate cantitățile de gaze fluorurate cu efect de seră exportate în afara Comunității în decursul anului calendaristic care face obiectul prezentei fișe de informații. Utilizați rândurile libere „Altele” pentru a furniza informații cu privire la gazele fluorurate cu efect de seră sau la preparatele care nu se regăsesc în tabel. Pentru preparatele care conțin atât HFC, cât și PFC, declarați respectivele cantități ca preparate cu HCF sau preparate cu PFC; nu furnizați aceleași informații de două ori. Cantitățile ar trebui să includă cantitățile transportate în vrac, inclusiv cantitățile transportate cu echipamente destinate încărcării respectivelor echipamente, dar nu și cantitățile conținute în echipamente (precum echipamentele preîncărcate). Pentru definiții ale termenilor, consultați partea 2.</p>					
Secțiunea 1. Cantități totale exportate (tone metrice)			Secțiunea 2. Cantități totale exportate în vederea reciclării, a regenerării și/sau a distrugerii (tone metrice)		
Tip de gaz fluorurat cu efect de seră		Cantități totale exportate anual din Comunitatea Europeană	Reciclare	Regenerare	Distrugere
SF ₆	SF ₆				
HFC	HFC-23				
	HFC-32				
	HFC-41				
	HFC-43-10mee				
	HFC-125				
	HFC-134				
	HFC-134a				
	HFC-152a				
	HFC-143				
	HFC-143a				
	HFC-227ea				
	HFC-236cb				
	HFC-236ea				
	HFC-236fa				
	HFC-245ca				
	HFC-245fa				
	HFC-365mfc				
	Altele:				
Altele:					
Preparate cu HFC*	R-404a				
	R-407c				
	R-410a				
	R-507				
	Altele:				
	Altele:				
PFC/preparate cu PFC	Perfluorometan				
	Perfluoroetan				
	Perfluoropropan				
	Perfluorobutan				
	Perfluoropentan				
	Perfluorohexan				
	Perfluorociclobutan				
	Altele:				
	Altele:				

(*) Indicați, în spațiul de mai jos, compoziția fiecărui preparat adăugat în tabel.

Indicați compoziția fiecărui preparat adăugat în tabel (de exemplu R-404a: 44 % HFC-125, 4 % HFC-134a, 52 % HFC-143a). Dacă ați declarat componentele acestor preparate într-o fișă de informații anterioară (și anume în fișa Producători și importatori: HFC), nu mai este necesar să le declarați și în această fișă.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1494/2007 AL COMISIEI

din 17 decembrie 2007

de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formei etichetelor și a cerințelor de etichetare suplimentare privind produsele și echipamentele care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (3),

întrucât:

(1) O analiză privind oportunitatea includerii unor informații suplimentare referitoare la mediu pe etichetele care urmează să fie aplicate pe produsele și echipamentele prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 a fost efectuată în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul în cauză.

(2) Cerințele de etichetare iau în considerare sistemele de etichetare aplicabile în prezent în Comunitate pentru produsele și echipamentele care conțin gaze fluorurate cu efect de seră, inclusiv sistemele de etichetare stabilite de standardele industriale în vigoare pentru astfel de produse și echipamente.

(3) Pentru claritate, trebuie stabilită formularea exactă a informațiilor care urmează să fie menționate pe etichete. Statelor membre trebuie să li se acorde posibilitatea de a decide utilizarea propriei limbi pe etichetele în cauză.

(4) Etichetele trebuie să includă, de asemenea, informații suplimentare care să indice dacă produsele și echipamentele de refrigerare și de climatizare, precum și pompele de căldură care intră sub incidența prezentului regulament au fost izolate cu spumă obținută cu ajutorul gazelor fluorurate cu efect de seră, în vederea promovării posibilei lor recuperări din aceste spume.

(5) În cazul în care, la produsele sau echipamentele respective, sunt adăugate gaze fluorurate cu efect de seră în afara unității de producție, etichetele trebuie să indice conținutul total de gaze fluorurate cu efect de seră al produselor sau al echipamentelor.

(6) Eticheta trebuie concepută astfel încât să rămână perfect lizibilă și să nu se dezlipească de pe produs sau de pe echipament pe întreaga perioadă în care produsul sau echipamentul conține gaze fluorurate cu efect de seră.

(7) Eticheta trebuie aplicată într-un loc vizibil pentru tehnicienii responsabili cu instalarea și întreținerea.

(8) În cazul produselor și al echipamentelor de climatizare, precum și al pompelor de căldură, eticheta trebuie aplicată luându-se în considerare profilul tehnic al produsului sau al echipamentului respectiv.

(9) Posibilitatea includerii pe etichete a unor informații suplimentare referitoare la mediu i-a constrâns pe producători să facă modificările necesare în ceea ce privește etichetele, astfel încât este necesar să se acorde un termen-limită corespunzător până la data punerii în aplicare a prezentului regulament.

(10) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului instituit prin articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește forma etichetelor care urmează să fie utilizate și cerințele de etichetare suplimentare aplicabile tipurilor de produse și de echipamente menționate la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006.

Articolul 2

Cerințe de etichetare

(1) Produsele și echipamentele care intră sub incidența prezentului regulament sunt identificate printr-o etichetă conținând următoarele informații:

(a) textul „Conține gaze fluorurate cu efect de seră reglementate de protocolul de la Kyoto.”.

(b) formulele chimice ale gazelor fluorurate cu efect de seră conținute sau prevăzute a fi conținute de echipamentul care utilizează standardele admise de nomenclatura industrială pentru echipamentul sau substanța respectivă;

⁽¹⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 244, 29.9.2000, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Decizia 2007/540/CE a Comisiei (JO L 198, 31.7.2007, p. 35).

(c) cantitatea de gaze fluorurate cu efect de seră, exprimată în kilograme;

(d) textul „închis ermetic”, unde este cazul.

(2) În plus față de cerințele de etichetare menționate la alineatul (1), produsele și echipamentele de refrigerare și climatizare, precum și pompele de căldură, izolate cu spumă obținută cu ajutorul gazelor fluorurate cu efect de seră, trebuie identificate, înainte de a fi introduse pe piață, printr-o etichetă conținând următorul text: „Spumă obținută cu ajutorul gazelor fluorurate cu efect de seră”.

(3) În cazul în care există posibilitatea adăugării de gaze fluorurate cu efect de seră în afara unității de producție, iar producătorul nu precizează cantitatea totală rezultată, eticheta trebuie să conțină informații referitoare la cantitatea încărcată în unitatea de producție și să fie prevăzută cu spațiu liber care se completează ulterior cu cantitatea care urmează să fie adăugată în afara unității de producție, precum și cu cantitatea totală de gaze fluorurate cu efect de seră rezultată.

(4) Statele membre pot condiționa introducerea pe piață, pe teritoriul lor, a produselor și a echipamentelor care intră sub incidența prezentului regulament de utilizarea limbilor lor oficiale la redactarea cerințelor de etichetare prevăzute la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 3

Forma etichetei

(1) Informațiile prevăzute la articolul 2 trebuie incluse pe o etichetă aplicată pe produsele și echipamentele reglementate de prezentul regulament.

(2) Informațiile trebuie să se distingă clar de fondul etichetei și să aibă o dimensiune și o spațiere care să garanteze lizibilitatea.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2007.

În cazul în care informațiile prevăzute de prezentul regulament sunt adăugate pe o etichetă deja aplicată pe produsul sau echipamentul în cauză, dimensiunea caracterelor nu trebuie să fie mai mică decât dimensiunea minimă a celorlalte informații de pe eticheta respectivă.

(3) Toată eticheta, împreună cu conținutul ei, trebuie concepută astfel încât să nu se dezlipească de pe produs sau de pe echipament și să fie perfect lizibilă, în condiții normale de exploatare, pe întreaga perioadă în care produsul sau echipamentul conține gaze fluorurate cu efect de seră.

Articolul 4

Aplicarea etichetei

(1) În plus față de locurile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006, etichetele pot fi aplicate, de asemenea, pe sau lângă plăcuțele indicatoare sau etichetele cu informații referitoare la produs, ori în vecinătatea locațiilor de acces pentru întreținere.

(2) În cazul produselor și al echipamentelor de climatizare, precum și al pompelor de căldură cu secțiuni interne și externe separate conectate între ele prin conducte cu agenți refrigerenți, informațiile de pe etichete trebuie aplicate pe acea parte a echipamentului încărcată inițial cu agentul refrigerent.

Articolul 5

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 aprilie 2008.

Pentru Comisie
Stavros DIMAS
Membru al Comisiei

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2007/65/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 decembrie 2007

de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2) și articolul 55,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Directiva 89/552/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾ coordonează anumite acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune. Cu toate

acestea, noile tehnologii în domeniul transmisiei serviciilor mass-media audiovizuale impun adaptarea cadrului normativ pentru a se ține cont de impactul schimbărilor structurale, de răspândirea tehnologiilor informației și comunicării (TIC) și de evoluțiile tehnologice în domeniul modelelor de afaceri, în special finanțarea difuzării de programe comerciale, precum și pentru a asigura atât condiții optime de competitivitate și securitate juridică pentru tehnologiile informaționale și industriile și serviciile mass-media europene, cât și respectarea diversității culturale și lingvistice.

(2) Actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre privind desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune sunt deja coordonate prin Directiva 89/552/CEE, în timp ce normele aplicabile unor activități precum serviciile mass-media audiovizuale la cerere conțin discrepanțe, dintre care unele pot împiedica libera circulație a respectivelor servicii în interiorul Comunității Europene și pot denatura concurența în cadrul pieței interne.

(3) Serviciile mass-media audiovizuale sunt în egală măsură servicii culturale și servicii economice. Importanța lor crescândă pentru societăți, pentru democrație – în special prin asigurarea libertății de informare, a diversității de opinie și a pluralismului în mass-media – pentru educație și cultură justifică aplicarea de norme specifice pentru aceste servicii.

(4) Articolul 151 alineatul (4) din tratat impune Comunității să ia în considerare aspectele culturale în cadrul acțiunilor desfășurate în temeiul altor dispoziții ale tratatului, în special în vederea respectării și promovării diversității culturilor sale.

(5) În rezoluțiile sale din 1 decembrie 2005 ⁽⁵⁾ și 4 aprilie 2006 ⁽⁶⁾ privind Runda Doha și Conferințele ministeriale OMC, Parlamentul European a solicitat excluderea serviciilor publice de bază, precum serviciile audiovizuale, din

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 202.

⁽²⁾ JO C 51, 6.3.2007, p. 7.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 13 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția Comună a Consiliului din 15 octombrie 2007 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), Poziția Parlamentului European din 29 noiembrie 2007.

⁽⁴⁾ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, 17.10.1989, p. 23). Directivă modificată ultima dată prin Directiva 97/36/CE (JO L 202, 30.7.1997, p. 60).

⁽⁵⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽⁶⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

cadrul planului de liberalizare care face obiectul negocierilor privind GATS. În rezoluția sa din 27 aprilie 2006 ⁽¹⁾, Parlamentul European a sprijinit Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale, care prevede, în special, că „activitățile, bunurile și serviciile culturale sunt atât de natură economică, cât și culturală, întrucât transmit identități, valori și sensuri, și, prin urmare, nu trebuie tratate ca având doar valoare comercială”. Decizia 2006/515/CE a Consiliului din 18 mai 2006 privind încheierea Convenției pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale ⁽²⁾ a aprobat Convenția UNESCO în numele Comunității. Convenția a intrat în vigoare la 18 martie 2007. Prezenta directivă respectă principiile convenției menționate.

- (6) Serviciile mass-media audiovizuale tradiționale – precum televiziunea – și serviciile mass-media audiovizuale la cerere nou apărute oferă importante oportunități de ocupare a forței de muncă în Comunitate, în special în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii, și stimulează creșterea economică și investițiile. Având în vedere importanța unui mediu concurențial echitabil și a unei piețe europene veritabile a serviciilor mass-media audiovizuale, ar trebui respectate principiile de bază ale pieței comune, precum libera concurență și tratamentul echitabil, pentru asigurarea transparenței și previzibilității pe piețele serviciilor mass-media audiovizuale și pentru a reduce barierele la intrarea pe piață.
- (7) Societățile europene care furnizează servicii mass-media audiovizuale se confruntă cu o situație de insecuritate juridică și cu un mediu concurențial inechitabil în ceea ce privește regimul juridic care reglementează serviciile mass-media audiovizuale la cerere nou apărute. Este, prin urmare, necesar, pentru a se evita denaturarea concurenței, să se îmbunătățească securitatea juridică, să se sprijine finalizarea pieței interne și să se faciliteze apariția unei zone unice de informare, ca cel puțin un set minim de norme coordonate să se aplice tuturor serviciilor mass-media audiovizuale, atât transmisii de televiziune (adică servicii mass-media audiovizuale liniare), cât și servicii mass-media audiovizuale la cerere (adică servicii mass-media audiovizuale neliniare). Principiile de bază ale Directivei 89/552/CEE, anume principiul țării de origine și standardele minime comune, și-au dovedit valoarea și ar trebui, prin urmare, să fie reținute.
- (8) La 15 decembrie 2003, Comisia a adoptat o comunicare privind viitorul politicii europene normative în domeniul audiovizualului, în cadrul căreia se subliniază faptul că politica normativă în respectivul domeniu trebuie să garanteze anumite interese publice, printre care diversitatea culturală, dreptul la informare, importanța pluralismului în mass-media, protecția minorilor și protecția

consumatorilor, precum și creșterea nivelului de sensibilizare a opiniei publice și de educație în domeniul mass-media, atât în prezent, cât și în viitor.

- (9) Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului la 25 ianuarie 1999 privind difuzarea de programe publice ⁽³⁾, a reafirmat faptul că îndeplinirea misiunii de difuzare a programelor publice impune ca aceasta să beneficieze în continuare de progresul tehnologic. Coexistența furnizorilor privați și publici de servicii mass-media audiovizuale este o trăsătură care distinge piața europeană a audiovizualului.
- (10) Comisia a adoptat inițiativa „i2010: Societatea informațională europeană” pentru a sprijini dezvoltarea și ocuparea forței de muncă în societatea informațională și în industriile mass-media. Aceasta este o strategie completă destinată să încurajeze producerea de conținut european, dezvoltarea economiei digitale și asimilarea TIC, pe fondul convergenței dintre serviciile societății informaționale, serviciile mass-media, rețele și dispozitive, prin modernizarea și desfășurarea tuturor instrumentelor prevăzute de politicile UE: instrumente normative, cercetare și parteneriate cu industria corespunzătoare. Comisia s-a angajat să creeze un cadru coerent pe piața internă pentru serviciile societății informaționale și serviciile mass-media prin modernizarea cadrului juridic pentru serviciile audiovizuale, începând cu o propunere a Comisiei din 2005 privind modernizarea directivei „Televiziune fără frontiere” și transformarea acesteia într-o directivă privind serviciile mass-media audiovizuale. Obiectivul inițiativei i2010 va fi realizat, în principiu, prin permiterea dezvoltării ramurilor de activitate corespunzătoare, reglementând numai ceea ce este necesar, precum și prin susținerea dezvoltării întreprinderilor mici nou-create, care constituie sursa de capital și de locuri de muncă pe viitor, permițându-le să se dezvolte, să inoveze și să creeze locuri de muncă pe o piață liberă.
- (11) La 4 septembrie 2003 ⁽⁴⁾, 22 aprilie 2004 ⁽⁵⁾ și 6 septembrie 2005 ⁽⁶⁾, Parlamentul European a adoptat rezoluții privind adaptarea Directivei 89/552/CEE pentru a reflecta modificările structurale și evoluțiile tehnologice, cu respectarea pe deplin a principiilor care stau la baza acesteia și care își păstrează valabilitatea. În plus, Parlamentul European a sprijinit, în principiu, abordarea generală de instituire a unor norme de bază pentru toate serviciile mass-media audiovizuale și a unor norme suplimentare pentru transmisiile de televiziune.

⁽³⁾ JO C 30, 5.2.1999, p. 1.

⁽⁴⁾ Rezoluția Parlamentului European privind Televiziune fără frontiere (JO C 76 E, 25.3.2004, p. 453).

⁽⁵⁾ Rezoluția Parlamentului European privind riscurile de încălcare a libertății de exprimare și de informare, în Uniunea Europeană și, în special, în Italia [articolul 11 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale] (JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026).

⁽⁶⁾ Rezoluția Parlamentului European privind aplicarea articolelor 4 și 5 din Directiva 89/552/CEE („Televiziune fără frontiere”), modificată prin Directiva 97/36/CE, pentru perioada 2001-2002 (JO C 193 E, 17.8.2006, p. 117).

⁽¹⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 104.

⁽²⁾ JO L 201, 25.7.2006, p. 15.

- (12) Prezenta directivă îmbunătățește respectarea drepturilor fundamentale și este pe deplin în conformitate cu principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 11. În acest sens, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice în niciun fel statele membre să aplice propriile norme constituționale în domeniul libertății presei și al libertății de exprimare prin intermediul mass-media.
- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze obligațiile ce revin statelor membre în aplicarea Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽²⁾ și norme privind serviciile societății informaționale. În consecință, proiectele de măsuri naționale aplicabile serviciilor mass-media audiovizuale la cerere care sunt de natură mai strictă sau mai detaliate decât cele necesare pentru simpla transpunere a prezentei directive ar trebui să facă obiectul obligațiilor procedurale instituite în temeiul articolului 8 din Directiva 98/34/CE.
- (14) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru) ⁽³⁾ nu aduce atingere, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din directiva respectivă, măsurilor luate la nivel comunitar sau național care urmăresc obiective de interes general, în special în ceea ce privește reglementarea conținutului și politica audiovizuală.
- (15) Nicio dispoziție a prezentei directive nu ar trebui să oblige sau să încurajeze statele membre să impună noi sisteme de acordare de licențe sau autorizări administrative pentru vreun tip de servicii mass-media audiovizuale.
- (16) În sensul prezentei directive, definiția unui serviciu media audiovizual ar trebui să acopere numai serviciile mass-media audiovizuale, transmisii de televiziune sau servicii la cerere, care sunt mijloace de informare în masă, adică serviciile care sunt destinate a fi recepționate de către o porțiune semnificativă din publicul larg și care pot avea un impact clar asupra acestuia. Domeniul său de aplicare ar trebui să se limiteze la servicii în sensul definit prin tratat și ar trebui, prin urmare, să acopere orice formă de activitate economică, inclusiv activitățile întreprinderilor prestatoare de servicii publice, însă nu ar trebui să acopere activitățile care nu sunt, în esență, economice și care nu sunt în concurență cu difuzarea programelor de televiziune, cum ar fi site-urile private și serviciile constând în furnizarea sau distribuția de conținut audiovizual generat de utilizatori privați în scopul punerii în comun și al schimbului în cadrul comunităților de interes.
- (17) Serviciile mass-media audiovizuale la cerere se caracterizează prin faptul că sunt de tipul celor de televiziune, adică se află în concurență cu programele de televiziune pentru captarea aceleiași audiențe, iar natura și mijloacele de acces la serviciul respectiv l-ar îndreptăți pe utilizator să se aștepte în mod rezonabil la o protecție normativă în cadrul domeniului de aplicare al prezentei directive. Având în vedere acest aspect și pentru a preveni discrepanțele în ceea ce privește libera circulație și libera concurență, noțiunea de „program” ar trebui interpretată într-un mod dinamic, ținând cont de evoluțiile înregistrate în difuzarea programelor de televiziune.
- (18) În sensul prezentei directive, definiția unui serviciu mass-media audiovizual ar trebui să acopere rolul mass-media de informare, divertisment și educare a publicului larg și ar trebui să includă comunicațiile comerciale audiovizuale, însă ar trebui să excludă orice formă de corespondență privată, precum e-mail-urile expediate unui număr limitat de destinatari. Această definiție ar trebui să excludă, de asemenea, toate serviciile al căror scop principal nu este furnizarea de programe, adică serviciile în cazul cărora orice conținut audiovizual este doar ocazional și nu constituie scopul principal al acestora. Exemplele includ site-uri care conțin doar de manieră auxiliară elemente audiovizuale, cum ar fi elemente grafice animate, scurte spoturi publicitare sau informații legate de un produs sau serviciu care nu este audiovizual. Din aceste motive, jocurile de noroc având drept miză o sumă de bani, inclusiv loteriile, pariurile și alte forme de servicii din domeniul jocurilor de noroc, precum și jocurile on-line și motoarele de căutare, cu excepția transmisiilor dedicate jocurilor de noroc, ar trebui excluse, de asemenea, din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (19) În sensul prezentei directive, definiția furnizorului de servicii mass-media ar trebui să excludă persoanele fizice sau juridice care doar transmit programe pentru care răspunderea editorială revine unor terți.
- (20) Transmisiunile de televiziune includ în prezent, în particular, televiziunea analogică și digitală, serviciile de difuzare în direct prin internet (live streaming), de transmisie video prin internet (webcasting) și de transmisie defazată de programe video la cerere (near-video-on-demand), în timp ce transmisia video la cerere (video-on-demand), de exemplu, este un serviciu mass-media audiovizual la cerere. În general, pentru transmisiunile sau programele de televiziune care sunt oferite și sub formă de servicii mass-media audiovizuale la cerere de către același furnizor de servicii mass-media, cerințele prezentei directive ar trebui să se considere respectate prin îndeplinirea cerințelor aplicabile transmisiunii de televiziune, adică transmisiunii liniare. Cu toate acestea, în cazul în care sunt oferite în paralel diverse tipuri de servicii, dar care sunt în mod clar servicii separate, prezenta directivă ar trebui să se aplice fiecăruia dintre serviciile în cauză.
- (21) Domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să nu includă versiunile electronice ale ziarelor și revistelor.

⁽¹⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 717/2007 (JO L 171, 29.6.2007, p. 32).

- (22) În sensul prezentei directive, termenul „audiovizual” ar trebui să se refere la imagini în mișcare cu sau fără sonor, incluzând astfel filmele mute, dar excluzând serviciile de transmisie audio sau radio. În timp ce scopul principal al unui serviciu mass-media audiovizual este furnizarea de programe, definiția unui astfel de serviciu ar trebui să acopere, de asemenea, conținutul sub formă de text care însoțește programele respective, cum ar fi serviciile de subtitrare și ghidurile electronice ale programelor. Serviciile autonome cu conținut sub formă de text nu ar trebui incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive, ceea ce nu ar trebui să afecteze libertatea statelor membre de a reglementa astfel de servicii la nivel național, în conformitate cu tratatul.
- (23) Noțiunea de responsabilitate editorială este esențială pentru definirea rolului furnizorului de servicii mass-media și, prin urmare, pentru definirea serviciilor mass-media audiovizuale. Statele membre pot aduce completări suplimentare la definiția responsabilității editoriale, în special în ceea ce privește noțiunea de „control efectiv”, cu ocazia adoptării măsurilor de punere în aplicare a prezentei directive. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere cazurilor de exonerare de răspundere instituite prin Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) ⁽¹⁾.
- (24) În contextul difuzării programelor de televiziune, noțiunea de vizionare simultană ar trebui să acopere și vizionarea cvasisimultană produsă ca urmare a variațiilor asociate unui scurt decalaj care apare între transmisia și recepția de programe din motive tehnice inerente procesului de transmisie.
- (25) Toate caracteristicile unui serviciu media audiovizual prevăzute în definiția acestuia și explicate în considerentele 16-23 ar trebui să fie prezente simultan.
- (26) Pe lângă publicitate și teleshopping, ar trebui să se introducă în prezenta directivă o definiție mai largă a comunicațiilor audiovizuale comerciale, care nu ar trebui să includă, cu toate acestea, anunțurile de interes general și apelurile umanitare difuzate cu titlu gratuit.
- (27) Principiul țării de origine ar trebui să rămână elementul de bază al prezentei directive, întrucât este esențial pentru crearea unei piețe interne. Principiul menționat ar trebui, prin urmare, să fie aplicat tuturor serviciilor mass-media audiovizuale pentru a asigura securitatea juridică pentru furnizorii de servicii mass-media ca bază necesară pentru noi modele de afaceri și pentru furnizarea unor asemenea servicii. Aplicarea principiului menționat este, de asemenea, esențială pentru a se asigura libera circulație a informației și a programelor audiovizuale în cadrul pieței interne.
- (28) Pentru a promova o industrie europeană a audiovizualului puternică, integrată și competitivă și pentru a consolida pluralismul mass-media pe întreg teritoriul Uniunii Europene, un singur stat membru ar trebui să aibă jurisdicție asupra unui furnizor de servicii mass-media audiovizuale, și pluralismul informațiilor ar trebui să reprezinte un principiu fundamental al Uniunii Europene.
- (29) Evoluțiile tehnologice, în special în ceea ce privește programele digitale prin satelit, implică faptul că ar trebui adaptate criteriile de subsidiaritate pentru a asigura reglementarea corespunzătoare și punerea în aplicare eficace a acestuia, precum și pentru a acorda actorilor puteri reale asupra conținutului unui serviciu mass-media audiovizual.
- (30) Întrucât prezenta directivă privește serviciile oferite publicului larg din Uniunea Europeană, aceasta ar trebui să se aplice numai în cazul serviciilor mass-media audiovizuale care pot fi recepționate direct sau indirect de publicul din unul sau mai multe state membre cu echipamente standard de consum. Definiția „echipamentelor standard de consum” ar trebui lăsată în sarcina autorităților naționale competente.
- (31) Articolele 43-48 din tratat instituie ca drept fundamental libertatea de stabilire. Prin urmare, furnizorii de servicii mass-media ar trebui să aibă, în general, libertatea de a alege statele membre în care doresc să se stabilească. Curtea de Justiție a subliniat, de asemenea, că „tratatul nu interzice niciunei întreprinderi să își exercite libertatea de a presta servicii dacă nu oferă servicii în statul membru în care își are sediul” ⁽²⁾.
- (32) Statele membre ar trebui să poată să aplice norme mai detaliate sau mai stricte în domeniile coordonate prin prezenta directivă în cazul furnizorilor de servicii mass-media aflați sub jurisdicția acestora, asigurându-se în același timp că normele respective sunt coerente cu principiile generale de drept comunitar. Pentru a trata situațiile în care un post emițător aflat sub jurisdicția unui stat membru furnizează o emisiune de televiziune care se adresează în întregime sau în majoritate teritoriului unui alt stat membru, soluția corespunzătoare care ține seama de interesele statului membru, fără a pune în discuție corecta aplicare a principiului țării de origine, ar fi soluția de a impune statelor membre să coopereze între ele și, în caz de eludare, codificarea jurisprudenței Curții de Justiție ⁽³⁾, combinată cu o procedură mai eficientă. Noțiunea de norme de interes public general a fost elaborată de Curtea de Justiție în cadrul jurisprudenței sale cu privire la articolele 43 și 49 din tratat și include, printre altele, norme privind protecția consumatorilor, protecția minorilor și politicile culturale. Statul membru care solicită cooperarea ar trebui să se asigure că respectivele norme naționale specifice sunt necesare în mod obiectiv, sunt aplicate în mod nediscriminatoriu și sunt proporționale.

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽²⁾ Cazul C-56/96 VT4, punctul 22; Cazul C-212/97 Centros/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; a se vedea și: Cazul C-11/95 Comisia/Regatul Belgiei și cazul C-14/96 Paul Denuit.

⁽³⁾ Cazul C-212/97 Centros/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; Cazul C-33/74 Van Binsbergen/Bestuur van de Bedrijfsvereniging; Cazul C-23/93 TV 10 SA/Commissariaat voor de Media, punctul 21.

- (33) Atunci când evaluează, de la caz la caz, dacă o emisiune transmisă de un furnizor de servicii mass-media stabilit într-un alt stat membru se adresează în întregime sau în mare parte teritoriului său, un stat membru poate să recurgă la indicatori precum originea veniturilor din publicitate televizată și/sau din abonamente, limba principală a serviciului sau existența unor programe sau comunicări comerciale care vizează în mod specific publicul din statul membru în care sunt recepționate.
- (34) În temeiul prezentei directive, fără a aduce atingere aplicării principiului țării de origine, statele membre pot în continuare să ia măsuri care să restricționeze libera circulație în ceea ce privește emisiunile de televiziune, dar numai în condițiile prevăzute în prezenta directivă și urmând procedura stabilită de aceasta. Cu toate acestea, Curtea de Justiție a susținut în mod constant faptul că orice restricție asupra libertății de prestare a serviciilor, cum ar fi orice derogare de la un principiu fundamental al tratatului, trebuie interpretată în mod restrictiv ⁽¹⁾.
- (35) În ceea ce privește serviciile mass-media audiovizuale la cerere, restricțiile asupra liberei prestări a acestora ar trebui să fie posibile numai în conformitate cu condiții și proceduri similare celor deja instituite la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6) din Directiva 2000/31/CE.
- (36) În cadrul comunicării înaintate Parlamentului European și Consiliului privind o mai bună legiferare pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă în Uniunea Europeană, Comisia a subliniat necesitatea unei analize atente asupra abordării normative corespunzătoare, în special pentru a stabili dacă pentru sectorul sau problema în cauză este preferabilă legiferarea sau ar trebui avute în vedere soluții alternative, cum ar fi coreglementarea sau autoreglementarea. În plus, experiența a relevat faptul că atât instrumentele de coreglementare, cât și cele de autoreglementare, puse în aplicare în conformitate cu diversele tradiții juridice ale statelor membre, pot avea un rol important în asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorului. Măsurile destinate să asigure îndeplinirea obiectivelor de interes public în sectorul noilor servicii mass-media audiovizuale sunt mult mai eficiente dacă sunt luate cu sprijinul activ al furnizorilor de servicii înșiși.

Astfel, autoreglementarea constituie un tip de inițiativă voluntară care permite operatorilor economici, partenerilor sociali, organizațiilor sau asociațiilor neguvernamentale să adopte orientări comune între ele și pentru ele. Statele membre ar trebui să recunoască, în conformitate cu diversele tradiții juridice proprii, rolul pe care o autoreglementare eficientă îl poate avea ca instrument complementar față de mecanismele legislative, judiciare și/sau administrative instituite, precum și contribuția utilă a acestora la îndeplinirea obiectivelor prezentei directive. Cu toate acestea, deși ar putea constitui o metodă complementară de punere în aplicare a

anumitor dispoziții ale prezentei directive, autoreglementarea nu ar trebui să constituie un înlocuitor pentru obligațiile legiuitorului național.

Coreglementarea asigură, în forma sa minimală, o „legătură juridică” între autoreglementare și legiuitorul național, în conformitate cu tradițiile juridice ale statelor membre. Coreglementarea ar trebui să permită posibilitatea intervenției statului în cazul neîndeplinirii obiectivelor sale. Fără a aduce atingere obligațiilor formale ale statelor membre cu privire la transpunere, prezenta directivă încurajează utilizarea coreglementării și autoreglementării. Aceasta nu ar trebui să constituie o obligație a statelor membre de a institui regimuri de coreglementare și/sau autoreglementare și nicio întreprindere sau un pericol pentru actualele inițiative de coreglementare sau autoreglementare care au fost deja instituite în cadrul statelor membre și care funcționează în mod eficace.

- (37) „Educația în domeniul mass-media” vizează aptitudinile, cunoștințele și înțelegerea care permit consumatorilor să utilizeze mass-media în mod eficient și în condiții de siguranță. Persoanele cu educație în domeniul mass-media pot să efectueze alegeri informate, să înțeleagă natura conținutului și a serviciilor și să profite de întreaga gamă de oportunități oferite de noile tehnologii de comunicație. Aceste persoane sunt în mai mare măsură capabile să se protejeze, atât pe sine, cât și pe familiile lor, față de materialele dăunătoare sau ofensatoare. Prin urmare, ar trebui promovată dezvoltarea educației în domeniul mass-media în toate categoriile sociale, și evoluția acesteia ar trebui urmărită îndeaproape.

Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind protecția minorilor și a demnității umane, precum și dreptul la replică în legătură cu competitivitatea industriei europene de servicii de informare audiovizuale și on-line ⁽²⁾ include deja o serie de măsuri posibile pentru promovarea educației în domeniul mass-media, cum ar fi, de exemplu, formarea continuă a profesorilor și a formatorilor, formarea specifică în domeniul internetului destinată copiilor încă de la vârste foarte mici, inclusiv organizarea de sesiuni deschise pentru părinți sau de campanii naționale destinate cetățenilor, care implică toate mediile de comunicații, pentru a furniza informații asupra utilizării responsabile a Internetului.

- (38) Stațiile de emisie pot achiziționa drepturi exclusive de emisie pentru transmisia TV de evenimente de mare interes pentru public. Cu toate acestea, este esențială promovarea pluralismului prin diversitatea producțiilor și a programelor de știri în cadrul Uniunii Europene, precum și respectarea principiilor recunoscute la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Cazul C-355/98 Comisia/Belgia, Rec. 2000 I, p. 1221, punctul 28; Cazul C-348/96 Calfa, Rec. 1999 I, p. 11, punctul 23.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 72.

(39) Pentru garantarea libertății fundamentale de a primi informații și a protecției depline și corespunzătoare a intereselor telespectatorilor din Uniunea Europeană, posturile emițătoare care exercită drepturi exclusive de emisie pentru transmisia TV de evenimente de mare interes pentru public ar trebui să acorde altor posturi dreptul de a folosi scurte extrase pentru programele de știri generale în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii, ținând seama în mod corespunzător de drepturile de exclusivitate. Condițiile respective ar trebui să fie comunicate în timp util înainte ca evenimentul de mare interes pentru public să aibă loc, astfel încât să se acorde celorlalți timp suficient pentru exercitarea dreptului respectiv. Orice emițător ar trebui să poată exercita acest drept și printr-un intermediar, care acționează în mod specific în numele său, de la caz la caz. Astfel de extrase pot fi folosite în transmisiuni difuzate pe întreg teritoriul UE de către orice post, inclusiv posturi cu specific sportiv, și nu ar trebui să depășească nouăzeci de secunde.

Dreptul de acces la astfel de extrase scurte ar trebui să se aplice pe baze transfrontaliere numai în cazul în care este necesar. Prin urmare, un emițător ar trebui să solicite mai întâi accesul de la un alt emițător stabilit în același stat membru și care a achiziționat drepturi exclusive asupra evenimentului de mare interes pentru public.

Noțiunea de programe de știri generale nu ar trebui să acopere compilarea de scurte extrase în programele cu scop de divertisment.

Principiul țării de origine ar trebui să se aplice atât pentru accesul, cât și pentru transmisia extraselor scurte. În cazuri transfrontaliere, acest lucru înseamnă că diferitele legislații ar trebui să se aplice în mod succesiv. În primul rând, pentru accesul la extrasele scurte, ar trebui să se aplice legislația statului membru în care își are sediul emițătorul care furnizează semnalul inițial (respectiv cel care acordă accesul). Acesta este, de obicei, statul membru în care are loc evenimentul în cauză. În cazul în care un stat membru a instituit un sistem echivalent de acces la evenimentul în cauză, legislația statului membru respectiv ar trebui să se aplice pentru toate situațiile. În al doilea rând, pentru transmisia extraselor scurte ar trebui să se aplice legislația statului membru în care își are sediul emițătorul care transmite respectivele extrase scurte.

(40) Cerințele prezentei directive privind accesul la evenimente de mare interes pentru public pentru scurte reportaje de știri nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională⁽¹⁾ și convențiilor internaționale relevante în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe. Statele membre ar trebui să faciliteze accesul la evenimente de mare interes pentru public acordând acces la semnalul emițătorului în sensul prezentei directive. Cu toate acestea, statele membre pot alege alte mijloace echivalente în sensul prezentei directive.

Astfel de mijloace includ, printre altele, acordarea accesului la locul de desfășurare a acestor evenimente înainte de acordarea accesului la semnal. Emițătorii nu ar trebui să fie împiedicați să încheie contracte mai detaliate.

(41) Ar trebui să se asigure că practicile furnizorilor de servicii mass-media de a furniza programe televizate de știri cu transmisii în direct, ulterior transmisiei în direct, în modul la cerere pot continua fără a fi necesar să se personalizeze programul individual prin omiterea extraselor scurte. Această posibilitate ar trebui să fie restrânsă la furnizarea la cerere de programe televizate identice transmise de către același furnizor de servicii, astfel încât să nu poată fi utilizată pentru crearea de noi modele de afaceri la cerere pe bază de extrase scurte.

(42) Serviciile mass-media audiovizuale la cerere sunt diferite de transmisiile de televiziune în ceea ce privește alegerea și controlul pe care le poate exercita utilizatorul, precum și în ceea ce privește impactul pe care îl au acestea asupra societății (?). Acest lucru justifică impunerea de norme mai puțin stricte asupra serviciilor mass-media audiovizuale la cerere, care ar trebui să se supună doar normelor de bază prevăzute în prezenta directivă.

(43) Dat fiind natura specifică a serviciilor mass-media audiovizuale, în special impactul acestor servicii asupra modului în care se formează opinia publică, este esențial pentru utilizatori să cunoască exact persoana responsabilă pentru conținutul acestor servicii. Este, prin urmare, important ca statele membre să se asigure că utilizatorii beneficiază de acces simplu și direct în orice moment la informații privind furnizorul de servicii mass-media. Fiecare stat membru poate decide asupra detaliilor practice privind modul în care poate fi îndeplinit obiectivul menționat, fără a aduce atingere oricăror alte dispoziții relevante ale dreptului comunitar.

(44) Prezența conținutului dăunător în serviciile mass-media audiovizuale continuă să constituie o preocupare a legiuitorilor, a industriei media și a părinților. Vor exista, de asemenea, noi provocări, în special în legătură cu noi platforme și noi produse. Este, prin urmare, necesar să se introducă norme pentru protecția dezvoltării fizice, mentale și morale a minorilor, precum și a demnității umane în toate serviciile mass-media audiovizuale, inclusiv în comunicațiile audiovizuale comerciale.

(45) Măsurile luate pentru protecția dezvoltării fizice, mentale și morale a minorilor și a demnității umane ar trebui să fie atent corelate cu dreptul fundamental la libertatea de expresie, astfel cum a fost stabilit în Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene. Scopul unor astfel de măsuri, cum ar fi utilizarea numerelor personale de identificare (coduri PIN), a sistemelor de filtrare sau a etichetării, ar trebui astfel să fie acela de a asigura un nivel adecvat de protecție a dezvoltării fizice, mentale și morale a minorilor și a demnității umane, în special în ceea ce privește serviciile mass-media audiovizuale la cerere.

⁽¹⁾ JO L 167, 22.6.2001, p. 10.

⁽²⁾ A se vedea, de exemplu, cazul C-89/04, Mediakabel.

- Recomandarea privind protecția minorilor și a demnității umane și dreptul la replică a recunoscut deja importanța sistemelor de filtrare și a etichetării și a inclus un număr de posibile măsuri în beneficiul minorilor, cum ar fi furnizarea în mod sistematic pentru utilizatori, atunci când se abonează la un furnizor de acces, a unui sistem de filtrare eficace, care poate fi actualizat și ușor de folosit, sau dotarea cu sisteme de filtrare automată a accesului la serviciile destinate în mod specific copiilor.
- (46) Furnizorii de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția statelor membre ar trebui să fie supuși, în orice caz, interdicției diseminării pornografiei infantile în conformitate cu dispozițiile Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind combaterea exploatarea sexuală a copiilor și a pornografiei infantile ⁽¹⁾.
- (47) Niciuna dintre dispozițiile introduse prin prezenta directivă care privesc protecția dezvoltării fizice, mentale și morale a minorilor și protecția demnității umane nu impune cu necesitate punerea în aplicare a măsurilor luate pentru protejarea acestor interese prin verificarea prealabilă a serviciilor mass-media audiovizuale de către organisme publice.
- (48) Serviciile mass-media audiovizuale la cerere pot fi considerate a avea potențialul de a înlocui parțial transmisiile de televiziune. În consecință, acestea ar trebui să promoveze, dacă este posibil, producția și distribuția de opere europene și să contribuie astfel în mod activ la promovarea diversității culturale. Un astfel de sprijin pentru producțiile europene ar putea, de exemplu, să ia forma unor contribuții financiare din partea acestor servicii la producția și achiziționarea de drepturi asupra operelor europene, a acordării pentru operele europene a unui procent minim în cadrul cataloagelor video la cerere sau a prezentării sub o formă atractivă a operelor europene în cadrul ghidurilor electronice ale programelor. Ar fi important să se efectueze în mod periodic o reexaminare a aplicării dispozițiilor privind promovarea operelor europene de către servicii mass-media audiovizuale. În cadrul rapoartelor prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui să țină seama, de asemenea, în special de contribuția financiară a acestor servicii la producția și achiziționarea de drepturi asupra operelor europene, cota deținută de operele europene în cadrul catalogului de servicii mass-media audiovizuale și în cadrul consumului efectiv al utilizatorilor în ceea ce privește operele europene oferite de serviciile respective.
- (49) În definiția sintagmei „producători care sunt independenți de stațiile de emisie”, astfel cum este menționată la articolul 5 din Directiva 89/552/CEE, statele membre ar trebui să ia în considerare, în principal, criteriile cum ar fi proprietarii societății producătoare, volumul de programe furnizate aceleiași stații de emisie și titularii de drepturi secundare.
- (50) La punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 4 din Directiva 89/552/CEE, statele membre ar trebui să încurajeze stațiile de emisie să includă un procent corespunzător de coproducții europene sau de producții europene de origine străină.
- (51) Este important să se asigure transmisia producțiilor cinematografice în perioade stabilite de comun acord între titularii drepturilor de difuzare și furnizorii de servicii mass-media.
- (52) Disponibilitatea serviciilor mass-media audiovizuale la cerere mărește posibilitatea de alegere a consumatorului. Astfel, nu se justifică și nu are sens din punct de vedere tehnic impunerea de norme detaliate care să reglementeze comunicațiile comerciale audiovizuale pentru serviciile mass-media audiovizuale la cerere. Cu toate acestea, toate comunicațiile comerciale audiovizuale ar trebui să respecte nu doar normele de identificare, ci și un set minim de norme calitative pentru îndeplinirea unor obiective clare de ordine publică.
- (53) Dreptul la replică este o cale de atac adecvată emisiunilor de televiziune și poate fi aplicat și în mediul on-line. Recomandarea privind protecția minorilor și a demnității umane și dreptul la replică include deja orientările corespunzătoare pentru punerea în aplicare a unor măsuri în cadrul dreptului sau practicilor naționale, astfel încât să se asigure în suficientă măsură dreptul la replică sau alte căi de atac echivalente față de mass-media în format on-line.
- (54) Astfel cum a fost recunoscut de Comisie în cadrul Comunicării interpretative privind anumite aspecte ale dispozițiilor privind publicitatea din cadrul directivei „Televiziune fără frontiere” ⁽²⁾, dezvoltarea de noi tehnici de publicitate și de strategii inovative de comercializare a creat noi oportunități eficace pentru comunicații comerciale audiovizuale în serviciile tradiționale de emisie, permițându-le o concurență potențial mai bună într-un mediu echitabil cu inovațiile în domeniul serviciilor la cerere.
- (55) Evoluțiile în domeniul comercial și tehnologic oferă utilizatorilor o mai mare posibilitate de alegere și o mai mare responsabilitate în utilizarea serviciilor mass-media audiovizuale. Pentru a rămâne proporțională în raport cu obiectivele de interes general, reglementarea trebuie să permită un anumit grad de flexibilitate față de transmisiile de televiziune. Principiul separării ar trebui să fie limitat la publicitatea televizată și teleshopping, poziționarea produsului („product placement”) ar trebui permisă în anumite împrejurări, cu excepția cazului în care un stat membru decide altfel, iar anumite restricții cantitative ar trebui abrogate. Cu toate acestea, în cazurile în care poziționarea ia forma publicității mascate, aceasta trebuie interzisă. Principiul separării nu ar trebui să împiedice utilizarea de noi tehnici de publicitate.

⁽¹⁾ JO L 13, 20.1.2004, p. 44.

⁽²⁾ JO C 102, 28.4.2004, p. 2.

- (56) Pe lângă practicile acoperite de prezenta directivă, Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽¹⁾ se aplică în cazul practicilor comerciale neloiale, cum ar fi publicitatea înșelătoare și agresivă care apare în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale. În plus, întrucât Directiva 2003/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de publicitate și sponsorizare în favoarea produselor din tutun ⁽²⁾, care interzice publicitatea și sponsorizarea pentru țigări și alte produse pe bază de tutun în presa scrisă, în cadrul serviciilor societății informaționale și al programelor radio, nu aduce atingere Directivei 89/552/CEE, având în vedere caracteristicile speciale ale serviciilor media audiovizuale, raportul dintre Directiva 2003/33/CE și Directiva 89/552/CEE ar trebui să rămână același după intrarea în vigoare a prezentei directive. Articolul 88 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽³⁾, care interzice publicitatea destinată publicului larg pentru anumite medicamente, se aplică, astfel cum se prevede la alineatul (5) al articolului respectiv, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 14 din Directiva 89/552/CEE. Raportul dintre Directiva 2001/83/CE și Directiva 89/552/CEE ar trebui să rămână același după intrarea în vigoare a prezentei directive. În plus, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽⁴⁾.
- (57) Având în vedere posibilitățile sporite de care dispun telespectatorii pentru a evita publicitatea prin utilizarea de noi tehnologii, cum ar fi aparatele digitale personale de înregistrare video și o mai mare posibilitate de alegere a posturilor, nu se mai justifică o reglementare detaliată asupra introducerii de spoturi publicitare în scopul protecției telespectatorilor. Prezenta directivă nu ar trebui să crească volumul orar de publicitate admisă, ci ar trebui să acorde o flexibilitate emițătorilor față de introducerea acesteia acolo unde nu prejudiciază în mod nejustificat integritatea programelor.
- (58) Prezenta directivă este destinată să garanteze caracterul specific al televiziunii europene, care favorizează introducerea publicității între programe, limitând astfel posibilele întreruperi ale operelor cinematografice și ale filmelor realizate pentru televiziune, precum și întreruperi ale anumitor categorii de programe care necesită în continuare o protecție specială.
- (59) Limitarea care a existat cu privire la cantitatea zilnică de publicitate televizată a fost în mare parte teoretică. Limita pe oră este mai importantă, deoarece se aplică și pentru intervalele orare de maximă audiență. Prin urmare, limita pe zi ar trebui abrogată, iar limita pe oră, menținută pentru publicitatea televizată și spoturile de teleshopping. Restricțiile cantitative asupra timpului rezervat pentru teleshopping sau publicitate nu par să mai fie justificate, dată fiind posibilitatea crescută de alegere a consumatorului. Cu toate acestea, rămâne aplicabilă limita de 20 % pentru spoturile publicitare și de teleshopping pe oră. Noțiunea de spot publicitar de televiziune trebuie să fie înțeleasă ca publicitate televizată în sensul articolului 1 litera (i) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, cu o durată ce nu depășește douăsprezece minute.
- (60) Comunicațiile comerciale audiovizuale mascate (publicitatea mascată) sunt o practică interzisă de prezenta directivă, dat fiind efectul negativ al acestora asupra consumatorilor. Interzicerea comunicațiilor comerciale audiovizuale mascate nu ar trebui să includă și poziționarea legitimă de produse prevăzută în cadrul prezentei directive, în cazul căreia telespectatorul este informat în mod corespunzător asupra existenței unei poziționări de produs. Acest lucru se poate realiza prin semnalarea poziționării produsului în cadrul unui anumit program, de exemplu, prin intermediul unei sigle neutre.
- (61) Poziționarea de produse este o realitate în operele cinematografice și audiovizuale realizate pentru televiziune, dar statele membre reglementează în mod diferit această practică. În vederea asigurării unui mediu concurențial echitabil și a sporirii, în acest mod, a competitivității industriei media europene, este necesară adoptarea de norme privind poziționarea de produse. Definiția poziționării de produse introdusă prin prezenta directivă ar trebui să acopere orice formă de comunicații comerciale audiovizuale constând în includerea unui produs, serviciu sau a mărcii acestuia sau menționarea unui produs, serviciu sau a mărcii acestuia, astfel încât acesta să fie prezentat în cadrul unui program, în schimbul unei plăți sau retribuții similare. Furnizarea de bunuri sau servicii cu titlu gratuit, cum ar fi recuzita sau premiile, ar trebui considerate drept cazuri de poziționare de produse numai dacă valoarea bunurilor sau a serviciilor implicate este semnificativă. Poziționarea de produse ar trebui să se supună aceluiași norme și restricții calitative care se aplică și în cazul comunicațiilor audiovizuale comerciale. Criteriul decisiv care face distincția între sponsorizare și poziționare de produse este faptul că, în cazul poziționării de produse, trimiterea la un produs este înglobată în acțiunea unui program, motiv pentru care, în definiția de la articolul 1 litera (m) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, este cuprinsă sintagma „în cadrul”. Pe de altă parte, menționarea sponsorului poate avea loc pe parcursul unui program, dar nu face parte din subiect.
- (62) Poziționarea de produse ar trebui, în principiu, să fie interzisă. Cu toate acestea, sunt acceptabile derogări pentru anumite genuri de programe, pe baza unei liste pozitive. Ar trebui acordată statelor membre opțiunea de retragere de la aceste derogări, în totalitate sau parțial, de exemplu, prin permiterea poziționării de produse doar în programele care nu au fost produse exclusiv în statul membru respectiv.

⁽¹⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽²⁾ JO L 152, 20.6.2003, p. 16.

⁽³⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 67. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 (JO L 378, 27.12.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

(63) Mai mult, sponsorizarea și poziționarea de produse ar trebui să fie interzise în cazul în care influențează conținutul programelor în asemenea măsură, încât să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii mass-media. Aceasta este situația în ceea ce privește poziționarea tematică.

(64) Dreptul persoanelor cu handicap și al persoanelor în vârstă de a participa și de a se integra în viața socială și culturală a Comunității este legat în mod indisolubil de furnizarea de servicii media audiovizuale accesibile. Modalitățile de realizare a accesibilizării includ, fără a se limita la acestea, limbajul semnelor, subtitrarea, audiodescrierea și navigarea prin meniuri care pot fi înțelese ușor.

(65) În conformitate cu obligațiile ce le revin statelor membre prin tratat, acestea sunt responsabile pentru transpunerea și punerea în aplicare efectivă a prezentei directive. Statele membre au libertatea de a alege instrumentele potrivite în conformitate cu propriile tradiții juridice și structuri stabilite și, în special, să își organizeze propriile organisme independente de reglementare pentru a putea pune în aplicare prezenta directivă în mod imparțial și transparent. Mai precis, instrumentele alese de către statele membre ar trebui să contribuie la promovarea pluralismului mass-media.

(66) Este necesară o strânsă cooperare între organismele de reglementare competente ale statelor membre și Comisie pentru a asigura aplicarea corectă a prezentei directive. De asemenea, este deosebit de importantă o strânsă cooperare între statele membre și între organismele de reglementare ale statelor membre cu privire la impactul pe care emițătorii având sediul într-un stat membru îl pot avea asupra unui alt stat membru. În cazul în care dreptul național prevede proceduri de eliberare a licențelor și dacă sunt vizate mai multe state membre, este de preferat să se realizeze contacte între organismele de reglementare respective înainte de eliberarea unor astfel de licențe. Cooperarea respectivă ar trebui să acopere toate domeniile reglementate prin Directiva 89/552/CEE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, în special articolele 2, 2a și 3 din directiva respectivă.

(67) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume instituirea unui spațiu fără frontiere interne pentru serviciile mass-media audiovizuale, asigurându-se totodată un nivel ridicat de protecție a obiectivelor de interes general, în special protecția minorilor și a demnității umane, precum și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(68) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, atât în interes propriu, cât și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, în măsura posibilă, corespondența dintre dispozițiile prezentei directive și măsurile naționale de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 89/552/CEE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 89/552/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale)”.

2. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

În sensul prezentei directive:

(a) prin «serviciu mass-media audiovizual» se înțelege:

— un serviciu, astfel cum este definit la articolele 49 și 50 din tratat, care se află sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii mass-media și al cărui scop principal este furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru publicul larg, prin rețele de comunicații electronice în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE. Un astfel de serviciu media audiovizual este fie o transmisie de televiziune, astfel cum este definită la litera (e) din prezentul articol, fie un serviciu mass-media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la litera (g) din prezentul articol;

și/sau

— comunicații comerciale audiovizuale;

(b) prin «program» se înțelege un ansamblu de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un articol individual în cadrul unei grile sau al unui catalog realizat de un furnizor de servicii mass-media și care este comparabil ca formă și conținut cu forma și conținutul transmisiilor de televiziune. Se pot enumera drept exemple de programe următoarele: filme artistice de lung metraj, transmisiile sportive, comedii de situație, documentare, programe pentru copii și piese de teatru;

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

- (c) prin «responsabilitate editorială» se înțelege exercitarea unui control efectiv asupra selecționării programelor și asupra organizării acestora fie într-o grilă cronologică, în cazul transmisiilor de televiziune, fie într-un catalog, în cazul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere. Responsabilitatea editorială nu implică în mod necesar o răspundere juridică în conformitate cu dreptul național pentru conținutul serviciilor furnizate;
- (d) prin «furnizor de servicii mass-media» se înțelege persoana fizică sau juridică având responsabilitate editorială pentru alegerea conținutului audiovizual al serviciului mass-media audiovizual și care stabilește modul de organizare a acestuia;
- (e) prin «transmisie de televiziune» sau «difuzare de televiziune» (adică un serviciu mass-media audiovizual liniar) se înțelege un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media pentru vizionarea simultană de programe pe baza unei grile de programe;
- (f) prin «stație de emisie» se înțelege un furnizor de servicii mass-media în domeniul transmisiilor de televiziune;
- (g) prin «serviciu mass-media audiovizual la cerere» (adică un serviciu mass-media audiovizual neliniar) se înțelege un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media pentru vizionarea de programe la momentul ales de utilizator și la cererea individuală a acestuia, pe baza unui catalog de programe selecționate de furnizorul de servicii mass-media;
- (h) prin «comunicație comercială audiovizuală» se înțelege imaginea cu sau fără sunet care este destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică. Imaginile respective însoțesc sau sunt incluse într-un program în schimbul unei plăți sau retribuții similare sau în scopul autopromovării. Formele de comunicații comerciale audiovizuale includ, printre altele, publicitatea televizată, sponsorizarea, teleshopping și poziționarea de produse;
- (i) prin «publicitatea televizată» se înțelege orice formă de anunț difuzat fie în schimbul unei plăți, fie al unei retribuții similare sau difuzat în scopuri autopromotionale de către o întreprindere publică sau privată sau de către o persoană fizică în legătură cu o activitate comercială, ramură de activitate, meserie sau profesie pentru a promova furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți;
- (j) prin «comunicație audiovizuală cu conținut comercial mascat» se înțelege reprezentarea prin cuvinte sau imagini a bunurilor, a serviciilor, a numelui, a mărcii sau a activităților unui producător de bunuri sau furnizor de servicii în cadrul programelor, în cazul în care o astfel de reprezentare este destinată de către furnizorul de servicii mass-media unor scopuri publicitare și poate induce în eroare publicul cu privire la natura sa. Astfel de reprezentări se consideră intenționate mai ales atunci când se fac în schimbul unei plăți sau al unei retribuții similare;
- (k) prin «sponsorizare» se înțelege orice contribuție a unei întreprinderi publice sau private sau a unei persoane fizice neangajate în activități de furnizare de servicii mass-media audiovizuale sau în realizarea de opere audiovizuale, la finanțarea de servicii sau programe mass-media audiovizuale în vederea promovării numelui, a mărcii, a imaginii, a activității sau a produselor proprii;
- (l) prin «teleshopping» se înțelege oferta directă transmisă publicului în vederea furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți;
- (m) prin «poziționare» se înțelege orice formă de comunicații comerciale audiovizuale constând în includerea unui produs, serviciu sau a mărcii acestuia sau menționarea unui produs, serviciu sau a mărcii acestuia, astfel încât acesta să fie prezentat în cadrul unui program, în schimbul unei plăți sau retribuții similare;
- (n) (i) prin «opere europene» se înțelege:
- opere provenind din statele membre;
 - opere provenind din state europene terțe – părți la Convenția europeană a Consiliului Europei privind televiziunea transfrontalieră și care îndeplinesc condițiile de la punctul (ii);
 - opere coproduse în cadrul unor acorduri privind sectorul audiovizual încheiate între Comunitate și state terțe și care îndeplinesc condițiile prevăzute în fiecare dintre acordurile respective;
 - dispozițiile de la a doua și a treia liniuță de mai sus se aplică numai în cazul operelor provenind din statele membre care nu fac obiectul unor măsuri discriminatorii în țările terțe în cauză;

(ii) operele menționate la prima și a doua liniuță de la punctul (i) sunt opere realizate în cea mai mare parte cu contribuția unor autori și personal, rezidenți într-unul sau mai multe dintre statele menționate la prima și a doua liniuță de la punctul (i), cu condiția ca acestea să îndeplinească una dintre următoarele trei condiții:

— sunt realizate de către unul sau mai mulți producători stabiliți într-unul sau mai multe dintre statele respective; sau

— producția operelor este supervizată și controlată efectiv de către unul sau mai mulți producători stabiliți într-unul sau mai multe dintre statele respective; sau

— contribuția coproducătorilor din statele respective la costurile totale ale coproducției este preponderentă, iar coproducția nu este controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara statelor respective;

(iii) operele care nu sunt opere europene în sensul punctului (i), dar care sunt realizate în cadrul unor tratate bilaterale de coproducție încheiate între state membre și țări terțe, sunt considerate ca fiind opere europene, cu condiția ca un procent majoritar din totalul costurilor de producție să fie acoperit de către coproducătorii din Comunitate și ca producția să nu fie controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara teritoriului statelor membre.”

3. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

(1) Fiecare stat membru se asigură că toate serviciile mass-media audiovizuale transmise de către furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția sa respectă normele sistemului juridic aplicabil serviciilor mass-media audiovizuale destinate publicului din statul membru respectiv.

(2) În sensul prezentei directive, furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția unui stat membru sunt cei care:

(a) sunt stabiliți în statul membru respectiv, în conformitate cu alineatul (3);

(b) intră sub incidența alineatului (4).

(3) În sensul prezentei directive, un furnizor de servicii mass-media este considerat ca fiind stabilit într-un stat membru în următoarele cazuri:

(a) furnizorul de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, iar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se iau în statul membru respectiv;

(b) în cazul în care un furnizor de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, iar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se iau într-un alt stat membru, furnizorul se consideră ca fiind stabilit în statul membru în care își desfășoară activitatea o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale își desfășoară activitatea în fiecare dintre statele membre respective, furnizorul de servicii mass-media se consideră a fi stabilit în statul membru în care are sediul principal. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale nu își desfășoară activitatea în niciunul dintre statele membre respective, furnizorul de servicii mass-media se consideră a fi stabilit în statul membru în care și-a început pentru prima oară activitatea, în conformitate cu dreptul statului membru respectiv, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru respectiv;

(c) în cazul în care un furnizor de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, dar deciziile privind serviciul mass-media audiovizual se iau într-un stat terț sau viceversa, acesta se consideră a fi stabilit în statul membru respectiv, cu condiția ca o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale să își desfășoare activitatea în respectivul stat membru.

(4) Furnizorii de servicii mass-media care nu intră sub incidența dispozițiilor alineatului (3) se consideră a se afla sub jurisdicția unui stat membru în următoarele cazuri:

(a) utilizează o stație de emisie de la sol spre un satelit situat în statul membru respectiv;

(b) nu utilizează o stație de emisie de la sol spre un satelit situat în statul membru respectiv, dar utilizează, cu toate acestea, o capacitate de satelit aparținând statului membru respectiv.

(5) În cazul în care nu se poate stabili statul membru competent în conformitate cu alineatele (3) și (4), statul membru competent se consideră acela în care este stabilit furnizorul de servicii mass-media, în sensul articolelor 43-48 din tratat.

(6) Prezenta directivă nu se aplică în cazul serviciilor media audiovizuale destinate exclusiv recepționării în state terțe și care nu sunt recepționate direct sau indirect cu echipamente standard de consum dintr-unul sau mai multe state membre.”

4. Articolul 2a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre garantează libera recepționare și nu restricționează retransmisia serviciilor mass-media audiovizuale pe propriul teritoriu din alte state membre din motive care se încadrează în domeniile reglementate de prezenta directivă.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă și litera (a) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În ceea ce privește transmisiile de televiziune, statele membre pot aplica provizoriu derogări de la alineatul (1), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) o transmisie de televiziune provenind dintr-un alt stat membru reprezintă o încălcare manifestă, serioasă și gravă a articolului 22 alineatul (1) sau (2) și/sau a articolului 3 litera (b);”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(4) În cazul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere, statele membre pot adopta măsuri derogatorii de la alineatul (1) în cazul unui anumit serviciu, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) măsurile sunt:

(i) necesare, dintr-unul din motivele următoare:

— ordine publică, în special prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea infracțiunilor, inclusiv protecția minorilor și lupta împotriva incitării la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate și împotriva încălcării demnității umane privind persoane fizice;

— protecția sănătății publice;

— securitatea publică, inclusiv protecția securității și apărării naționale;

— protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor;

(ii) luate împotriva unui serviciu mass-media audiovizual la cerere care aduce atingere obiectivelor menționate la punctul (i) sau care prezintă risc serios și grav de prejudiciere a acestor obiective;

(iii) proporționale cu aceste obiective;

(b) înainte de a lua măsurile respective și fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv procedurilor preliminare și actelor desfășurate în cadrul anchetei penale, statul membru:

— a cerut statului membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii să ia măsuri, și acesta nu a luat măsuri sau măsurile luate au fost inadecvate;

— a notificat Comisiei și statului membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii intenția de a lua astfel de măsuri.

(5) Statele membre pot deroga, în cazuri de urgență, de la condițiile prevăzute la alineatul (4) litera (b). În acest caz, măsurile sunt notificate Comisiei și statului membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii în cel mai scurt timp posibil, indicând motivul pentru care statul membru consideră că există o urgență.

(6) Fără a aduce atingere posibilității statului membru de a lua măsurile menționate la alineatele (4) și (5), Comisia examinează compatibilitatea măsurilor notificate cu dreptul comunitar, în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care se ajunge la concluzia că măsurile sunt incompatibile cu dreptul comunitar, Comisia solicită statului membru în cauză să se abțină de la luarea măsurilor preconizate sau să înceteze de urgență aplicarea măsurilor în cauză.”

5. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

(1) Statele membre își păstrează libertatea de a solicita furnizorilor de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor să respecte norme mai detaliate sau mai stricte în domeniile coordonate de prezenta directivă, cu condiția ca normele respective să fie conforme cu normele dreptului comunitar.

(2) În cazurile în care un stat membru:

(a) și-a exercitat libertatea prevăzută la alineatul (1) pentru adoptarea de norme mai detaliate sau mai stricte de interes public general; și

(b) estimează că o stație de emisie aflată sub jurisdicția unui alt stat membru difuzează programe de televiziune care sunt adresate în întregime sau în majoritate teritoriului său,

statul membru în cauză poate contacta statul membru competent în vederea adoptării unei soluții satisfăcătoare pentru ambele părți față de orice probleme ridicate. La primirea unei cereri motivate din partea statului membru în cauză, statul membru de jurisdicție solicită stației de emisie să se conformeze normelor respective de interes public general. Statul membru de jurisdicție informează statul membru în cauză asupra rezultatelor obținute în urma cererii respective în termen de două luni. Orice stat membru poate invita comitetul de contact instituit la articolul 23a să examineze cazul.

(3) În cazul în care statul membru în cauză estimează că:

(a) rezultatele obținute prin aplicarea alineatului (2) nu sunt satisfăcătoare; și

(b) stația de emisie respectivă s-a stabilit în statul membru competent pentru a eluda normele mai stricte, în domeniile coordonate de prezenta directivă, care i s-ar

aplica în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul statului membru în cauză,

atunci statul membru în cauză poate adopta măsurile corespunzătoare față de stația de emisie în cauză.

Măsurile respective sunt necesare din punct de vedere obiectiv, sunt aplicate fără discriminare și sunt proporționale cu obiectivele pe care le urmăresc.

(4) Statele membre pot adopta măsuri în conformitate cu alineatul (3) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) au comunicat Comisiei și statului membru în care este stabilită stația de emisie intenția de a lua măsurile respective, cu motivarea propriei evaluări; și

(b) Comisia a decis că măsurile sunt compatibile cu normele de drept comunitar, în special că evaluările efectuate de statul membru care ia aceste măsuri prevăzute la alineatele (2) și (3) sunt corect fundamentate.

(5) Comisia decide în termen de trei luni de la data notificării prevăzute la alineatul (4) litera (a). În cazul în care Comisia decide că măsurile sunt incompatibile cu dreptul comunitar, statul membru în cauză se abține de la luarea măsurilor propuse.

(6) Statele membre garantează, prin mijloace adecvate, în limitele cadrului lor juridic, respectarea efectivă a dispozițiilor prezentei directive de către furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor.

(7) Statele membre încurajează strategiile de coreglementare și/sau autoreglementare la nivel național în domeniile coordonate de prezenta directivă în măsura în care sistemul lor juridic le permite. Strategiile respective trebuie să poată fi acceptate în majoritate de principalii factori interesați din statele membre în cauză și să prevadă modalități reale de executare.

(8) Directiva 2000/31/CE se aplică cu excepția dispozițiilor contrare ale prezentei directive. În caz de conflict între o dispoziție a Directivei 2000/31/CE și o dispoziție a prezentei directive, au prioritate dispozițiile prezentei directive, dacă nu se prevede altfel prin prezenta directivă.”

6. Articolul 3a se elimină.

7. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IIA

DISPOZIȚII APLICABILE TUTUROR SERVICIILOR MASS-MEDIA AUDIOVIZUALE

Articolul 3a

Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția lor fac posibil accesul simplu, direct și permanent al destinatarilor unui serviciu cel puțin la următoarele informații:

- (a) numele furnizorului de servicii mass-media;
- (b) adresa geografică la care este stabilit furnizorul de servicii;
- (c) coordonatele furnizorului de servicii mass-media, inclusiv adresa de poștă electronică sau a site-ului la care acesta poate fi contactat rapid, în mod direct și efectiv;
- (d) dacă este cazul, organismele de reglementare sau de supraveghere competente.

Articolul 3b

Statele membre garantează prin mijloace corespunzătoare că serviciile mass-media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor nu conțin incitări la ură pe criterii de rasă, sex, religie sau naționalitate.

Articolul 3c

Statele membre încurajează furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor să asigure punerea treptată a serviciilor furnizate la dispoziția persoanelor cu deficiențe de vâz sau de auz.

Articolul 3d

Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția lor nu transmit opere cinematografice în afara perioadelor convenite cu titularii de drepturi.

Articolul 3e

(1) Statele membre garantează că comunicațiile comerciale audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) comunicațiile comerciale audiovizuale pot fi ușor recunoscute ca atare. Comunicațiile audiovizuale cu conținut comercial mascat sunt interzise;

(b) comunicațiile comerciale audiovizuale nu fac uz de tehnici subliminale;

(c) comunicațiile comerciale audiovizuale:

- (i) nu aduc atingere respectului demnității umane;
- (ii) nu includ și nu promovează orice discriminare bazată pe sex, origine rasială sau etnică, naționalitate, religie sau credință, handicap sau orientare sexuală;
- (iii) nu încurajează comportamente care dăunează sănătății și siguranței;
- (iv) nu încurajează comportamente care dăunează în mod flagrant protecției mediului;

(d) sunt interzise toate comunicațiile audiovizuale destinate comercializării țigărilor și a altor produse pe bază de tutun;

(e) comunicațiile audiovizuale destinate comercializării de băuturi alcoolice nu vizează în mod special minorii și nu încurajează consumul excesiv al băuturilor respective;

(f) sunt interzise comunicațiile audiovizuale destinate comercializării produselor medicamentoase și tratamentelor disponibile numai pe bază de prescripție medicală în statul membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media;

(g) comunicațiile comerciale audiovizuale nu afectează negativ minorii din punct de vedere fizic sau moral. Prin urmare, acestea nu incită în mod direct minorii să cumpere un produs sau să angajeze un serviciu abuzând de lipsa de experiență sau credulitatea acestora, nu îi încurajează în mod direct să își convingă părinții sau alte persoane să cumpere bunurile sau serviciile cărora li se face publicitate, nu exploatează încrederea specială pe care minorii o au în propriii părinți, profesori sau alte persoane și de care fac dovadă minorii în mod nejustificat în situații periculoase.

(2) Statele membre și Comisia încurajează furnizorii de servicii mass-media să dezvolte coduri de conduită privind comunicațiile comerciale audiovizuale inadecvate care însoțesc programele pentru copii sau sunt incluse în acestea, privind mâncăruri și băuturi conținând substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, cum ar fi, în special, cele cu un conținut bogat în grăsimi, acizi grași, sare/sodiu și zaharuri, care nu se recomandă a fi prezente într-o proporție considerabilă în dieta globală.

Articolul 3f

(1) Serviciile sau programele mass-media audiovizuale care sunt sponsorizate trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) conținutul, în cazul transmisiilor de televiziune, intervalul orar afectat acestora nu pot fi în nicio situație influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii mass-media;

(b) acestea nu încurajează în mod direct cumpărarea de produse sau angajarea de servicii, mai ales prin mențiuni exprese cu caracter promoțional la produsele sau serviciile respective;

(c) telespectatorii sunt informați clar cu privire la existența unui acord de sponsorizare. Programele sponsorizate trebuie să fie identificate cu precizie prin specificarea numelui, a siglei și/sau a oricărui alt simbol corespunzător sponsorului, cum ar fi mențiuni asupra produsului (produselor) sau serviciului (serviciilor) acestuia sau un semn distinctiv, prezentate în mod adecvat pentru astfel de programe, la începutul, în cuprinsul și/sau la sfârșitul acestora.

(2) Serviciile sau programele mass-media audiovizuale nu sunt sponsorizate de întreprinderi al căror obiect de activitate principal îl constituie fabricarea sau vânzarea de țigări și alte produse pe bază de tutun.

(3) Sponsorizarea serviciilor sau a programelor mass-media audiovizuale de către întreprinderi ale căror activități cuprind fabricarea sau vânzarea de produse medicamentoase și tratamente medicale poate promova numele și imaginea întreprinderii, dar nu poate promova anumite produse medicamentoase sau tratamente medicale care sunt disponibile numai pe bază de prescripție medicală în statul membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media.

(4) Nu pot fi sponsorizate programele de știri și de actualități. Statele membre pot opta pentru interzicerea prezentării unei sigle de sponsorizare în timpul programelor pentru copii, în timpul documentarelor și al emisiunilor religioase.

Articolul 3g

(1) Poziționarea de produse este interzisă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), poziționarea de produse este permisă, cu excepția cazului în care statul membru decide altfel:

— în operele cinematografice, filmele și seriile realizate pentru prezentarea în cadrul unor servicii mass-media audiovizuale, programele de sport și de divertisment; sau

— în cazul în care nu se efectuează o plată, ci doar se furnizează anumite bunuri sau servicii cu titlu gratuit, cum ar fi producția de elemente de recuzită sau premii, în vederea includerii acestora în program.

Derogarea prevăzută la prima liniuță nu se aplică în cazul programelor pentru copii.

Programele în care este cuprinsă o poziționare de produs trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele cerințe:

(a) conținutul, în cazul transmisiilor de televiziune, intervalul orar afectat acestora nu este în nicio situație influențat într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii mass-media;

(b) acestea nu încurajează în mod direct cumpărarea sau închirierea de produse sau servicii, mai ales prin mențiuni exprese cu caracter promoțional la produsele sau serviciile respective;

(c) nu scoate în mod exagerat în evidență produsul în cauză;

(d) telespectatorii sunt informați clar asupra existenței unei poziționări de produs. Programele în care sunt cuprinse poziționări de produse sunt identificate în mod corespunzător la început și la sfârșit, precum și la reluarea programului după o pauză publicitară, pentru evitarea oricărei confuzii din partea telespectatorului.

Prin excepție, statele membre pot opta pentru derogarea de la cerințele prevăzute la litera (d), cu condiția ca programul în cauză să nu fi fost nici produs, nici comandat de către furnizorul de servicii mass-media sau de o societate afiliată furnizorului de servicii mass-media.

(3) În orice caz, programele nu trebuie să cuprindă poziționări ale următoarelor produse:

— produse pe bază de tutun sau țigări sau pentru întreprinderi al căror obiect de activitate principal îl constituie fabricarea sau vânzarea de țigări și alte produse pe bază de tutun; sau

— anumite produse medicamentoase sau tratamente medicale care sunt disponibile numai pe bază de prescripție medicală în statul membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media.

(4) Dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) se aplică numai în cazul programelor produse după 19 decembrie 2009.”

8. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IIB

DISPOZIȚII APLICABILE EXCLUSIV SERVICIILOR MASS-MEDIA AUDIOVIZUALE LA CERERE

Articolul 3h

Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a garanta că serviciile mass-media audiovizuale la cerere prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor care ar putea afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor sunt puse la dispoziție numai de asemenea manieră, încât să se asigure că minorii nu pot vedea sau auzi, în mod normal, serviciile mass-media audiovizuale la cerere respective.

Articolul 3i

(1) Statele membre garantează promovarea de către serviciile mass-media audiovizuale la cerere prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor, dacă este posibil și cu mijloace corespunzătoare, a producției de opere europene și a accesului la acestea. O astfel de promovare ar putea consta, printre altele, în contribuția financiară a acestor servicii la producția și achiziționarea de drepturi asupra operelor europene sau în procentul și/sau ponderea deținute de operele europene în cadrul catalogului de programe oferite de serviciile mass-media audiovizuale la cerere respective.

(2) Statul membru prezintă rapoarte Comisiei, până cel mai târziu la 19 decembrie 2011 și, ulterior, la fiecare patru ani, asupra punerii în aplicare a alineatului (1).

(3) Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre, precum și a unui studiu independent, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului rapoarte asupra punerii în aplicare a alineatului (1), având în vedere evoluția pieței și a tehnologiilor, precum și obiectivul diversității culturale.”

9. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IIC

DISPOZIȚII PRIVIND DREPTURILE DE EXCLUSIVITATE ȘI REPORTAJELE SCURTE DE ȘTIRI ÎN CADRUL TRANSMISIILOR DE TELEVIZIUNE

Articolul 3j

(1) Fiecare stat membru poate lua măsuri în conformitate cu dreptul comunitar pentru a garanta faptul că stațiile de emisie aflate sub jurisdicția sa nu dețin exclusivitatea asupra transmisiei unor evenimente considerate de statul membru respectiv ca fiind de importanță majoră pentru societate, de asemenea manieră încât să prejudicieze o parte substanțială a publicului statului membru de posibilitatea de a urmări astfel de evenimente fie în direct, fie înregistrate la televiziunea gratuită. În cazul în care ia asemenea măsuri, statul membru elaborează o listă de evenimente, naționale și internaționale, pe care le consideră ca fiind de importanță majoră pentru societate. Lista trebuie pregătită în timp util, într-un mod clar și transparent. În redactarea acesteia, statul membru determină dacă astfel de evenimente ar trebui puse la dispoziție prin transmisii în direct parțiale sau în întregime sau, în cazul în care este necesar sau oportun din motive obiective legate de interesul public, dacă astfel de evenimente ar trebui puse la dispoziție prin transmisii integrale sau parțiale înregistrate.

(2) Statele membre notifică de îndată Comisiei orice măsuri luate sau care urmează să fie luate în temeiul alineatului (1). Într-un interval de trei luni de la notificare, Comisia verifică compatibilitatea măsurilor respective cu dreptul comunitar și le comunică celorlalte state membre. Comisia solicită avizul comitetului de contact instituit în temeiul articolului 23a. Comisia publică fără întârziere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* măsurile luate și, cel puțin o dată pe an, o listă consolidată a tuturor măsurilor luate de statele membre.

(3) Statele membre trebuie să garanteze, prin mijloace adecvate, în limitele cadrului juridic propriu, că stațiile de emisie aflate sub jurisdicția lor nu își exercită drepturile de exclusivitate achiziționate după data publicării prezentei directive de asemenea manieră, încât să priveze un procent semnificativ al publicului dintr-un alt stat membru de posibilitatea de a urmări evenimente desemnate de către celălalt stat membru în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1) și (2) prin intermediul unor transmisii la televiziunea gratuită, în direct, parțial sau integral, sau, în cazul în care este necesar sau oportun din motive obiective de interes public, prin transmisii înregistrate, integral sau parțial, după cum a fost stabilit de către acel alt stat membru în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 3k

(1) Statele membre asigură accesul oricărui emițător stabilit în spațiul comunitar, în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii, la evenimente de mare interes pentru public transmise în exclusivitate de către un emițător aflat sub jurisdicția lor, în scopul realizării de reportaje scurte de știri.

- (2) Dacă o altă stație de emisie stabilită în același stat membru ca și stația de emisie care solicită acces a achiziționat drepturi de exclusivitate asupra evenimentului în cauză de mare interes pentru public, accesul se solicită stației respective de emisie.
- (3) Statele membre iau măsuri pentru garantarea unui astfel de acces prin asigurarea liberei alegeri pentru stațiile de emisie a unor scurte extrase din semnalul stației de emisie care efectuează transmisia, cu identificarea cel puțin a sursei, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive practice.
- (4) Ca alternativă la alineatul (3), statele membre pot stabili un sistem echivalent care să asigure accesul în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii prin alte mijloace.
- (5) Extrasele scurte respective sunt folosite numai în programele de știri generale și pot fi folosite în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere doar în cazul în care același program este oferit sub formă de înregistrare de către același furnizor de servicii mass-media.
- (6) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(5), statele membre asigură definirea, în conformitate cu sistemele și practicile juridice proprii, a modalităților și condițiilor privind furnizarea extraselor scurte respective, în special a oricăror acorduri de compensare, a lungimii maxime a extraselor scurte și a limitelor de timp pentru transmisia acestora. În cazul în care se prevăd compensări, acestea nu depășesc costurile suplimentare generate direct de oferirea accesului.”
10. La articolul 4 alineatul (1), expresia „în sensul articolului 6” se elimină.
11. Articolele 6 și 7 se elimină.
12. Titlul capitolului IV se înlocuiește cu următorul text:
- „PUBLICITATEA TELEVIZATĂ ȘI TELESHOPPING”.**
13. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 10*
- (1) Publicitatea televizată și emisiunile de teleshopping trebuie să fie imediat identificabile ca atare și separate de conținutul editorial. Fără a aduce atingere utilizării de noi tehnici publicitare, se păstrează o separare prin mijloace optice și/sau acustice, și/sau spațiale între publicitatea televizată și teleshopping și, respectiv, celelalte părți ale programelor.
- (2) Constituie o excepție spoturile publicitare și de teleshopping izolate, altele decât în cadrul transmisiilor sportive.”
14. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 11*
- (1) Statele membre garantează că, în cazul în care publicitatea televizată și teleshoppingul sunt inserate în cursul programelor, nu este afectată integritatea programelor, luând în considerare pauzele naturale din cadrul programelor, durata și natura acestora, și nu sunt afectate drepturile titularilor de drepturi.
- (2) Transmisia filmelor realizate pentru televiziune (cu excepția comediiilor de situație, a seriilor și a documentarelor), a operelor cinematografice și a programelor de știri poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată la interval de cel puțin 30 de minute. Transmisia programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată la interval de cel puțin 30 de minute, cu condiția ca durata prevăzută a programului să depășească 30 de minute. Nu este permisă inserarea de publicitate televizată sau de teleshopping în timpul serviciilor religioase.”
15. Articolele 12 și 13 se elimină.
16. La articolul 14, alineatul (1) se elimină.
17. Articolele 16 și 17 se elimină.
18. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 18*
- (1) Proporția de spoturi publicitare televizate și spoturi de teleshopping dintr-un interval de 1 oră nu poate depăși 20 % (douăzeci la sută).
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul anunțurilor difuzate de către emițător în legătură cu propriile sale programe și cu produsele auxiliare derivate direct din acestea, al anunțurilor de sponsorizare și al poziționărilor de produse.”
19. Articolul 18a se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 18a*
- Ferestrele de difuzare consacrate emisiunilor de teleshopping trebuie să fie clar identificate ca atare prin mijloace optice și acustice și trebuie să aibă o durată minimă neîntreruptă de cincisprezece minute.”

20. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Dispozițiile prezentei directive se aplică, *mutadis mutandis*, în cazul posturilor de televiziune dedicate exclusiv publicității și emisiunilor de teleshopping, precum și posturilor de televiziune dedicate exclusiv autopromovării. Capitolul III, precum și articolul 11 și articolul 18 nu se aplică în cazul acestor canale.”

21. Articolul 19a se elimină.

22. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3, statele membre pot stabili, ținând cont în mod corespunzător de dreptul comunitar, alte condiții decât cele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) și articolul 18 cu privire la emisiunile de televiziune destinate exclusiv teritoriului național și care nu pot fi recepționate, direct sau indirect, de către publicul dintr-unul sau mai multe alte state membre.”

23. Titlul capitolului V se înlocuiește cu următorul text:

„PROTECȚIA MINORILOR ÎN CADRUL TRANSMISIILOR DE TELEVIZIUNE”.

24. Articolele 22a și 22b se elimină.

25. Titlul capitolului VI se înlocuiește cu următorul text:

„DREPTUL LA REPLICĂ ÎN TRANSMISIILE DE TELEVIZIUNE”.

26. La articolul 23a alineatul (2), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) să faciliteze schimbul de informații între statele membre și Comisie privind situația și evoluția activității de reglementare a serviciilor mass-media audiovizuale, având în vedere politica Comunității în domeniul audiovizualului, precum și evoluțiile relevante din domeniul tehnic;”.

27. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL VIB

COOPERAREA ÎNTRE AUTORITĂȚILE DE REGLEMENTARE ALE STATELOR MEMBRE

Articolul 23b

Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a-și furniza reciproc și a furniza Comisiei informațiile necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentei directive,

în special ale articolelor 2, 2a și 3, în special prin intermediul organismelor lor independente de reglementare competente.”

28. Articolele 25 și 25a se elimină.

29. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Nu mai târziu de 19 decembrie 2011 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive și, după caz, face propuneri suplimentare pentru a o adapta la evoluțiile din domeniul serviciilor mass-media audiovizuale, având în vedere în special evoluțiile tehnologice recente, competitivitatea în cadrul sectorului și nivelul de educație în domeniul mass-media în toate statele membre.

Raportul în cauză trebuie să conțină, de asemenea, o evaluare a aspectelor privind publicitatea televizată care însoțește programele pentru copii sau este inclusă în acestea și, în special, dacă normele cantitative și calitative cuprinse în prezenta directivă au asigurat nivelul necesar de protecție.”

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea între autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului ⁽¹⁾ se modifică după cum urmează:

— punctul 4 din anexa „Directive și Regulamente reglementate prin articolul 3 litera (a)” din respectivul regulament se înlocuiește cu următorul text:

„4. Directiva 89/552/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la furnizarea serviciilor mass-media audiovizuale (Directiva privind serviciile mass-media audiovizuale) (*): articolele 3h și 3i și articolele 10-20. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*) JO L 298, 17.10.1989, p. 23.

(**) JO L 332, 18.12.2007, p. 27.”

Articolul 3

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 19 decembrie 2009. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceste dispoziții.

(1) JO L 364, 9.12.2004, p. 1. Regulament modificat prin Directiva 2005/29/CE.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 11 decembrie 2007.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

M. LOBO ANTUNES

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 29 noiembrie 2007

privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor

(2007/839/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatul (3) litera (b), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Comisia a negociat în numele Comunității Europene un acord cu Ucraina privind readmisia persoanelor.
- (2) Acordul a fost semnat, în numele Comunității Europene, la 18 iunie 2007, sub rezerva eventualei sale încheieri la o dată ulterioară, în conformitate cu decizia Consiliului adoptată la 12 iunie 2007.
- (3) Acordul ar trebui aprobat.
- (4) Acordul instituie un Comitet mixt privind readmisia care își poate adopta regulamentul de procedură. Este necesar să se prevadă o procedură simplificată pentru stabilirea poziției Comunității în acest caz.
- (5) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a

Comunității Europene, Regatul Unit și-a notificat intenția de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

- (6) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică.
- (7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

DECIDE:

Articolul 1

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor se aprobă, prin prezenta decizie, în numele Comunității.

Textul acordului se anexează la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului procedează la notificarea prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din acord ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Avizul adoptat la 13 noiembrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene de către Secretariatul General al Consiliului.

Articolul 3

Comisia, asistată de experți din statele membre, reprezintă Comunitatea în cadrul Comitetului mixt privind readmisia, instituit prin articolul 15 din acord.

Articolul 4

După consultarea unui comitet special desemnat de către Consiliu, Comisia adoptă poziția Comunității în cadrul Comitetului mixt privind readmisia în ceea ce privește adoptarea regulamentului de procedură al acestui comitet, astfel cum este prevăzut la articolul 15 alineatul (5) din acord.

Articolul 5

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 noiembrie 2007.

Pentru Consiliu
Președintele
M. LINO

ACORD**între Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor**

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

denumită în continuare „Comunitatea”,

și

UCRAINA,

denumite în continuare „părțile contractante”,

HOTĂRÂTE să își consolideze cooperarea în scopul de a combate mai eficient imigrația ilegală,

PREOCUPATE de creșterea semnificativă a activităților grupurilor de criminalitate organizată în domeniul traficului de migranți,

DORIND să stabilească, prin prezentul acord și pe bază de reciprocitate, proceduri rapide și eficiente de identificare și de repatriere în deplină securitate și în ordine a persoanelor care nu îndeplinesc sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare și de ședere pe teritoriul Ucrainei sau al unui stat membru al Uniunii Europene și să faciliteze tranzitului acestor persoane într-un spirit de cooperare,

CONSIDERÂND că, în cazuri adecvate, Ucraina și statele membre ale Uniunii Europene trebuie să depună toate eforturile pentru a trimite resortisanții țărilor terțe și apatrizii care au intrat ilegal pe teritoriile lor respective înapoi în statele lor de origine sau de domiciliu,

RECUNOSCÂND necesitatea respectării drepturilor și a libertăților omului și evidențiind că prezentul acord nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor Comunității, ale statelor membre ale Uniunii Europene și ale Ucrainei care decurg din Declarația Universală a Drepturilor Omului de la 10 decembrie 1948 și din dreptul internațional, în special din Convenția Europeană de la 4 noiembrie 1950 pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Convenția de la 28 iulie 1951 și Protocolul de la 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților, Pactul internațional privind drepturile civile și politice de la 19 decembrie 1966 și instrumentele internaționale privind extrădarea,

AVÂND ÎN VEDERE interesul comun pe care îl prezintă cooperarea dintre Ucraina și Comunitate în domeniile readmisiei și facilitării călătoriei reciproce,

CONSIDERÂND că dispozițiile prezentului acord, care intră sub incidența titlului IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene, nu se aplică Regatului Danemarcei, în conformitate cu Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1**Definiții**

În sensul prezentului acord:

- (a) „părți contractante” înseamnă Ucraina și Comunitatea;
- (b) „stat membru” înseamnă orice stat membru al Uniunii Europene, cu excepția Regatului Danemarcei și a Irlandei;
- (c) „resortisant al unui stat membru” înseamnă orice persoană care are naționalitatea unui stat membru, în sensul definiției comunitare;
- (d) „resortisant al Ucrainei” înseamnă orice persoană care deține cetățenia Ucrainei;
- (e) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care deține o altă cetățenie decât cetățenia ucraineană sau a unuia dintre statele membre;

- (f) „apatrid” înseamnă orice persoană care nu deține o cetățenie;
- (g) „autorizație de ședere” înseamnă orice permis, de orice tip, eliberat de Ucraina sau de unul dintre statele membre, care dă drept de ședere unei persoane pe teritoriul său. Nu intră sub incidența acestei definiții permisele temporare de ședere pe aceste teritorii, care se acordă în cadrul soluționării unei cereri de azil, a unei cereri pentru statutul de refugiat sau a unei cereri de autorizație de ședere;
- (h) „viză” înseamnă o autorizație eliberată sau o decizie luată de Ucraina sau de unul dintre statele membre, necesară pentru a intra pe teritoriul său sau pentru a-l tranzita. Aceasta nu include viza de tranzit aeroportuar;
- (i) „stat solicitant” înseamnă statul (Ucraina sau unul dintre statele membre) care prezintă cererea de readmisie în conformitate cu articolul 5 sau o cerere de tranzit în conformitate cu articolul 11 din prezentul acord;
- (j) „stat solicitat” înseamnă statul (Ucraina sau unul dintre statele membre) căruia îi este adresată o cerere de readmisie în conformitate cu articolul 5 sau o cerere de tranzit în conformitate cu articolul 11 din prezentul acord;
- (k) „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate națională din Ucraina sau dintr-un stat membru însărcinată cu punerea în aplicare a prezentului acord în conformitate cu articolul 16;
- (l) „zonă de frontieră” înseamnă o zonă care se întinde până la 30 kilometri de la frontiera terestră comună dintre un stat membru și Ucraina, precum și teritoriile porturilor maritime, inclusiv zonele vamale, și aeroporturile internaționale ale statelor membre și Ucrainei;

SECȚIUNEA I

OBLIGAȚII DE READMISIE

Articolul 2

Readmisia propriilor resortisanți

(1) Statul solicitat, la cererea statului solicitant și fără alte formalități decât cele prevăzute de prezentul acord, readmite pe teritoriul său toate persoanele care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile în vigoare pentru intrarea sau șederea pe teritoriul statului solicitant, cu condiția prezentării unor mijloace de probă, în conformitate cu articolul 6 din prezentul acord, care dovedesc că persoanele în cauză sunt resortisanți ai statului solicitat.

Aceeași dispoziție se aplică și persoanelor care, după intrarea pe teritoriul statului solicitant, au renunțat la cetățenia statului solicitat fără a dobândi naționalitatea statului solicitant.

(2) Statul solicitat emite, după caz și fără întârziere, documentul de călătorie persoanei căreia i-a fost acceptată readmisia, cu o perioadă de valabilitate de cel puțin șase luni; acest fapt este independent de voința persoanei care urmează a fi readmisă. În cazul în care, din motive de drept sau de fapt, persoana în cauză nu poate fi transferată în cursul perioadei de valabilitate a documentului de călătorie eliberat inițial, statul solicitat prelungeste, în termen de 14 zile calendaristice, valabilitatea documentului de călătorie sau, după caz, eliberează un nou document de călătorie cu aceeași perioadă de valabilitate. În cazul în care, în termen de 14 zile calendaristice, statul solicitat nu eliberează documentul de călătorie, nu prelungeste valabilitatea acestuia sau, după caz, nu îl reînnoiește, se consideră că statul solicitat a acceptat documentul expirat.

Articolul 3

Readmisia resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor

(1) Statul solicitat, la cererea statului solicitant și fără alte formalități decât cele prevăzute de prezentul acord, readmite pe teritoriul său resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile în vigoare pentru intrarea sau șederea pe teritoriul statului solicitant, cu condiția prezentării unor mijloace de probă, în conformitate cu articolul 7 din prezentul acord, care dovedesc că persoanele în cauză:

- (a) au intrat ilegal pe teritoriul statelor membre venind direct de pe teritoriul Ucrainei sau au intrat ilegal pe teritoriul Ucrainei venind direct de pe teritoriul statelor membre;
- (b) la data intrării dețineau o autorizație de ședere valabilă emisă de statul solicitat;

sau

(c) la data intrării dețineau o viză valabilă emisă de statul solicitat și au intrat pe teritoriul statului solicitant venind direct de pe teritoriul statului solicitat.

(2) Obligația de readmisie prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) resortisantul țării terțe sau apatridul a efectuat numai un tranzit printr-un aeroport internațional al statului solicitat;

(b) statul solicitant a eliberat resortisantului țării terțe sau apatridului, înainte sau după intrarea acestuia pe teritoriul său, o viză sau o autorizație de ședere, cu excepția cazului în care:

(i) această persoană deține o viză sau un permis de ședere eliberate de statul solicitat, cu o durată de valabilitate mai lungă; sau

(ii) viza sau autorizația de ședere eliberate de statul solicitant au fost obținute cu ajutorul unor documente false ori contrafăcute;

(c) resortisantul țării terțe sau apatridul nu are nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul statului solicitant.

(3) În ceea ce privește statele membre, obligația de readmisie de la alineatul (1) litera (b) și/sau litera (c) revine statului membru care a eliberat o viză sau o autorizație de ședere. În cazul în care două sau mai multe state membre au eliberat o viză sau o autorizație de ședere, obligația de readmisie prevăzută la alineatul (1) litera (b) și/sau litera (c) revine statului membru care a eliberat documentul cu o perioadă de valabilitate mai lungă sau, în cazul în care unul sau mai multe dintre acestea au expirat deja, documentul care este încă valabil. În cazul în care au expirat deja toate documentele, obligația de readmisie prevăzută la alineatul (1) litera (b) și/sau litera (c) revine statului membru care a eliberat documentul cu data de expirare cea mai recentă. În cazul în care nu se poate prezenta niciun document de această natură, obligația de readmisie prevăzută la alineatul (1) revine statului membru al cărui teritoriu a fost părăsit ultimul.

(4) După emiterea, de către statul solicitat, a unui răspuns pozitiv la cererea de readmisie, statul solicitant eliberează persoanei a cărei readmisie a fost acceptată un document de călătorie recunoscut de către statul solicitat. În cazul în care statul solicitant este un stat membru al UE, acest document de călătorie este modelul tip de document de călătorie în scop de expulzare al Uniunii Europene în conformitate cu formularul prevăzut în recomandarea din 30 noiembrie 1994 a Consiliului UE (anexa 7). În cazul în care statul solicitant este Ucraina, acest document de călătorie este certificatul ucrainean de repatriere (anexa 8).

Articolul 4

Readmisia din eroare

Statul solicitant reprimește orice persoană readmisă de statul solicitat în cazul în care se constată, în termen de 3 luni după data transferului persoanei în cauză, că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 2 sau 3 din prezentul acord.

În astfel de cazuri, dispozițiile procedurale din prezentul acord se aplică *mutatis mutandis* și statul solicitat comunică, de

asemenea, toate informațiile disponibile privind identitatea și cetățenia reale ale persoanei care trebuie reprimată.

SECȚIUNEA II

PROCEDURA DE READMISIE

Articolul 5

Cererea de readmisie

(1) Sub rezerva alineatului (2), orice transfer al unei persoane care urmează să fie readmisă pe baza uneia dintre obligațiile enunțate la articolele 2 și 3 necesită prezentarea unei cereri de readmisie către autoritatea competentă a statului solicitat.

(2) În cazul în care persoana care urmează să fie readmisă deține un document de călătorie sau o carte de identitate valabilă și, în cazul resortisanților țărilor terțe și al apatrizilor, o viză sau o autorizație de ședere valabilă eliberate de statul solicitat, transferul acestei persoane poate avea loc fără obligația statului solicitant de a prezenta o cerere de readmisie sau o comunicare scrisă către autoritatea competentă a statului solicitat.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), în cazul în care o persoană a fost reținută în zona de frontieră a statului solicitant în termen de 48 ore după momentul trecerii ilegale a frontierei de stat de către acea persoană (inclusiv porturi maritime și aeroporturi) venind direct de pe teritoriul statului solicitat, statul solicitant poate prezenta o cerere de readmisie în termen de 2 zile de la reținerea persoanei respective (procedură accelerată).

(4) Cererea de readmisie trebuie să conțină informațiile următoare:

(a) toate datele personale disponibile ale persoanei care urmează să fie readmisă (de exemplu, prenumele, numele, data și locul nașterii, sexul și ultimul loc de reședință);

(b) mijloace de probă privind cetățenia, condițiile pentru readmisia resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor.

(5) Atunci când este necesar, cererea de readmisie trebuie să cuprindă și următoarele informații:

(a) o declarație indicând faptul că persoana care urmează să fie transferată poate avea nevoie de ajutor sau îngrijire, cu condiția ca persoana în cauză să fi consimțit în mod explicit la prezentarea unei astfel de declarații;

(b) orice altă măsură de protecție sau de securitate care poate să fie necesară în cazul unui transfer individual.

(6) Un formular comun care urmează să fie utilizat pentru cererile de readmisie este prevăzut în anexa 5 la prezentul acord.

Articolul 6

Mijloace de probă privind cetățenia

(1) Cetățenia statului solicitat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din prezentul acord poate fi:

(a) dovedită prin oricare dintre documentele enumerate în anexa 1 la prezentul acord, chiar și în cazul în care perioada de valabilitate a acestora a expirat. În cazul în care aceste documente sunt prezentate, statul solicitat recunoaște cetățenia fără nicio altă anchetă suplimentară. Dovada cetățeniei nu poate fi făcută cu documente false sau falsificate;

(b) stabilită pe baza oricăruia dintre documentele enumerate în anexa 2 la prezentul acord, chiar și în cazul în care perioada de valabilitate a acestora a expirat. În cazul în care aceste documente sunt prezentate, statul solicitat consideră cetățenia ca fiind stabilită, cu excepția cazului în care poate dovedi contrariul pe baza unei anchete cu participarea autorităților competente ale statului solicitant. Cetățenia nu poate fi stabilită pe baza unor documente false sau falsificate.

(2) Dacă niciunul dintre documentele enumerate în anexa 1 sau 2 nu pot fi prezentate, reprezentanța diplomatică competentă a statului solicitat chestionează persoana care urmează să fie readmisă în termen de cel mult 10 zile calendaristice, în scopul stabilirii cetățeniei acesteia. Termenul curge de la data primirii cererii de readmisie.

Articolul 7

Mijloace de probă privind resortisanții țărilor terțe și apatrizii

(1) Condițiile privind readmisia resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din prezentul acord pot fi:

(a) dovedite prin oricare dintre documentele enumerate în anexa 3a la prezentul acord. În cazul în care aceste documente sunt prezentate, statul solicitat recunoaște intrarea ilegală pe teritoriul statului solicitant (sau al statelor membre, în cazul în care statul solicitat este Ucraina) dinspre teritoriul său;

(b) stabilite pe baza oricăroră dintre documentele enumerate în anexa 3b la prezentul acord. În cazul în care aceste

documente sunt prezentate, statul solicitat efectuează o anchetă și comunică un răspuns în termen de cel mult 20 zile calendaristice. În cazul unui răspuns pozitiv sau în absența unui răspuns până la expirarea termenului stabilit, statul solicitat recunoaște intrarea ilegală pe teritoriul statului solicitant (sau al statelor membre, în cazul în care statul solicitat este Ucraina) dinspre teritoriul său.

(2) Caracterul ilegal al intrării pe teritoriul statului solicitant, în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din prezentul acord, este stabilit pe baza documentelor de călătorie ale persoanei în cauză din care lipsesc viza sau altă autorizație de ședere necesare pentru teritoriul statului solicitant. O declarație motivată corespunzător a statului solicitant conform căreia persoana în cauză a fost găsită fără a avea în posesia sa documentele de călătorie, viza sau autorizația de ședere necesare prezintă, de asemenea, dovezi *prima facie* ale ilegalității intrării, prezenței sau șederii.

(3) Condițiile privind readmisia resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor în temeiul articolului 3 alineatul (1) literele (b) și (c) din prezentul acord pot fi:

(a) dovedite prin oricare dintre documentele enumerate în anexa 4a la prezentul acord. În cazul în care se prezintă astfel de documente, statul solicitat recunoaște reședința acestor persoane pe teritoriul său fără nicio altă anchetă suplimentară;

(b) stabilite pe baza oricăroră dintre documentele enumerate în anexa 4b la prezentul acord. În cazul în care se prezintă astfel de documente, statul solicitat efectuează o anchetă și comunică un răspuns în termen de cel mult 20 zile calendaristice. În cazul unui răspuns pozitiv sau dacă nu se dovedește situația contrară, sau în absența unui răspuns până la expirarea termenului stabilit, statul solicitat recunoaște reședința acestor persoane pe teritoriul său.

(4) Dovada condițiilor privind readmisia resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor nu poate fi făcută pe baza unor documente false sau falsificate.

Articolul 8

Termene

(1) Cererea de readmisie trebuie prezentată autorității competente a statului solicitat într-un termen maxim de un an, după ce autoritatea competentă a statului solicitant a luat cunoștință de faptul că un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile în vigoare pentru intrare, prezență sau ședere.

Obligația de readmisie nu se aplică în cazul în care cererea de readmisie privind astfel de persoane este prezentată după expirarea termenului menționat. În cazul în care obstacole de drept sau de fapt fac imposibilă prezentarea în termen a cererii, termenul este prelungit, la cerere, până la 30 de zile calendaristice.

(2) Cu excepția termenelor menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) și la articolul 7 alineatul (3) litera (b), statul solicitat răspunde cererii de readmisie fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 14 zile calendaristice după data primirii cererii în cauză. În cazul în care obstacole de drept sau de fapt fac imposibilă comunicarea în termen a răspunsului privind cererea în cauză, termenul este prelungit, pe baza unei cereri motivate corespunzător, în toate cazurile, până la cel mult 30 zile calendaristice.

(3) În cazul unei cereri de readmisie prezentate în cadrul procedurii accelerate [articolul 5 alineatul (3)], răspunsul trebuie comunicat în termen de 2 zile lucrătoare după data primirii unei asemenea cereri. După caz, la prezentarea unei cereri motivate corespunzător de către statul solicitat și după aprobarea acordată de statul solicitant, termenul pentru răspunsul la cerere poate fi prelungit cu zi lucrătoare.

(4) În absența unui răspuns în cadrul termenelor menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, transferul este considerat ca fiind acceptat.

(5) Motivele refuzului unei cereri de readmisie sunt comunicate statului solicitant.

(6) După acceptare sau, după caz, după expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2), persoana în cauză este transferată de îndată în condițiile convenite de autoritățile competente în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din prezentul acord. La cererea statului solicitant, acest termen se poate prelungi cu timpul necesar pentru rezolvarea obstacolelor de drept sau de fapt referitoare la transfer.

Articolul 9

Modalități de transfer și moduri de transport

(1) Înaintea transferului unei persoane, autoritățile competente ale statului solicitant și ale statului solicitat realizează înțelegeri în scris, în avans, privind data transferului, punctul de intrare, escorta eventuală și alte informații privind transferul.

(2) Sunt permise toate mijloacele de transport aerian, terestru sau maritim. Transferul pe cale aeriană nu este limitat la utilizarea transportatorilor naționali ai statului solicitant și ai statului solicitat și se poate efectua prin curse regulate sau

zboruri charter. În cazul în care este necesară o escortă, aceasta nu se limitează la persoane autorizate din statul solicitant, cu condiția să fie persoane autorizate din Ucraina sau din orice stat membru.

SECȚIUNEA III

OPERAȚIUNI DE TRANZIT

Articolul 10

Principii

(1) Statele membre și Ucraina trebuie să limiteze tranzitul resortisanților țărilor terțe și al apatrizilor la cazurile în care aceste persoane nu pot fi repatriate direct către statul de destinație.

(2) Statul solicitat permite tranzitul resortisanților țărilor terțe sau al apatrizilor în cazul în care transportul în continuare al acestor persoane în alte eventuale state de tranzit și readmisia de către statul de destinație sunt garantate.

(3) Tranzitul resortisanților țărilor terțe sau al apatrizilor este efectuat sub escortă, în cazul în care statul solicitat cere acest lucru. Detaliile procedurale privind operațiunile de tranzit sub escortă sunt stabilite prin protocoalele de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 16.

(4) Tranzitul poate fi refuzat de statul solicitat:

(a) în cazul în care resortisantul țării terțe sau apatridul se expune unui risc real de a fi supus torturii sau unui tratament sau pedepse inumane sau degradante ori pedepsei cu moartea, ori persecutării pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau convingeri politice în statul de destinație sau în alt stat de tranzit; sau

(b) în cazul în care resortisantul țării terțe sau apatridul face obiectul urmăririi sau al sancționării penale în statul solicitat sau într-un alt stat de tranzit; sau

(c) din motive de sănătate publică, de securitate națională, de ordine publică sau din cauza altor interese naționale ale statului solicitat.

(5) Statul solicitat poate reține orice autorizație eliberată, dacă împrejurări de tipul celor prevăzute la alineatul (4) din prezentul acord, care sunt de natură să împiedice operațiunea de tranzit, intervin sau devin cunoscute ulterior sau dacă nu mai este garantată continuarea călătoriei în eventuale state de tranzit sau readmisia de către statul de destinație.

Articolul 11**Procedura de tranzit**

(1) Cererea privind operațiunile de tranzit trebuie adresată în scris autorității competente a statului solicitat și trebuie să cuprindă următoarele informații:

- (a) tipul de tranzit (aerian, terestru sau maritim), itinerarul de tranzit, alte state de tranzit, dacă este cazul, precum și statul de destinație finală;
- (b) date personale privind persoana în cauză (prenume, nume, numele dinaintea căsătoriei, alte nume folosite/sub care aceasta este cunoscută sau pseudonime, data nașterii, sexul și, dacă este posibil, locul nașterii, cetățenia, limba, tipul și numărul documentului de călătorie);
- (c) punctul de intrare prevăzut, data transferului și folosirea eventuală a unei escorte;
- (d) o declarație care să precizeze că, din punct de vedere al statului solicitant, condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) sunt îndeplinite și că nu se cunoaște niciun motiv care să justifice un refuz, în temeiul articolului 10 alineatul (4).

Un formular comun pentru cererile de tranzit este prevăzut în anexa 6 la prezentul acord.

(2) În termen de 10 zile calendaristice după primirea cererii, statul solicitat informează în scris statul solicitant despre consimțământul său referitor la operațiunea de tranzit, confirmând punctul de intrare și data de admisie prevăzută, sau îl informează despre refuzul tranzitului și despre motivele acestui refuz.

(3) În cazul în care operațiunea de tranzit se efectuează pe cale aeriană, persoana care urmează să fie readmisă și eventualele escorte sunt scutite de obligația de a obține o viză de tranzit aeroportuar.

(4) Sub rezerva consultărilor reciproce, autoritățile competente ale statului solicitat acordă asistență în cazul operațiunilor de tranzit, în special prin supravegherea persoanelor în cauză și prin furnizarea de servicii corespunzătoare în acest sens.

SECȚIUNEA IV**COSTURI****Articolul 12****Costuri de transport și de tranzit**

Toate costurile de transport efectuate în legătură cu operațiunile de readmisie și tranzit în temeiul prezentului acord, până la frontiera statului de destinație finală, sunt suportate de statul solicitant, împreună cu costurile de transport și întreținere ale

statului solicitat privind repatrierea persoanelor în conformitate cu articolul 4 din prezentul acord. Această dispoziție nu aduce atingere dreptului autorităților competente din statele membre și din Ucraina de a recupera costurile respective de la persoana în cauză sau de la terți.

SECȚIUNEA V**PROTECȚIA DATELOR ȘI CLAUZA DE NEAFECTARE****Articolul 13** **Protecția datelor**

(1) Comunicarea datelor cu caracter personal are loc numai dacă această comunicare este necesară pentru punerea în aplicare a prezentului acord de către autoritățile competente ale Ucrainei sau ale unui stat membru, după caz. Atunci când comunică, prelucrează sau tratează date cu caracter personal într-un caz particular, autoritățile competente din Ucraina respectă legislația aplicabilă din Ucraina, iar autoritățile competente dintr-un stat membru respectă dispozițiile Directivei 95/46/CE, precum și legislația internă a statului membru în cauză adoptată în temeiul respectivei directive.

(2) În mod suplimentar, se aplică următoarele principii:

(a) datele cu caracter personal trebuie să fie prelucrate în mod echitabil și în conformitate cu dispozițiile legale;

(b) datele cu caracter personal trebuie colectate în scopul specific, explicit și legitim al punerii în aplicare a prezentului acord și nu trebuie prelucrate ulterior, de către autoritatea care le comunică sau de cea care le primește, într-un mod incompatibil cu acest scop;

(c) datele cu caracter personal trebuie să fie adecvate, pertinente și să nu fie excesive față de scopul pentru care acestea sunt colectate și/sau prelucrate ulterior; în special, datele cu caracter personal comunicate pot privi numai următoarele elemente:

(i) date personale privind persoana care urmează să fie transferată (prenume, nume de familie, alte nume utilizate/sub care aceasta este cunoscută sau pseudonime, sex, stare civilă, data și locul nașterii, cetățenie actuală și orice cetățenie anterioară);

(ii) pașaport, act de identitate sau permis de conducere și alte documente de identificare sau de călătorie (număr, durată de valabilitate, data eliberării, autoritatea emitentă și locul eliberării);

(iii) opriri și itinerarii;

(iv) alte informații necesare identificării persoanei care urmează să fie transferată sau examinării cerințelor în materie de readmisie care decurg din prezentul acord;

- (d) datele cu caracter personal trebuie să fie exacte și, după caz, să fie actualizate;
- (e) datele cu caracter personal trebuie să fie păstrate într-o formă care să permită identificarea persoanelor respective pe o durată care să nu depășească durata necesară scopului pentru care au fost colectate datele sau pentru care ele sunt prelucrate ulterior;
- (f) atât autoritatea care comunică datele, cât și autoritatea care le primește iau toate măsurile rezonabile pentru a asigura, după caz, rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor cu caracter personal în cazul în care prelucrarea nu este conformă cu dispozițiile prezentului articol, în special în cazul în care datele nu sunt adecvate, pertinente, exacte sau sunt excesive în raport cu scopul prelucrării. Aceasta include notificarea celeilalte părți asupra oricărei rectificări, ștergeri sau blocări;
- (g) la cerere, autoritatea care primește datele informează autoritatea care comunică datele asupra modului în care s-au folosit aceste date, precum și a rezultatelor obținute;
- (h) datele cu caracter personal nu pot fi comunicate decât autorităților competente. Transmiterea lor ulterioară altor organisme necesită acordul prealabil al autorității care le-a comunicat;
- (i) autoritatea care comunică datele și autoritatea care primește datele sunt obligate să înregistreze în scris comunicarea și primirea datelor cu caracter personal.

Articolul 14

Clauză de neafectare

- (1) Prezentul acord nu aduce atingere drepturilor, obligațiilor și responsabilităților Comunității, ale statelor membre și ale Ucrainei, care le revin acestora în temeiul dreptului internațional și, în special, în baza oricăror convenții internaționale sau acorduri aplicabile la care acestea sunt părți, inclusiv cele menționate în preambul.
- (2) Niciun element din prezentul acord nu împiedică repatrierea unei persoane în temeiul altor aranjamente formale sau informale.

SECȚIUNEA VI

PUNERE ÎN APLICAREA

Articolul 15

Comitetul mixt de readmisie

- (1) Părțile contractante își acordă reciproc asistență pentru aplicarea și interpretarea prezentului acord. În acest scop, părțile contractante instituie un comitet mixt de readmisie (denumit în continuare „comitetul”) care are următoarele sarcini și atribuții:
- (a) să monitorizeze aplicarea prezentului acord și să schimbe, în mod periodic, informații privind protocoalele de punere în aplicare elaborate de state membre individuale și Ucraina în temeiul articolului 16;
- (b) să elaboreze propuneri și să facă recomandări privind modificarea prezentului acord;
- (c) să hotărască normele de punere în aplicare necesare pentru aplicarea unitară a prezentului acord.
- (2) Deciziile comitetului sunt obligatorii pentru părți.
- (3) Comitetul este compus din reprezentanți ai Comunității și ai Ucrainei. Comunitatea este reprezentată de Comisie, asistată de experți ai statelor membre.
- (4) Comitetul se reunește atunci când este necesar la solicitarea uneia dintre părțile contractante.
- (5) Comitetul își stabilește propriul regulament de procedură.

Articolul 16

Protocoale de punere în aplicare

- (1) Ucraina și un stat membru pot elabora protocoale de punere în aplicare care reglementează următoarele aspecte:
- (a) desemnarea autorităților competente;
- (b) punctele de trecere a frontierei pentru transferul persoanelor;
- (c) mecanismul de comunicare între autoritățile competente;
- (d) modalitățile de repatriere în cadrul procedurii accelerate;

(e) condițiile aplicabile repatrierii sub escortă a persoanelor, inclusiv tranzitului sub escortă al resortisanților țărilor terțe și al apatrizizilor;

(f) mijloacele și documentele suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a prezentului acord;

(g) modalitățile și procedurile de recuperare a costurilor în legătură cu punerea în aplicare a articolului 12 din prezentul acord.

(2) Protocoalele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) intră în vigoare numai după notificarea lor către comitetul de readmisie menționat la articolul 15.

(3) Ucraina acceptă să aplice orice dispoziție privind alineatul (1) literele (d), (e), (f) sau (g) a unui protocol de punere în aplicare încheiat cu un stat membru și în relațiile sale cu un alt stat membru, la solicitarea acestuia din urmă.

Articolul 17

Relația cu acordurile bilaterale de readmisie ale statelor membre

(1) Sub rezerva alineatului (2) al prezentului articol, dispozițiile prezentului acord prevalează față de dispozițiile oricărui acord bilateral sau instrument cu putere juridică privind readmisia persoanelor care a fost sau poate fi încheiat, în conformitate cu articolul 16, între diferitele state membre și Ucraina, în măsura în care dispozițiile acestora din urmă sunt incompatibile cu cele ale prezentului acord.

(2) Dispozițiile privind readmisia apatrizizilor și a resortisanților țărilor terțe cuprinse în acorduri bilaterale sau alte instrumente cu putere juridică încheiate între diferitele state membre și Ucraina continuă să se aplice în perioada de 2 ani menționată la articolul 20 alineatul (3).

SECȚIUNEA VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Aplicare teritorială

(1) Sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, prezentul acord se aplică pe teritoriul în care se aplică Tratatul de instituire a Comunităților Europene și pe teritoriul Ucrainei.

(2) Prezentul acord nu se aplică pe teritoriul Regatului Danemarcei.

Articolul 19

Modificări ale acordului

Prezentul acord poate fi modificat și completat de comun acord între părțile contractante. Modificările și completările sunt efectuate sub forma unor protocoale separate, care constituie parte integrantă din prezentul acord și care intră în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 din prezentul acord.

Articolul 20

Intrarea în vigoare, durata și denunțarea acordului

(1) Prezentul acord se ratifică sau se aprobă de părțile contractante în conformitate cu procedurile lor respective.

(2) Sub rezerva alineatului (3) din prezentul articol, prezentul acord intră în vigoare în prima zi din a doua lună care urmează datei la care părțile își notifică reciproc îndeplinirea procedurilor prevăzute la alineatul (1).

(3) Obligațiile prevăzute la articolul 3 din prezentul acord intră în vigoare numai după 2 ani de la data prevăzută la alineatul (2) al prezentului articol. În această perioadă de tranziție de doi ani, obligațiile menționate anterior se aplică numai apatrizizilor și resortisanților acelor țări terțe cu care Ucraina a încheiat acorduri sau convenții bilaterale privind readmisia. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2), dispozițiile privind readmisia apatrizizilor și a resortisanților țărilor terțe cuprinse în acorduri bilaterale sau alte instrumente cu putere juridică încheiate între diferitele state membre și Ucraina continuă să se aplice în perioada de 2 ani menționată anterior.

(4) Prezentul acord este încheiat pentru o durată nedeterminată.

(5) Fiecare parte poate să denunțe prezentul acord printr-o notificare oficială adresată celeilalte părți. Prezentul acord încetează să mai producă efecte după șase luni de la data unei astfel de notificări.

Articolul 21

Anexe

Anexele 1-8 fac parte integrantă din prezentul acord.

Întocmit la Luxemburg, optsprezece iunie două mii șapte, în două exemplare, în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estoniană, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, poloneză, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și ucraineană, toate textele fiind egal autentice.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 За Європейське Співтовариство

За Україна
 Por Ucraina
 Za Ukrajinu
 For Ukraine
 Für die Ukraine
 Ukraina nimel
 Για την Ουκρανία
 For Ukraine
 Pour l'Ukraine
 Per l'Ucraina
 Ukrainas vārdā
 Ukrainos vardu
 Ukrajna részéről
 Ghall-Ukrajna
 Voor Oekraïne
 W imieniu Ukrainy
 Pela Ucrânia
 Pentru Ucraina
 Za Ukrajinu
 Za Ukrajino
 Ukrainan puolesta
 På Ukrainas vägnar
 За Україну

ANEXĂ 1

LISTA COMUNĂ A DOCUMENTELOR PRIVIND CETĂȚENIA**[Articolul 6 alineatul (1) partea A]**

- pașapoarte de orice tip (pașapoarte naționale, pașapoarte diplomatice, pașapoarte de serviciu, pașapoarte colective și pașapoarte provizorii, inclusiv pașapoarte pentru minori);
- cărți de identitate naționale (inclusiv temporare și provizorii);
- livrete și cărți de identitate militare;
- carnet de marinar, carnet de serviciu pentru navigație interioară și pașapoarte maritime;
- certificate de cetățenie și alte documente oficiale care menționează sau indică cetățenia.

—

ANEXA 2

LISTA COMUNĂ A DOCUMENTELOR PRIVIND CETĂȚENIA**[Articolul 6 alineatul (1) partea B]**

- fotocopii ale oricăroră dintre documentele enumerate în anexa 1 la prezentul acord;
- permise de conducere sau fotocopii ale acestora;
- certificate de naștere sau fotocopii ale acestora;
- legitimații de serviciu sau fotocopii ale acestora;
- declarații ale martorilor;
- declarații făcute de persoana în cauză și limba vorbită de aceasta, inclusiv rezultatele oricărui test oficial efectuat în vederea stabilirii cetățeniei persoanei în cauză. În sensul prezentei anexe, prin „test oficial” se înțelege un test cerut sau efectuat de autoritățile statului solicitant și validat de statul solicitat;
- orice alt document susceptibil de a permite stabilirea cetățeniei persoanei în cauză.

—

ANEXA 3

LISTA COMUNĂ A DOCUMENTELOR PRIVIND RESORTISANȚII ȚĂRILOR TERȚE ȘI APATRIZII**[Articolul 7 alineatul (1)]**

ANEXA 3A

- declarații oficiale întocmite în scopul procedurii accelerate, în special de către personalul autorizat al autorităților de frontieră care poate depune mărturie privind trecerea frontierei, de către persoana în cauză, direct din statul solicitat spre teritoriul statului solicitant;
- bilete nominale de tranzit aerian, feroviar, rutier sau naval, care dovedesc prezența și itinerariul persoanei în cauză de pe teritoriul statului solicitat direct pe teritoriul statului solicitant (sau al statelor membre, în cazul în care statul solicitat este Ucraina);
- liste de pasageri de tranzit aerian, feroviar, rutier sau naval, care dovedesc prezența și itinerariul persoanei în cauză de pe teritoriul statului solicitat direct pe teritoriul statului solicitant (sau al statelor membre, în cazul în care statul solicitat este Ucraina).

ANEXA 3B

- declarații oficiale făcute, în special, de personalul autorităților de frontieră din statul solicitant și alți martori care pot atesta că persoana în cauză a trecut frontiera;
- orice tip de documente, certificate și facturi (de exemplu, facturi de hotel, programări pentru tratamente medicale sau stomatologice, legitimații de acces în instituții publice/private, contracte de închiriere de mașini, chitanțe de cărți de credit etc.) care demonstrează în mod clar că persoana în cauză a stat pe teritoriul statului solicitat;
- informații arătând că persoana în cauză a recurs la serviciile unui curier sau ale unei agenții de voiaj;
- declarație oficială făcută de persoana în cauză în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative.

ANEXA 4

LISTA COMUNĂ A DOCUMENTELOR PRIVIND RESORTISANȚII ȚĂRILOR TERȚE ȘI APATRIZII**[Articolul 7 alineatul (2)]**

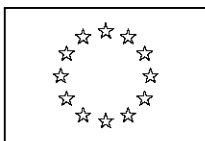
ANEXA 4A

- viză și/sau autorizație de ședere valabilă, emisă de statul solicitat;
- ștampile de intrare/ieșire sau un însemn similar în documentul de călătorie al persoanei în cauză sau o altă dovadă a intrării/ieșirii.

ANEXA 4B

Fotocopii ale oricăroră dintre documentele enumerate în partea A.

ANEXA 5

[Stema Ucrainei]

..... (locul și data)

.....
(Denumirea autorității competente din statul solicitant)

Referință:

Către

PROCEDURĂ ACCELERATĂ

.....
.....

.....
(Denumirea autorității competente din statul solicitat)

CERERE DE READMISIE

În conformitate cu articolul 5 din Acordul de la
dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind autorizarea readmisiei persoanelor

A. DATE PERSONALE

1. Nume și prenume (se subliniază numele):

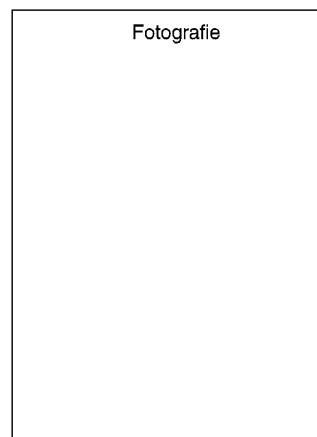
.....

2. Numele dinaintea căsătoriei:

.....

3. Data și locul nașterii:

.....

4. Adresa de domiciliu în statul de origine sau domiciliul permanent (în cazul în care este cunoscut)

.....

5. Cetățenie și limbă:

.....

6. Stare civilă: căsătorit(ă) necăsătorit(ă) divorțat(ă) văduv(ă)

În cazul persoanelor căsătorite:

numele soțului/soției

numele și vârsta copiilor (dacă este cazul)

7. Sex și descriere fizică (înălțime, culoarea ochilor, semne distinctive etc.):

.....

8. Alte nume folosite (nume anterioare, alte nume utilizate/sub care persoana este cunoscută sau pseudonime):

.....

În cazul persoanelor căsătorite:

numele soțului/soției

numele și vârsta copiilor (dacă este cazul)

adresă în statul solicitant:

.....

B. MIJLOACE DE PROBĂ ANEXATE

1. (nr. pașaport) (data și locul emiterii)

..... (autoritatea emitentă) (data de expirare)

2. (nr. carte de identitate) (data și locul emiterii)

..... (autoritatea emitentă) (data de expirare)

3. (nr. permis de conducere) (data și locul emiterii)

..... (autoritatea emitentă) (data de expirare)

4. (nr. alt document oficial) (data și locul emiterii)

..... (autoritatea emitentă) (data de expirare)

C. CIRCUMSTANȚE SPECIALE PRIVIND PERSOANA TRANSFERATĂ

1. Stare de sănătate

(de exemplu, mențiune eventuală a unei îngrijiri medicale speciale; denumirea științifică a bolii):

.....

2. Indicii privind o persoană deosebit de periculoasă

(de exemplu, persoană suspectată de o infracțiune gravă; comportament agresiv):

.....

D. OBSERVAȚII

.....

.....

.....

(Semnătura autorității competente din statul solicitant)

ANEXA 6

[Stema Ucrainei]

..... (locul și data)

.....
(Denumirea autorității competente din statul solicitant)

Referință:

Către

.....
.....

.....
(Denumirea autorității competente din statul solicitat)

CERERE DE TRANZIT

în conformitate cu articolul 11 din Acordul de la
dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor

A. DATE PERSONALE

1. Nume și prenume (se subliniază numele):

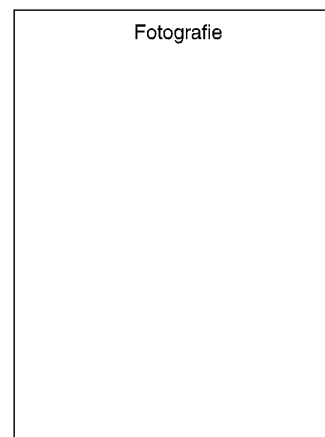
.....

2. Numele dinaintea căsătoriei:

.....

3. Data și locul nașterii:

.....

4. Sex și descriere fizică (înălțime, culoarea ochilor, semne distinctive etc.):

.....

5. Alte nume folosite (nume anterioare, alte nume utilizate/sub care persoana este cunoscută sau pseudonime):

.....

6. Cetățenie și limbă:

.....

B. OPERAȚIUNE DE TRANZIT

1. Tipul tranzitului

aerian maritim terestru

2. Statul de destinație finală

.....

3. Alte state de tranzit posibile

.....

4. Punct propus de trecere a frontierei, data, ora transferului și eventuală escortă

.....

.....

.....

5. Admisie garantată în orice alt stat de tranzit și în statul de destinație finală

[articolul 10 alineatul (2)]

da nu

6. Informații despre existența oricărui motiv pentru refuzul tranzitării

[articolul 10 alineatul (4)]

da nu

C. OBSERVAȚII

.....

.....

.....

(Semnătura autorității competente din statul solicitant) (parafă/ștampilă)

ANEXA 7

MODELUL TIP DE DOCUMENT DE CĂLĂTORIE ÎN SCOP DE EXPULZARE AL UNIUNII EUROPENE

(În conformitate cu formularul prevăzut în Recomandarea Consiliului UE din 30 noiembrie 1994)

ANEXA 8

CERTIFICAT UCRAINEAN DE REPATRIERE

DECLARAȚIA UCRAINEI

Prin „document de călătorie” se înțelege un document valabil pentru călătoria în străinătate emis de Ucraina, de un stat membru sau de statul de cetățenie sau de domiciliu al persoanei care urmează să fie readmisă.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

Părțile contractante iau notă de faptul că, în conformitate cu legile privind cetățenia din Ucraina și din statele membre, nu este posibil ca unui cetățean ucrainean sau al UE să i se retragă cetățenia fără ca acesta să dobândească altă cetățenie.

Părțile convin să se consulte reciproc în timp util în cazul în care această situație juridică se modifică.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND DANEMARCA

Părțile contractante iau act de faptul că prezentul acord nu se aplică teritoriului Regatului Danemarcei sau resortisanților Regatului Danemarcei. În aceste condiții, este necesar ca Ucraina și Danemarca să încheie un acord de readmisie în aceleași condiții cu cele prevăzute în prezentul acord.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND ISLANDA ȘI NORVEGIA

Părțile contractante iau notă de relațiile strânse existente între Comunitățile Europene și Islanda și Norvegia, în special în temeiul acordului din 18 mai 1999 privind asocierea acestor țări la punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen. În aceste condiții, este necesar ca Ucraina să încheie cu Norvegia și Islanda un acord de readmisie în aceleași condiții cu cele prevăzute în prezentul acord.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND SPRIJINUL TEHNIC ȘI FINANCIAR

Ambele părți convin să pună în aplicare prezentul acord pe baza principiilor responsabilității comune, solidarității și parteneriatului egal pentru a gestiona fluxurile migratorii dintre Ucraina și UE.

În acest context, CE se angajează să furnizeze resurse financiare pentru a sprijini Ucraina la punerea în aplicare a prezentului acord. În acest proces se va acorda o atenție deosebită consolidării capacităților. Acest sprijin este furnizat în contextul priorităților globale de asistență în favoarea Ucrainei, ca parte a fondurilor globale disponibile pentru Ucraina și cu respectarea deplină a normelor și a procedurilor CE relevante de punere în aplicare a asistenței externe.

DECIZIA CONSILIULUI

din 29 noiembrie 2007

privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării vizelor

(2007/840/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

decizii, nu își asumă obligații în temeiul prezentei decizii și aceasta nu li se aplică.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 62 punctul 2 litera (b) punctele (i) și (ii), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

- (6) În conformitate cu Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu își asumă obligații în temeiul prezentei decizii și aceasta nu i se aplică,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

DECIDE:

întrucât:

Articolul 1

- (1) Comisia a negociat, în numele Comunității Europene, un acord cu Ucraina privind facilitarea eliberării vizelor.

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării vizelor se aprobă prin prezenta decizie în numele Comunității.

- (2) Acordul a fost semnat, în numele Comunității Europene, la 18 iunie 2007, sub rezerva posibilității încheierii sale la o dată ulterioară, în conformitate cu decizia Consiliului adoptată la 12 iunie 2007.

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

- (3) Prezentul acord ar trebui aprobat.

Articolul 2

Președintele Consiliului procedează la notificarea prevăzută la articolul 14 alineatul (1) din acord ⁽²⁾.

- (4) Acordul instituie un Comitet mixt de gestionare a acordului, care își poate adopta regulamentul de procedură. Este necesar să se prevadă o procedură simplificată pentru stabilirea poziției Comunității în această situație.

Articolul 3

Comisia, asistată de experți ai statelor membre, reprezintă Comunitatea în cadrul Comitetului mixt de experți, instituit prin articolul 12 din acord.

- (5) În conformitate cu Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei și cu Protocolul privind integrarea acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentei

Articolul 4

După consultarea unui comitet special desemnat de către Consiliu, Comisia adoptă poziția Comunității în cadrul Comitetului mixt de experți în ceea ce privește adoptarea regulamentulului de procedură al acestui comitet, astfel cum este prevăzut la articolul 12 alineatul (4) din acord.

⁽¹⁾ Aviz adoptat la 13 noiembrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene de către Secretariatul General al Consiliului.

Articolul 5

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 noiembrie 2007.

Pentru Consiliu
Președintele
M. LINO

ACORD**între Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării vizelor**

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

denumită în continuare „Comunitatea”, și

UCRAINA,

denumite în continuare „părțile”,

ÎN VEDEREA dezvoltării în continuare a relațiilor cordiale între părțile contractante și din dorința de a facilita contactele între persoane ca o condiție esențială pentru o dezvoltare constantă a legăturilor economice, umanitare, culturale, științifice și de altă natură, prin facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii ucraineni;

DORIND să reglementeze regimul călătoriilor reciproce ale cetățenilor Ucrainei și ai statelor membre ale Uniunii Europene;

AVÂND ÎN VEDERE că, începând cu 1 mai 2005, cetățenii UE sunt scutiți de obligativitatea vizelor atunci când călătoresc în Ucraina pentru o perioadă de până la 90 de zile sau când tranzitează teritoriul Ucrainei;

RECUNOSCÂND că, în cazul în care Ucraina ar reintroduce obligativitatea vizelor pentru cetățenii UE, aceleași facilități acordate în baza prezentului acord cetățenilor ucraineni ar fi în mod automat aplicate cetățenilor UE, în baza principiului reciprocității;

AVÂND ÎN VEDERE Planul de acțiune politică UE-Ucraina, care menționează că se va iniția un dialog constructiv între UE și Ucraina referitor la facilitarea eliberării vizelor, în vederea pregătirii de negocieri privind un acord de facilitare a eliberării vizelor, ținând seama de necesitatea de a face progrese în cadrul negocierilor în curs pentru un acord de readmisie CE-Ucraina;

RECUNOSCÂND că facilitarea eliberării vizelor nu ar trebui să conducă la migrație ilegală și acordând o atenție deosebită securității și readmisiei;

RECUNOSCÂND introducerea regimului de călătorie fără viză pentru cetățenii Ucrainei ca o perspectivă pe termen lung;

ȚINÂND SEAMA de Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei și de Protocolul privind integrarea acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și confirmând că prevederile prezentului acord nu se aplică Regatului Unit și Irlandei;

ȚINÂND SEAMA de Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și confirmând că prevederile prezentului acord nu se aplică Regatului Danemarcei,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

*Articolul 1***Scopul și domeniul de aplicare**

(1) Scopul prezentului acord este de a facilita eliberarea vizelor pentru cetățenii ucraineni, pentru o perioadă de ședere de până la 90 de zile, în decurs de 180 de zile.

(2) În cazul în care Ucraina reintroduce obligativitatea vizelor pentru cetățenii UE sau pentru anumite categorii de cetățeni UE, aceleași facilități acordate în baza prezentului acord cetățenilor ucraineni se aplică în mod automat cetățenilor UE în cauză, pe bază de reciprocitate.

*Articolul 2***Dispoziții generale**

(1) Facilitățile referitoare la vize prevăzute în prezentul acord se aplică cetățenilor Ucrainei numai în măsura în care aceștia nu sunt scutiți de obligativitatea vizelor în temeiul actelor cu putere de lege și al reglementărilor administrative ale Comunității sau ale statelor membre, în temeiul prezentului acord sau al altor acorduri internaționale.

(2) În domeniile care nu sunt acoperite de prevederile prezentului acord, ca, de exemplu, refuzul de eliberare a unei vize, recunoașterea documentelor de călătorie, dovada mijloacelor suficiente de subzistență, refuzul intrării și măsurile de expulzare, se aplică după caz legislația națională a Ucrainei, cea a statelor membre sau legislația comunitară.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului acord:

- (a) „stat membru” înseamnă orice stat membru al Uniunii Europene, cu excepția Regatului Danemarcei, a Irlandei și a Regatului Unit;
- (b) „cetățean al Uniunii Europene” înseamnă un resortisant al unui stat membru, astfel cum este definit acesta din urmă la litera (a);
- (c) „cetățean al Ucrainei” înseamnă orice persoană care deține cetățenia Ucrainei;
- (d) „viză” înseamnă o autorizație eliberată de un stat membru sau o decizie adoptată de un astfel de stat, care este necesară în scopul:
- de a intra pe teritoriul unuia sau al mai multor state membre în vederea unei șederi de cel mult 90 de zile în total;
 - de a intra pe teritoriul unuia sau al mai multor state membre în vederea tranzitării acestuia;
- (e) „persoană care rezidă în mod legal” înseamnă un cetățean al Ucrainei autorizat sau îndreptățit să stea mai mult de 90 de zile pe teritoriul unui stat membru, în temeiul legislației comunitare sau naționale.

Articolul 4

Documente justificative privind scopul călătoriei

(1) Pentru următoarele categorii de cetățeni ai Ucrainei, sunt suficiente următoarele documente pentru justificarea scopului călătoriei pe teritoriul celeilalte părți:

- (a) pentru membrii delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale adresate Ucrainei, participă la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb, precum și la evenimente organizate pe teritoriul unuia dintre statele membre de către organizații interguvernamentale:
- o scrisoare emisă de o autoritate ucraineană, care să confirme că solicitantul este un membru al delegației sale care călătorește pe teritoriul celeilalte părți în scopul participării la evenimentele menționate anterior, scrisoare însoțită de o copie a invitației oficiale;

- (b) pentru oamenii de afaceri și reprezentanții organizațiilor de afaceri:
- o solicitare scrisă din partea unei persoane juridice sau societăți comerciale gazdă sau din partea unui birou sau filială a unei astfel de persoane juridice sau societăți comerciale, din partea unor autorități locale și naționale ale statelor membre sau a comitetelor de organizare a târgurilor și a expozițiilor, a conferințelor și a simpozioanelor organizate pe teritoriile statelor membre;
- (c) pentru conducătorii auto care prestează servicii de transport internațional de mărfuri și pasageri către teritoriile statelor membre, cu vehicule înmatriculate în Ucraina:
- o solicitare scrisă din partea asociației naționale a transportatorilor din Ucraina care prestează servicii de transport rutier internațional, care să prevadă scopul, durata și frecvența călătoriilor;
- (d) pentru membrii echipajelor de tren, ale vagoanelor frigorifice și ale locomotivelor trenurilor internaționale, care călătoresc pe teritoriile statelor membre:
- o solicitare scrisă din partea companiei de căi ferate competente din Ucraina, în care se specifică scopul, durata și frecvența călătoriilor;
- (e) pentru jurnaliști:
- un certificat sau un alt document eliberat de o organizație profesională, care să demonstreze că persoana în cauză este un jurnalist calificat, precum și un document eliberat de angajatorul acestuia, care stipulează că scopul călătoriei îl reprezintă îndeplinirea unei activități de natură jurnalistică;
- (f) pentru persoanele care participă la activități științifice, culturale și artistice, inclusiv programe de schimb între universități și de altă natură:
- o invitație scrisă din partea unei organizații-gazdă de a participa la aceste activități;
- (g) pentru elevii, studenții instituțiilor universitare și postuniversitare și profesorii însoțitori care efectuează călătorii de studii sau educaționale, inclusiv în cadrul programelor de schimb, precum și al altor activități conexe educației școlare:
- o invitație scrisă sau o adeverință de înscriere din partea universității, colegiului sau școlii-gazdă, carnet de student sau certificate privind cursurile care vor fi urmate;

- (h) pentru participanții la evenimente sportive internaționale și persoanele care îi însoțesc în calitate profesională:
- o invitație scrisă din partea organizației-gazdă: autorități competente, federații sportive și comitete olimpice naționale ale statelor membre;
- (i) pentru participanții la programe oficiale de schimb organizate de orașe înfrățite:
- o invitație scrisă din partea conducătorilor administrativi/primarilor acestor orașe;
- (j) pentru rudele apropiate — soț/soție, copii (inclusiv copii adoptați), părinți (inclusiv tutori), bunici și nepoți — care vizitează cetățeni ucraineni care rezidă în mod legal pe teritoriul statelor membre:
- o invitație scrisă din partea persoanei-gazdă;
- (k) pentru rudele care participă la ceremonii funerare:
- un document oficial care să confirme decesul, precum și gradul de rudenie sau alt tip de legătură dintre solicitant și decedat;
- (l) pentru vizitarea cimitirelor civile și militare:
- un document oficial care să confirme existența și conservarea mormântului, precum și legătura de familie sau alt tip de legătură dintre solicitant și decedat;
- (m) pentru vizite în scopuri medicale:
- un document oficial din partea instituției medicale, care să confirme necesitatea îngrijirii medicale în această instituție și dovada mijloacelor financiare suficiente pentru achitarea tratamentului medical.
- (2) Invitația scrisă menționată la alineatul (1) al prezentului articol cuprinde următoarele elemente:
- (a) pentru persoana invitată: numele și prenumele, data nașterii, sexul, cetățenia, numărul actului de identitate, perioada și scopul călătoriei, numărul intrărilor și numele minorilor care însoțesc persoana invitată;
- (b) pentru persoana care invită: numele, prenumele și adresa; sau
- (c) pentru persoana juridică, societatea comercială sau organizația care invită: denumirea completă, adresa; și
- în cazul în care invitația este depusă de o organizație, numele și funcția persoanei care o semnează;
 - în cazul în care persoana care invită este o persoană juridică sau societate comercială ori un birou sau filială a unei astfel de persoane juridice sau societăți comerciale stabilite pe teritoriul unui stat membru, numărul de înregistrare astfel cum este prevăzut în legislația națională a statului membru în cauză.
- (3) Pentru categoriile de persoane menționate la alineatul (1) al prezentului articol, toate categoriile de vize sunt eliberate în conformitate cu procedura simplificată, fără a se mai cere altă justificare, invitație sau validare referitoare la scopul călătoriei, prevăzută în temeiul legislației statelor membre.

Articolul 5

Eliberarea vizei cu intrări multiple

(1) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre eliberează vize cu intrări multiple cu termen de valabilitate de până la cinci ani, pentru următoarele categorii de persoane:

(a) membri ai guvernelor și ai parlamentelor naționale și regionale, ai curților constituționale și ai curților supreme, dacă aceștia nu sunt scutiți de obligativitatea vizelor prin prezentul acord, în vederea exercitării îndatoririlor ce le revin, cu termen de valabilitate limitat la durata mandatului pentru funcția deținută, în cazul în care aceasta nu depășește cinci ani;

(b) membri permanenți ai delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale adresate Ucrainei, participă în mod regulat la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb, precum și la evenimente organizate pe teritoriul statelor membre de organizații interguvernamentale;

(c) soți (soții) și copii (inclusiv copii adoptați), cu vârsta sub 21 de ani sau care sunt în întreținere și părinți (inclusiv tutori) care vizitează cetățeni ai Ucrainei care rezidă în mod legal pe teritoriul statelor membre, cu valabilitate limitată la cea a permisului de ședere al acestora;

(d) oameni de afaceri și reprezentanți ai organizațiilor de afaceri care călătoresc în mod regulat în statele membre;

(e) jurnaliști.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre eliberează vize cu intrări multiple cu termen de valabilitate de până la un an pentru următoarele categorii de persoane, cu condiția ca, în decursul anului precedent cererii aceștia să fi obținut cel puțin o viză, să o fi utilizat în conformitate cu legislația privind intrarea și șederea pe teritoriul statului vizitat și să existe motive pentru solicitarea unei vize cu intrări multiple:

(a) conducători auto care prestează servicii de transport internațional de mărfuri și pasageri către teritoriile statelor membre, cu vehicule înmatriculate în Ucraina;

(b) membri ai echipajelor de tren, ale vagoanelor frigorifice și ale locomotivelor trenurilor internaționale, care călătoresc pe teritoriile statelor membre;

(c) persoane care participă la activități științifice, culturale și artistice, inclusiv programe de schimb între universități și de altă natură, care călătoresc în mod regulat în statele membre;

(d) participanți la evenimente sportive internaționale și persoane care îi însoțesc în calitate profesională;

(e) participanți la programe oficiale de schimb organizate de orașe înfrățite.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre eliberează vize cu intrări multiple cu termen de valabilitate de minimum doi ani și maximum cinci ani pentru categoriile de persoane menționate la alineatul (2) al prezentului articol, cu condiția ca în decursul ultimilor doi ani dinaintea cererii aceștia să fi utilizat vize cu intrări multiple cu o valabilitate de un an, în conformitate cu legislația privind intrarea și șederea pe teritoriul statului vizitat și motivele pentru solicitarea unei vize cu intrări multiple să fie în continuare valabile.

(4) Perioada totală de ședere pe teritoriul statelor membre a persoanelor la care fac referire alineatele (1) și (3) ale prezentului articol nu trebuie să depășească 90 de zile, în decurs de 180 de zile.

Articolul 6

Taxe pentru procesarea cererilor de viză

(1) Taxa pentru procesarea cererilor de vize depuse de cetățenii ucraineni este de 35 EUR. Suma menționată mai sus poate fi modificată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (4).

(2) În cazul în care Ucraina reintroduce obligativitatea vizelor pentru cetățenii UE, taxa de viză percepută de Ucraina nu depășește 35 EUR sau suma convenită în cazul în care taxa este modificată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (4).

(3) Statele membre percep o taxă de 70 EUR pentru procesarea vizei în situații în care cererea de viză și documentele justificative au fost depuse de către solicitant în termen de trei zile înainte de data de plecare planificată. Această prevedere nu se aplică situațiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (4) literele (b), (c), (e), (f), (j), (k) și la articolul 7 alineatul (3). Pentru categoriile de persoane menționate la articolul 6 alineatul (4) literele (a), (d), (g), (h), (i), (l)-(n), taxa pentru situații urgente este aceeași cu cea prevăzută la articolul 6 alineatul (1).

(4) Sunt scutite de plata taxelor pentru procesarea cererilor de viză următoarele categorii de persoane:

(a) rudele apropiate — soț/soție, copii (inclusiv copii adoptați), părinți (inclusiv tutori), bunici și nepoți — ale cetățenilor ucraineni care rezidă în mod legal pe teritoriul statelor membre;

(b) membrii delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale adresate Ucrainei, participă la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb, precum și la evenimente organizate pe teritoriul unuia dintre statele membre de către organizații interguvernamentale;

(c) membrii guvernelor și ai parlamentelor naționale și regionale, ai curților constituționale și curților supreme, dacă aceștia nu sunt scutiți de obligativitatea vizelor prin prezentul acord;

(d) elevii, studenții instituțiilor universitare și postuniversitare și profesorii însoțitori, care călătoresc în scopul efectuării unor studii sau în scopuri educaționale;

(e) persoanele cu dizabilități și persoanele care le însoțesc, dacă este cazul;

- (f) persoanele care au prezentat documente care dovedesc necesitatea călătoriei în scopuri umanitare, inclusiv pentru urmarea unui tratament medical urgent, precum și persoana însoțitoare, sau persoanele care participă la funeraliile unei rude apropiate sau vizitează o rudă apropiată care este grav bolnavă;
- (g) participanții la evenimente sportive internaționale și persoanele însoțitoare;
- (h) persoanele care participă la activități științifice, culturale și artistice, inclusiv programe de schimb între universități și de altă natură;
- (i) participanții la programe oficiale de schimb organizate de orașe înfrățite;
- (j) jurnaliștii;
- (k) pensionarii;
- (l) conducătorii auto care prestează servicii de transport internațional de mărfuri și pasageri către teritoriile statelor membre, cu vehicule înmatriculate în Ucraina;
- (m) membrii echipajelor de tren, ale vagoanelor frigorifice și ale locomotivelor trenurilor internaționale, care călătoresc pe teritoriile statelor membre;
- (n) copiii cu vârsta sub 18 ani și copii aflați în întreținere, cu vârsta sub 21 de ani.

Articolul 7

Durata procedurilor pentru procesarea cererilor de viză

(1) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre iau o decizie privind cererea de eliberare a vizei în termen de 10 zile calendaristice de la data primirii cererii și a documentelor necesare pentru eliberarea vizei.

(2) Perioada de timp pentru luarea deciziei privind cererea de viză se poate prelungi până la 30 de zile calendaristice în cazuri individuale, mai ales atunci când este necesară o analiză detaliată a cererii.

(3) În cazuri de urgență, perioada de timp pentru luarea deciziei privind o cerere de viză se poate reduce la 2 zile lucrătoare sau mai puțin.

Articolul 8

Călătoriile în cazul documentelor pierdute sau furate

Cetățenii Uniunii Europene și ai Ucrainei care și-au pierdut sau cărora le-au fost furate actele de identitate pe perioada șederii pe teritoriul Ucrainei sau al unui stat membru pot părăsi acel teritoriu în baza unor documente de identitate valabile care le conferă dreptul de a trece frontiera, eliberate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale statelor membre sau ale Ucrainei, fără viză sau altă autorizație.

Articolul 9

Prelungirea vizei în circumstanțe excepționale

Cetățenii Ucrainei care nu pot părăsi teritoriul statului membru la data menționată pe viză din motive de forță majoră beneficiază gratuit de prelungirea vizei, în conformitate cu legislația aplicată de statul de destinație, pentru întreaga perioadă necesară întoarcerii acestora în statul de reședință.

Articolul 10

Pașapoartele diplomatice

(1) Cetățenii Ucrainei, posesorii de pașapoarte diplomatice valabile, pot intra, ieși și tranzita fără viză teritoriile statelor membre.

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) al prezentului articol pot sta pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de ședere de până la 90 de zile, în decurs de 180 de zile.

Articolul 11

Valabilitatea teritorială a vizelor

Sub rezerva reglementărilor naționale și a normelor privind securitatea națională a statelor membre și sub rezerva reglementărilor comunitare privind vizele cu valabilitate teritorială limitată, cetățenii Ucrainei au dreptul de a călători pe teritoriul statelor membre în aceleași condiții ca și cetățenii Uniunii Europene.

*Articolul 12***Comitetul mixt de gestionare a acordului**

(1) Părțile instituie un Comitet mixt de experți (denumit în continuare „Comitetul”), alcătuit din reprezentanți ai Comunității Europene și ai Ucrainei. Comunitatea este reprezentată de Comisia Comunităților Europene, asistată de experți din statele membre.

(2) Comitetul îndeplinește, în special, următoarele atribuții:

(a) monitorizează punerea în aplicare a prezentului acord;

(b) propune modificări și completări la prezentul acord;

(c) soluționează litigiile provenite din interpretarea sau aplicarea prevederilor prezentului acord.

(3) Comitetul se reunește ori de câte ori este necesar, la cererea uneia dintre părți și cel puțin o dată pe an.

(4) Comitetul își stabilește propriul regulament de procedură.

*Articolul 13***Relația dintre prezentul acord și acordurile bilaterale dintre statele membre și Ucraina**

De la intrarea sa în vigoare, prezentul acord are întâietate în fața prevederilor oricărui acord sau aranjament bilateral sau multilateral încheiat între un stat membru și Ucraina, în măsura în care prevederile acordurilor sau ale aranjamentelor se referă la domeniul reglementat de prezentul acord.

*Articolul 14***Dispoziții finale**

(1) Prezentul acord se ratifică sau se aprobă de către părți în conformitate cu procedurile respective ale acestora și intră în

vigoare în prima zi a celei de două luni care urmează datei la care părțile se notifică reciproc asupra faptului că procedurile sus-menționate au fost încheiate.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) al prezentului articol, prezentul acord nu intră în vigoare decât la data la care intră în vigoare și Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor, dacă această dată este ulterioară datei menționate la alineatul (1) al prezentului articol.

(3) Prezentul acord se încheie pe perioadă nedeterminată, dacă nu este denunțat în conformitate cu alineatul (6) al prezentului articol.

(4) Prezentul acord poate fi modificat cu acordul scris al părților. Modificările intră în vigoare după ce părțile s-au notificat reciproc asupra încheierii procedurilor interne necesare în acest sens.

(5) Fiecare parte poate suspenda integral sau parțial prezentul acord din motive de ordine publică, de protecție a securității naționale sau a sănătății publice. Decizia de suspendare este notificată celeilalte părți cu 48 de ore înainte de intrarea sa în vigoare. Partea care a suspendat aplicarea prezentului acord va informa cealaltă parte, fără întârziere, în momentul în care motivele suspendării nu mai există.

(6) Fiecare parte poate denunța prezentul acord, prin notificarea scrisă adresată celeilalte părți. Prezentul acord încetează să mai fie în vigoare după 90 de zile de la data unei astfel de notificări.

Încheiat la Luxemburg, optsprezece iunie două mii șapte, în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, maghiară, italiană, letonă, lituaniană, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și ucraineană, toate textele fiind în egală măsură autentice.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 За Європейське Співтовариство

За Україна
 Por Ucraina
 Za Ukrajinu
 For Ukraine
 Für die Ukraine
 Ukraina nimel
 Για την Ουκρανία
 For Ukraine
 Pour l'Ukraine
 Per l'Ucraina
 Ukrainas vārdā
 Ukrainos vardu
 Ukrajna részéről
 Ghall-Ukrajna
 Voor Oekraïne
 W imieniu Ukrainy
 Pela Ucrânia
 Pentru Ucraina
 Za Ukrajinu
 Za Ukrajino
 Ukrainan puolesta
 På Ukrainas vägnar
 За Україну

PROTOCOL LA ACORD PRIVIND STATELE MEMBRE CARE NU APLICĂ INTEGRAL ACQUIS-UL SCHENGEN

Statele membre care sunt legate de acquis-ul Schengen, dar care nu eliberează încă vize Schengen, eliberează, până la o decizie a Consiliului în acest sens, vize naționale a căror valabilitate este limitată la propriul lor teritoriu.

Aceste state membre pot recunoaște în mod unilateral vizele Schengen și permisele de ședere în scopul tranzitării teritoriului lor, în conformitate cu Decizia nr. 895/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

DECLARAȚIA COMUNITĂȚII EUROPENE PRIVIND ELIBERAREA VIZELOR DE SCURTĂ ȘEDERE PENTRU VIZITAREA CIMITIRELOR MILITARE ȘI CIVILE

Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre eliberează, ca regulă generală, vize de scurtă ședere pentru o perioadă de maximum 14 zile persoanelor care vizitează cimitirele militare și civile.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND DANEMARCA

Părțile iau la cunoștință faptul că prezentul acord nu se aplică procedurilor de eliberare a vizelor de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Regatului Danemarcei.

În această situație, este de dorit ca autoritățile Danemarcei și ale Ucrainei să încheie, fără întârziere, un acord bilateral privind facilitarea eliberării vizelor în condiții similare cu cele prevăzute în Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND REGATUL UNIT ȘI IRLANDA

Părțile iau la cunoștință faptul că prezentul acord nu se aplică pe teritoriile Regatului Unit și Irlandei.

În această situație, este de dorit ca autoritățile Regatului Unit, ale Irlandei și ale Ucrainei să încheie acorduri bilaterale privind facilitarea eliberării vizelor.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND ISLANDA ȘI NORVEGIA

Părțile iau act de relațiile strânse existente între Comunitatea Europeană și Islanda și Norvegia, în special în temeiul Acordului din 18 mai 1999 privind asocierea acestor țări pentru punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

În această situație, este de dorit ca autoritățile Norvegiei, ale Islandei și ale Ucrainei să încheie, fără întârziere, acorduri bilaterale privind facilitarea eliberării vizelor în condiții similare cu cele prevăzute în Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina.

DECLARAȚIA COMISIEI PRIVIND MOTIVAREA DECIZIEI DE REFUZ AL VIZEI

Recunoscând importanța transparenței pentru solicitanții de vize, Comisia Europeană reamintește că propunerea legislativă privind reformularea instrucțiunilor consulare comune referitoare la vize pentru misiunile diplomatice și oficiile consulare a fost adoptată la 19 iulie 2006 și se referă la motivarea refuzului vizei și la posibilități de recurs.

DECLARAȚIA COMUNITĂȚII EUROPENE PRIVIND ACCESUL SOLICITANȚILOR DE VIZE ȘI ARMONIZAREA INFORMAȚIILOR PRIVIND PROCEDURA DE ELIBERARE A VIZELOR DE SCURTĂ ȘEDERE ȘI DOCUMENTELE NECESARE PENTRU DEPUNEREA CERERII DE VIZĂ DE SCURTĂ ȘEDERE

Recunoscând importanța transparenței pentru solicitanții de vize, Comunitatea Europeană reamintește că propunerea legislativă privind reformularea instrucțiunilor consulare comune pentru misiuni diplomatice și oficii consulare în ceea ce privește vizele a fost adoptată la 19 iulie 2006 de către Comisia Europeană și se referă la condițiile de acces al solicitanților de vize la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre.

În ceea ce privește informațiile care trebuie puse la dispoziția solicitanților de viză, Comunitatea Europeană consideră că trebuie adoptate măsuri adecvate:

- în general, pentru redactarea unor informații de bază pentru solicitanți privind procedura și condițiile de îndeplinit pentru obținerea vizelor și valabilitatea acestora;
- Comunitatea Europeană întocmește o listă de cerințe minime în scopul de a se asigura că solicitanților ucraineni de viză li se pun la dispoziție informațiile de bază coerente și uniforme și că li se cere să depună, în principiu, aceleași documente justificative.

Informațiile menționate mai sus vor fi diseminate pe scară largă (pe avizierele consulatelor, în broșuri, pagini de internet etc.).

Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre furnizează informații privind posibilitățile existente în cadrul acquis-ului Schengen de a facilita eliberarea vizelor de scurtă ședere, de la caz la caz.

PROIECT DE DECLARAȚIE POLITICĂ PRIVIND MICUL TRAFIC DE FRONTIERĂ

DECLARAȚIA POLONIEI, UNGARIEI, REPUBLICII SLOVACE ȘI ROMÂNIEI

Republica Ungară, Republica Polonă, Republica Slovacă și România, începând de la data aderării la UE, își declară dorința de a începe negocierea acordurilor bilaterale cu Ucraina în scopul punerii în aplicare a regimului privind micul trafic de frontieră, stabilit prin Regulamentul CE adoptat la 5 octombrie 2006 de instituire a normelor privind micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a Convenției Schengen.

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 13 septembrie 2007

privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE

(cazul COMP/E-2/39.141 – Fiat)

[notificată cu numărul C(2007) 4274]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(2007/841/CE)

- (1) Prezenta decizie adoptată în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽¹⁾ se adresează Fiat Auto SpA (denumită în continuare „Fiat”) și privește furnizarea de informații tehnice pentru repararea autovehiculelor marca Fiat, Alfa Romeo și Lancia.
- (2) Informațiile tehnice constau în date, procese și instrucțiuni care sunt necesare pentru verificarea, repararea și înlocuirea pieselor defecte/stricate/folosite ale unui autovehicul sau pentru remedierea defecțiunilor constatate la oricare dintre sistemele autovehiculului. Acestea includ șapte categorii principale:
- parametri fundamentali (documentația cu privire la toate valorile de referință și punctele de reglare a valorilor măsurabile referitoare la autovehicul, precum reglarea cuplului, măsurătorile de verificare a frânelor, presiunile hidraulice și pneumatice);
 - diagrame și descrieri ale etapelor operațiunilor de reparație și întreținere (manuale de întreținere, documente tehnice, precum planuri de lucru, descrieri ale instrumentelor folosite pentru efectuarea unei anumite reparații și diagrame, precum schemele electrice sau hidraulice);
 - teste și diagnostic (inclusiv coduri de eroare/de diagnosticare a defecțiunilor, programe de calculator și alte informații necesare pentru a diagnostica defecțiunile autovehiculelor) – o mare parte, dar nu toate aceste informații sunt conținute în instrumente electronice specializate;
 - coduri, programe de calculator și alte informații necesare pentru a reprograma, reseta sau reinițializa unitățile electronice de control („ECU”) amplasate într-un autovehicul. Această categorie de informații este legată de cea precedentă, în sensul că deseori aceleași instrumente electronice sunt folosite pentru diagnosticarea defecțiunilor și apoi pentru a face ajustările necesare prin intermediul ECU pentru a o remedia;
- informații privind piesele de schimb, inclusiv cataloage ale pieselor de schimb conținând coduri și descrieri și metode de identificare a autovehiculului (adică date referitoare la un anumit autovehicul care oferă reparatorului posibilitatea să identifice codurile individuale pentru piesele instalate în cursul asamblării autovehiculului și să identifice codurile corespunzătoare pentru piesele de schimb originale compatibile pentru autovehiculul respectiv);
- informații speciale (avize de retragere de pe piață și notificări privind defecțiunile frecvente);
- materiale de formare.
- (3) În decembrie 2006, Comisia a inițiat procedurile și a adresat o evaluare preliminară întreprinderii Fiat, care conținea avizul său preliminar conform căruia acordurile Fiat cu partenerii săi care oferă servicii postvânzare ridică semne de întrebare privind conformitatea acestor acorduri cu articolul 81 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (4) În evaluarea preliminară a Comisiei, s-a arătat că există posibilitatea ca Fiat să nu fi furnizat anumite categorii de informații tehnice pentru reparații timp îndelungat după încheierea perioadei de tranziție prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor ⁽²⁾. Mai mult, în momentul în care Comisia a deschis investigația, Fiat nu realizase încă un sistem eficient care să permită reparatorilor independenți accesul necondiționat la informațiile tehnice necesare pentru efectuarea lucrărilor de reparații. Deși Fiat a îmbunătățit accesibilitatea la informațiile sale tehnice pe parcursul investigației Comisiei, în special prin crearea, în iunie 2005, a unui site („site-ul TI”) special în acest scop, informațiile accesibile reparatorilor independenți păreau încă incomplete.

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 411/2004 (JO L 68, 6.3.2004, p. 1).

⁽²⁾ JO L 203, 1.8.2002, p. 30.

- (5) Evaluarea preliminară în cauză a constatat că piețele relevante afectate de această practică sunt piața de prestare de servicii de reparații și de întreținere pentru autoturisme și piața pentru furnizarea de informații tehnice către reparatori. Rețelele autorizate Fiat dețineau o cotă de piață extrem de importantă pe prima dintre aceste piețe, în timp ce pe a doua Fiat era singurul furnizor capabil să ofere toate informațiile tehnice necesare reparației autovehiculelor sale.
- (6) În esență, acordurile Fiat privind serviciile de întreținere și distribuția de componente îi obligă pe membrii rețelelor sale autorizate să efectueze o gamă completă de servicii de reparație specifice mărcii și să se constituie ca angrosiști independenți de piese de schimb. Preocuparea Comisiei ține de faptul că potențialele efecte negative rezultate din astfel de acorduri ar putea fi accentuate de faptul că Fiat nu oferă reparatorilor independenți acces adecvat la informațiile tehnice, excluzând firmele care ar dori și care ar putea să ofere servicii de reparații prin intermediul unui alt model antreprenorial.
- (7) Concluzia preliminară a Comisiei a fost că acordurile Fiat de furnizare de informații tehnice către reparatorii independenți nu au corespuns nevoilor acestora, fie în ceea ce privește volumul de informații disponibile, fie în ceea ce privește accesibilitatea acestora, și că o astfel de practică, în combinație cu practici similare ale altor producători de autoturisme, se poate să fi contribuit la surparea poziției pe piață a reparatorilor independenți, ceea ce poate să fi adus un prejudiciu grav consumatorilor prin reducerea ofertei de piese de schimb, creșterea prețurilor pentru reparațiile tehnice, reducerea ofertei de ateliere de reparații, apariția unor eventuale probleme de siguranță și lipsa de acces la ateliere de reparații inovatoare.
- (8) Mai mult, datorită refuzului aparent al Fiat de a oferi reparatorilor independenți acces adecvat la informațiile tehnice, acordurile cu partenerii săi care oferă servicii postvânzare ar putea să nu poată beneficia de exceptarea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1400/2002, deoarece, conform articolului 4 alineatul (2) din acesta, exceptarea nu se aplică atunci când furnizorul de autovehicule refuză să acorde operatorilor independenți accesul la orice informații tehnice, echipament de diagnostic și de alt tip, instrumente, inclusiv orice program de calculator relevant sau cursuri de formare necesare pentru repararea și întreținerea autovehiculelor respective. Astfel cum se precizează la considerentul 26 din regulamentul, condițiile de acces nu trebuie să discrimineze între operatorii autorizați și cei independenți.
- (9) În cele din urmă, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că, în condițiile lipsei de acces la informațiile tehnice pentru reparații, acordurile dintre Fiat și reparatorii săi autorizați nu vor beneficia probabil de dispozițiile articolului 81 alineatul (3).
- (10) La 22 ianuarie 2007, Fiat și-a asumat angajamente față de Comisie pentru a răspunde preocupărilor privind concurența exprimate în evaluarea preliminară.
- (11) Conform acestor angajamente, principiul care determină volumul de informații care trebuie furnizate este cel al nediscriminării între reparatorii independenți și cei autorizați. În acest sens, Fiat se va asigura că orice informație tehnică, instrumente, echipament, orice program de calculator sau cursuri de formare necesare pentru repararea și întreținerea autovehiculelor sale, care sunt furnizate reparatorilor autorizați și/sau importatorilor independenți din orice stat membru UE de către sau în numele Fiat, sunt accesibile și reparatorilor independenți.
- (12) Angajamentele menționează că „informațiile tehnice”, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1400/2002, includ toate informațiile furnizate reparatorilor autorizați pentru repararea și întreținerea autovehiculelor Fiat, Alfa Romeo și Lancia. Printre exemple se numără programele de calculator, codurile de eroare și alți parametri, precum și actualizările acestora, care sunt necesare pentru lucrul cu unitățile electronice de control (ECU) pentru a introduce sau a reveni la setările recomandate de Fiat, metodele de identificare a vehiculelor, cataloagele cu piese de schimb, soluțiile rezultate din experiența practică și legate de probleme specifice unui anumit model sau unei serii, avizele de retragere de pe piață sau alte avize ce identifică anumite reparații care pot fi efectuate gratuit în cadrul rețelei de reparații autorizate.
- (13) Accesul la instrumente include accesul la echipamentele de diagnostic sau la alte instrumente de reparație electronice, la programele informatice corespunzătoare, inclusiv la actualizările periodice ale acestora, precum și la serviciile postvânzare pentru aceste instrumente.
- (14) Angajamentele asumate sunt obligatorii pentru Fiat și pentru întreprinderile sale conexe, dar nu îi obligă direct pe importatorii independenți de autovehicule marca Fiat. În statele membre în care Fiat distribuie autovehicule Fiat, Alfa Romeo și/sau Lancia prin intermediul importatorilor independenți, Fiat a acceptat așadar să depună toate eforturile pentru a obliga prin contract întreprinderile în cauză să îi furnizeze toate informațiile tehnice sau versiunile lingvistice ale informațiilor tehnice pe care acestea le-au furnizat reparatorilor autorizați din statul membru respectiv. Fiat s-a angajat să pună fără întârziere informațiile tehnice sau versiunile lingvistice ale acestora pe site-ul TI.

- (15) Conform considerentului 26 din Regulamentul (CE) nr. 1400/2002, Fiat nu este obligată să furnizeze reparatorilor independenți informații tehnice care ar permite unei părți terțe să contorneze sau să neutralizeze dispozitivele antifurt aflate la bord și/sau să recalibreze⁽¹⁾ dispozitive electronice, sau să manipuleze dispozitivele care ar reduce performanța autovehiculului. Ca toate excepțiile din dreptul comunitar, considerentul 26 trebuie interpretat în mod restrictiv. Dacă Fiat ar invoca această excepție ca motiv pentru a nu furniza informațiile tehnice reparatorilor independenți, acesta s-a angajat să se asigure că informațiile respective se limitează la cele necesare pentru a asigura protecția descrisă la considerentul 26 și că absența informațiilor respective nu îi împiedică pe reparatorii independenți să efectueze alte operațiuni decât cele enumerate la considerentul 26, inclusiv să lucreze cu dispozitive precum ECU pentru motoare, airbaguri, centuri de siguranță pretensionate sau elementele de închidere centralizată.
- (16) Articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 prevede că informațiile tehnice trebuie puse la dispoziție într-un mod proporțional cu necesitățile reparatorilor independenți. Aceasta implică atât descentralizarea informației, cât și un preț care să ia în considerare măsura în care reparatorii independenți folosesc aceste informații.
- (17) În conformitate cu acest principiu, angajamentele asumate menționează că Fiat va include pe site-ul Internet TI toate informațiile tehnice privind modelele lansate după 1 ianuarie 1997 și se va asigura că toate actualizările informațiilor tehnice vor fi disponibile permanent pe site-ul TI sau pe orice alt site care îl va înlocui. Mai mult, Fiat se va asigura că site-ul poate fi găsit întotdeauna cu ușurință și că acesta oferă un nivel de performanță echivalent cu metodele utilizate pentru a furniza informații tehnice membrilor rețelei sale autorizate. Dacă Fiat sau o altă întreprindere ce acționează în numele său pune o informație tehnică la dispoziția reparatorilor autorizați într-o anumită limbă UE, Fiat se va asigura că această versiune lingvistică a informației este postată fără întârzieri nejustificate pe site-ul Internet TI.
- (18) Următoarele trei categorii de informații tehnice nu există încă pe site-ul Internet TI, dar Fiat s-a angajat să le furnizeze până la data de 31 decembrie 2007:
- traducerea în limbile locale a informațiilor tehnice de care Fiat nu dispune momentan, dar care vor fi oferite de importatorii săi independenți din statele membre respective;
 - avizele de reparații care pot fi efectuate gratuit în cadrul rețelei de reparații autorizate; și
 - indicarea centrelor de mediere menționate la punctul 21 de mai jos.
- (19) Angajamentele asumate menționează că taxa de acces la informațiile de pe site, stabilită de Fiat, se va baza pe costul abonamentului anual la pachetul de CD-ROM-uri pe care Fiat le furnizează reparatorilor autorizați: adică 3 356 EUR, plus 65 EUR pentru catalogul de piese de schimb și un abonament suplimentar lunar de 134 EUR pentru actualizări. Totuși, pentru respectarea cerinței de proporționalitate stabilite în regulamentul, Fiat acceptă să ofere un acces lunar, zilnic sau pe oră la un preț proporțional pentru fiecare marcă, de 3 EUR pe oră, 22 EUR pe zi și 350 EUR pe lună. Fiat acceptă să păstreze această grilă de prețuri și să nu o majoreze peste rata medie a inflației din UE pe toată durata de valabilitate a angajamentelor.
- (20) Angajamentele asumate de Fiat nu aduc atingere niciunei dispoziții prezente sau viitoare a dreptului comunitar sau național care ar putea extinde aria informațiilor tehnice pe care Fiat trebuie să le furnizeze operatorilor independenți și/sau care ar putea stabili modalități mai favorabile de furnizare a acestor informații.
- (21) La solicitarea unui reparator independent sau a unei asociații de astfel de reparatori, Fiat se angajează să accepte un mecanism de mediere pentru soluționarea litigiilor privind furnizarea de informații tehnice. Medierea va avea loc în statul membru unde este situat sediul social al părții solicitante, conform regulilor unui centru de mediere local recunoscut. Medierea nu aduce atingere dreptului de a sesiza autoritățile naționale competente.
- (22) Prin decizie se constată că, având în vedere angajamentele asumate, nu se mai justifică o acțiune a Comisiei. Angajamentele sunt obligatorii până la data de 31 mai 2010.
- (23) Comitetul consultativ privind practicile restrictive și pozițiile dominante a emis un aviz favorabil la 9 iulie 2007.

(¹) Adică să modifice setările originale ale unei ECU într-un mod nerecomandat de Fiat.

DECIZIA COMISIEI
din 6 decembrie 2007

de modificare a Deciziei 2004/4/CE de autorizare a statelor membre în vederea adoptării provizorii de măsuri urgente de protecție împotriva răspândirii *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith provenind din Egipt

[notificată cu numărul C(2007) 5898]

(2007/842/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ⁽¹⁾, în special articolul 16 alineatul (3),

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia 2004/4/CE a Comisiei ⁽²⁾, tuberculii de *Solanum tuberosum* L., originari din Egipt, nu pot fi, în principiu, introduși în Comunitate. Cu toate acestea, pentru anul de import 2006/2007, se autorizează introducerea în Comunitate a acestor tuberculi provenind din „zone indemne”, sub rezerva anumitor condiții.
- (2) În anul de import 2006/2007, s-a înregistrat o interceptare de *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith.
- (3) Egiptul a reacționat față de această interceptare într-o manieră satisfăcătoare. Zona respectivă a fost eliminată de pe lista „zonelor indemne” pentru anul de import 2007/2008.
- (4) În lumina informațiilor furnizate de Egipt, Comisia a stabilit că nu există niciun risc de răspândire a *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith în legătură cu introducerea în Comunitate a tuberculilor de *Solanum tuberosum* L. provenind din „zone indemne” din Egipt, cu respectarea anumitor condiții.
- (5) Introducerea în Comunitate a tuberculilor de *Solanum tuberosum* L. provenind din „zone indemne” din Egipt ar trebui, prin urmare, permisă pentru anul de import 2007/2008.
- (6) Prin urmare, Decizia 2004/4/CE trebuie modificată în consecință.

- (7) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent fitosanitar,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2004/4/CE se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2 alineatul (1), anii „2006/2007” se înlocuiesc cu anii „2007/2008”;
2. la articolul 4, data de „31 august 2007” se înlocuiește cu data de „31 august 2008”;
3. la articolul 7, data de „30 septembrie 2007” se înlocuiește cu data de „30 septembrie 2008”;
4. anexa se modifică după cum urmează:
 - (a) la punctul 1 litera (b) punctul (iii), anii „2006/2007” se înlocuiesc cu anii „2007/2008”;
 - (b) la punctul 1 litera (b) punctul (iii) a doua liniuță, data de „1 ianuarie 2007” se înlocuiește cu data de „1 ianuarie 2008”;
 - (c) la punctul 1 litera (b) punctul (xii), data de „1 ianuarie 2007” se înlocuiește cu data de „1 ianuarie 2008”.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 6 decembrie 2007.

Pentru Comisie
Markos KYPRIANOU
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 169, 10.7.2000, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/41/CE a Comisiei (JO L 169, 29.6.2007, p. 51).

⁽²⁾ JO L 2, 6.1.2004, p. 50. Decizie modificată ultima dată prin Decizia 2006/749/CE (JO L 302, 1.11.2006, p. 47).

DECIZIA COMISIEI
din 11 decembrie 2007

privind aprobarea programelor de control pentru depistarea *salmonellei* în efectivele de *Gallus gallus* de reproducere din anumite țări terțe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Deciziei 2006/696/CE în ceea ce privește anumite condiții de sănătate publică privind importul de păsări de curte și de ouă destinate incubației

[notificată cu numărul C(2007) 6094]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/843/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici ⁽¹⁾, prezenți în rețeaua alimentară, în special articolul 10 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽²⁾, în special articolul 9,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman ⁽³⁾, în special articolul 11 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 stabilește condițiile pentru controlul salmonellei în diferite efective de păsări de curte din statele membre. Dispozițiile se aplică statelor membre începând de la datele stabilite în anexa I la respectivul regulament, în special 18 luni de la stabilirea scopului de reducere a prevalenței salmonellei.

(2) Un scop pentru o astfel de reducere se aplică, de la 1 iulie 2005, în cazul efectivelor păsărilor de curte *Gallus gallus* de reproducere, în conformitate cu Regulamentul

⁽¹⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1237/2007 al Comisiei (JO L 280, 24.10.2007, p. 5).

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55; versiune corectată în JO L 226, 25.6.2004, p. 22. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1243/2007 al Comisiei (JO L 281, 25.10.2007, p. 8).

⁽³⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 206; versiune corectată în JO L 226, 25.6.2004, p. 83. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

(CE) nr. 1003/2005 al Comisiei ⁽⁴⁾, pentru găinile ouătoare de la 1 august 2006, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1168/2006 și pentru pui de la 1 iulie 2007, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 646/2007 ⁽⁵⁾.

(3) Canada, Israel, Tunisia și Statele Unite au trimis Comisiei programele lor de control al *salmonellei* pentru păsările de curte *Gallus gallus* de reproducere, ouăle acestora destinate incubației și puii de o zi de *Gallus gallus* de reproducere. S-a estimat că aceste programe furnizează garanții echivalente celor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 și că, prin urmare, ar trebui aprobate.

(4) Decizia 2006/696/CE a Comisiei din 28 august 2006 de stabilire a unei liste a țărilor terțe din care pot fi importate și în care pot tranzita în cadrul Comunității păsările de curte, ouăle destinate incubației, puii de o zi, carnea de pasăre, de ratite și de vânat sălbatic cu pene, ouăle și produsele din ouă și ouăle fără microorganisme patogene specificate, cât și a condițiilor aplicabile în materie de certificare sanitar-veterinară, stabilește condiții de certificare veterinară și de modificare a Deciziilor 93/342/CEE, 2000/585/CE și 2003/812/CE ⁽⁶⁾ incluzând importurile și tranziturile în Comunitate, în special a păsărilor de curte de reproducere și de producție, a ouălor pentru incubație, a puilor de o zi și stabilește o listă a țărilor terțe de la care statele membre sunt autorizate să importe animalele respective și ouăle destinate incubației.

(5) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, introducerea sau menținerea pe lista stabilită prin legislația comunitară a țărilor terțe de la care statele membre sunt autorizate să importe animalele respective și ouăle destinate incubației vizate de respectivul regulament se face pe baza prezentării Comisiei, de către țările terțe vizate, a unui program echivalent programelor naționale de control al *salmonellei* care trebuie să fie stabilit de către statele membre și a aprobării acestuia de către Comisie.

⁽⁴⁾ JO L 170, 1.7.2005, p. 12. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1168/2006 (JO L 211, 1.8.2006, p. 4).

⁽⁵⁾ JO L 151, 13.6.2007, p. 21.

⁽⁶⁾ JO L 295, 25.10.2006, p. 1. Decizie modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1237/2007.

- (6) Ca urmare a aprobării programelor, Canada, Israel, Tunisia și Statele Unite ar trebui să fie menținute pe lista stabilită prin Decizia 2006/696/CE de țări terțe de la care statele membre sunt autorizate să importe păsări de curte *Gallus gallus* de reproducere, ouăle acestora destinate incubației și puii de o zi de *Gallus gallus* de reproducere.
- (7) Alte câteva țări terțe care figurează în prezent pe lista Deciziei 2006/696/CE nu au prezentat încă Comisiei niciun program de control al salmonellei. Dat fiind că dispozițiile privind păsările de curte *Gallus gallus* de reproducere, ouăle acestora destinate incubației și puii de o zi de *Gallus gallus* de reproducere sunt deja în vigoare în cadrul Comunității, importurile de astfel de păsări de curte și de ouă nu ar mai trebui autorizate. Lista țărilor terțe sau a unor teritorii ale acestora stabilite în partea I din anexa I la Decizia 2006/696/CE ar trebui modificată în consecință.
- (8) În vederea asigurării garanțiilor echivalente dispozițiilor pe teritoriul Comunității, țările terțe, de la care statele membre sunt autorizate să importe păsări de curte *Gallus gallus* de reproducere și de producție, ouăle acestora destinate incubației și puii de o zi de *Gallus gallus* de reproducere trebuie să ateste că programele lor de control al salmonellei au fost aplicate efectivului inițial de păsări și că acel efectiv a fost testat pentru prezența serotipurilor de salmonellei relevante din punctul de vedere al sănătății publice imediat ce dispozițiile privind diverse populații de păsări de curte intră în vigoare în Comunitate.
- (9) În plus, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, de la 1 ianuarie 2007, efectivele de *Gallus gallus* infectate cu *Salmonella Enteritidis* și/sau *Salmonella Typhimurium* nu pot fi utilizate în scopuri de reproducere iar ouăle acestora nu pot fi utilizate ca ouă destinate incubației în Comunitate. Prin urmare, importul păsărilor de curte de reproducere, puii de o zi de reproducere și ouăle destinate incubației ar trebui autorizat în Comunitate doar dacă efectivul inițial a fost supus testelor și este indemn de *Salmonella Enteritidis* și de *Salmonella Typhimurium*.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 1177/2006 al Comisiei din 1 august 2006 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele în vederea utilizării de metode de control specifice în cadrul programelor naționale de control al salmonellei la păsările de curte⁽¹⁾ stabilește anumite norme pentru utilizarea substanțelor antimicrobiene și a vaccinurilor în cadrul programelor naționale de control aprobate de către Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.
- (11) Țările terțe de la care de la care statele membre sunt autorizate să importe păsări de curte *Gallus gallus* de reproducere și de producție, ouăle destinate incubației și puii de o zi de *Gallus gallus* trebuie să ateste că dispozițiile specifice privind utilizarea substanțelor antimicrobiene și a vaccinurilor, stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1177/2006 au fost aplicate de îndată ce dispozițiile pentru diferitele populații de păsări de curte din Comunitate au intrat în vigoare. Dacă în cazul puilor de o zi substanțele antimicrobiene au fost utilizate și în alte scopuri decât cel de control al salmonellei, acest lucru ar trebui să fie indicat pe certificat deoarece o astfel de utilizare ar putea influența testarea privind depistarea salmonellei la importuri.
- (12) Modelul certificatului sanitar-veterinar pentru importul păsărilor de curte de reproducere și de producție, puii de o zi și ouăle destinate incubației care figurează în Decizia 2006/696/CE ar trebui modificate în consecință. Pentru evitarea modificărilor ulterioare a modelului certificatului sanitar-veterinar, în momentul în care dispozițiile cu privire la importurile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 ar deveni aplicabile păsărilor de curte de producție și puilor de o zi, altele decât cele de reproducere, modelul certificatului sanitar-veterinar ar trebui modificat și pentru importul acestor animale, cu indicații clare privind momentul în care aceste modificări s-ar aplica unor populații diferite.
- (13) Bulgaria și România au aderat la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007. Începând cu această dată, dispozițiile privind schimburile intracomunitare stabilite în decizia 2006/696/CE se aplică, de asemenea, noilor state membre. Prin urmare, Bulgaria și România ar trebui eliminate de pe lista țărilor terțe agreeate pentru importurile statelor membre și stabilită în partea I din anexele I și II la Decizia 2006/696/CE.
- (14) Pentru a se evita perturbări ale comerțului, folosirea certificatelor sanitar-veterinare eliberate în conformitate modelele actuale ale certificatelor, stabilite prin Decizia 2006/696/CE, trebuie autorizată pentru o perioadă de 60 de zile de la data aplicării prezentei decizii.

(1) JO L 212, 2.8.2006, p. 3.

(15) Cu toate acestea, pentru evitarea modificărilor ulterioare a modelului certificatului sanitar-veterinar în momentul în care dispozițiile cu privire la importuri stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 devin aplicabile pentru găinile ouătoare și puii de *Gallus gallus*, modelul certificatului sanitar-veterinar ar trebui modificat și pentru importul acestor animale, cu indicații clare privind momentul în care aceste modificări s-ar aplica unor populații diferite. Prin urmare, data aplicării acestor modificări ar trebui să fie, după caz, diferită.

(16) Prin urmare, Decizia 2006/696/CE ar trebui modificată în consecință.

(17) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Programele de control prezentate de Canada, Israel, Tunisia și Statele Unite în conformitate cu articolul 10 alineatul (1), din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 sunt aprobate în ceea ce privește *Salmonella* în efectivele de găini de reproducere.

Articolul 2

Anexa I și II la Decizia 2006/696/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta Decizie.

Articolul 3

Loturile de păsări de curte de reproducere sau de producție altele decât ratitele, puii de o zi, altele decât ratitele și ouăle destinate incubăției ale păsărilor de curte, altele decât ratitele, pentru care au fost eliberate certificate sanitar-veterinare în conformitate cu Decizia 2006/696/CE în versiunea aplicabilă înaintea datei de aplicare a prezentei decizii pot fi importate în Comunitate pentru o perioadă de 60 de zile de la data aplicării prezentei decizii.

Articolul 4

Prezenta decizie se aplică de la 15 februarie 2008.

Cu toate acestea, punctul II.2.5 din modelul de certificat sanitar-veterinar pentru păsările de curte de reproducere sau de producție altele decât ratitele și punctul II.2.4 din modelul de certificat sanitar-veterinar pentru puii de o zi, alții decât cei de ratite, din anexa I la Decizia 2006/696/CE, modificată prin prezenta decizie, se aplică de la 1 ianuarie 2009 dacă păsările de curte de producție sau puii de o zi sunt destinați producției de carne.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 decembrie 2007.

Pentru Comisie

Markos KYPRIANOU

Membru al Comisiei

ANEXĂ

(1) Anexa I la Decizia 2006/696/CE se modifică după cum urmează:

(a) Partea I se înlocuiește cu următoarele:

„Partea 1

Lista țărilor terțe sau a unor regiuni din acestea (*)

Țară	Codul teritoriului	Descrierea teritoriului	Certificat veterinar		Condiții specifice
			Model(e)	Garanții suplimentare	
1	2	3	4	5	6
AR – Argentina	AR-0		SPF		
AU – Australia	AU-0		BPP, DOC, HEP, SPF, SRP		A
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
BR – Brazilia	BR-0		SPF		
	BR-1	Statele Mato Grosso, Paraná, Rio Grande do Sul, Santa Catarina și São Paulo	BPP, DOC, HEP, SRP		A
	BR-2	Statele Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo și Mato Grosso do Sul	BPR, DOR, HER, SRA		
BW – Botswana	BW-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
CA – Canada	CA-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SRA, SPF, SRP	IV	
CH – Elveția	CH-0		(**)		
CL – Chile	CL-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A
HR – Croația	HR-0		BPR, BPP, DOR, DOC, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A

1	2	3	4	5	6
GL – Groenlanda	GL-0		SPF		
IL – Israel	IL-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRP	IV	
IS – Islanda	IS-0		SPF		
MG – Madagascar	MG-0		SPF		
MX – Mexic	MX-0		SPF		
NA – Namibia	NA-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
NZ – Noua Zeelandă	NZ-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A
PM – St Pierre și Miquelon	PM-0		SPF		
TH – Thailanda	TH-0		SPF		
TN – Tunisia	TN-0		DOR, BPR, BPP, HER, SPF	IV	
TR – Turcia	TR-0		SPF		
US – Statele Unite	US-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP	IV	
UY – Uruguay	UY-0		SPF		
ZA – Africa de Sud	ZA-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	

(*) Fără a aduce atingere cerințelor specifice privind certificarea prevăzute în acordurile încheiate de Comunitate cu țări terțe.

(**) Certificate prevăzute de acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole, JO L 114, 30.4.2002, p. 132."

(b) Partea a 2a se modifică astfel:

(i) la rubrica cu subtitlul „Garanții suplimentare (GS)” se adaugă următoarele:

„IV»: Au fost stabilite garanții corespunzătoare pentru păsările de curte *Gallus gallus*, pentru puii *Gallus gallus* de o zi, în scopuri de reproducere și ouăle de *Gallus gallus* destinate incubației, în conformitate cu dispozițiile UE privind controlul *salmonela* și vor fi certificate în conformitate cu modelul BPP, DOC și HEP corespunzător.”

(ii) după rubrica cu subtitlul „Garanții suplimentare (GS)” se adaugă următoarea secțiune:

„Condiții specifice:

«A»: Interzicerea importului în Comunitate a păsărilor de curte *Gallus gallus* pentru reproducere, a puilor *Gallus gallus* de o zi de reproducere și a ouălor de *Gallus gallus* destinate incubației din cauza faptului că unui program de control al *salmonela* în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 nu a fost transmis Comisiei și nici aprobat de către aceasta.”

(iii) modelul de certificat sanitar-veterinar pentru păsările pentru reproducere sau pentru producție, altele decât ratițele (BPP), se înlocuiește cu textul următor:

„Model de certificat sanitar-veterinar pentru păsările pentru reproducere sau de producție, altele decât ratițele (BPP)“

ȚARA

Certificat veterinar către UE

Partea I: Detalii referitoare la transportul expedit	I.1. Transportator ☐ Nume		I.2. Numărul de referință al certificatului	I.2.a.		
	Adresa		I.3. Autoritatea Competentă Centrală			
	Tel.		I.4. Autoritatea Competentă Locală			
	I.5. Destinatar Nume		I.6.			
	Adresa					
	Cod poștal					
	Tel.					
	I.7. Țara de origine	Codul ISO	I.8. Regiunea de origine	Cod	I.9. Țara de destinație	Codul ISO
	I.10.					
	I.11. Locul de origine		I.12.			
Nume		Număr de aprobare				
Adresa						
Nume		Număr de aprobare				
Adresa						
Nume		Număr de aprobare				
Adresa						
I.13. Locul de îmbarcare		I.14. Data plecării				
Adresa		ora plecării				
I.15. Mijlocul de transport		I.16. PIF de intrare în UE				
Avion ☐		Vapor ☐				
Vagon de cale ferată ☐						
Vehicul rutier ☐		Altele ☐				
Identificare:		I.17. Nr. CITES				
Referințe documentare						
I.18. Speciile de animale/Produs			I.19. Codul produsului			
			I.20. Număr/Cantitate			
I.21.			I.22. Număr de ambalaje			
I.23. Identificarea containerului/Numărul sigiliului			I.24.			
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru:						
Reproducție ☐						
I.26.			I.27. Pentru import sau admitere în UE ☐			
I.28. Identificarea animalelor/produselor						
Specii (nume științific)		Rasa/categorie		Cantitate		

ȚARA

BPP (păsări pentru reproducere sau de producție, altele decât ratitele)

Partea II: Certificare	II.	Informații sanitar-veterinare ☐	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b.
	II.1.	Atestare de sănătate animală Subsemnatul, medic veterinar oficial, în conformitate cu Directiva 90/539/CEE, certific faptul că ouăle fără microorganisme patogene specificate descrise în prezentul certificat:		
	II.1.1	în conformitate cu Directiva 90/539/CEE;		
	II.1.2	au rămas pe teritoriul identificat prin codul ⁽²⁾ cel puțin trei luni sau de la ecloziune, în cazul în care au mai puțin de trei luni de viață; în cazul în care au fost importate în țara de origine, importul a fost efectuat în condiții sanitar-veterinare cel puțin la fel de stricte precum cerințele din domeniul prevăzute de Directiva 90/539/CEE și de orice altă decizie de executare;		
	II.1.3	provin de pe teritoriul identificat prin codul ⁽²⁾ , care, la data emiterii prezentului certificat, era indemn de gripă aviară și de boala Newcastle, în sensul Deciziei 93/342/CEE;		
	II.1.4	au fost examinate la data eliberării prezentului certificat și nu a arătat semne clinice sau motive de a fi suspectate de vreo boală;		
	II.1.5	au rămas, de la ecloziune sau cel puțin pe parcursul ultimelor șase săptămâni imediat anterioare exportului, în unitatea sau în unitățile identificate la rubrica I.11 din partea I, unități autorizate în mod oficial, în conformitate cu dispoziții cel puțin echivalente celor prevăzute în anexa II la Directiva 90/539/CEE. (a) a căror autorizare nu a fost suspendată sau retrasă; (b) care nu fac obiectul unor restricții de sănătate animală; (c) în vecinătatea cărora, pe o rază de 25 km, incluzând, după caz, teritoriul unei țări limitrofe, nu a apărut niciun focar de gripă aviară sau de boală Newcastle timp de cel puțin 30 de zile;		
	II.1.6	în perioada menționată la punctul II.1.5, nu au intrat în contact cu păsări de curte care nu îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul certificat, și nici cu păsări sălbatice;		
	II.1.7	provin de la un efectiv care: (a) care a fost examinat cu cel mult 24 de ore înainte de încărcare și nu prezenta niciun semn clinic al unei boli sau suspiciuni de boală; (b) a participat într-un program de supraveghere a bolii pentru: ⁽³⁾ fie [(i) <i>Salmonella pullorum</i> , <i>S. gallinarum</i> și <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (bibilici);] ⁽³⁾ și/sau [(ii) <i>Salmonella arizonae</i> , <i>S. pullorum</i> și <i>S. gallinarum</i> , <i>Mycoplasma meleagridis</i> și <i>M. gallisepticum</i> (curci);] ⁽³⁾ și/sau [(iii) <i>Salmonella pullorum</i> și <i>S. gallinarum</i> (bibilici, prepelițe, fazani, potârniche și rațe)], în conformitate cu capitolul III din anexa II la Directiva 90/539/CEE și nu a fost găsit infectat, sau arătat motive de a fi suspecte de orice infecție prin acești agenți; ⁽³⁾ sau [(c) nu a fost vaccinat împotriva bolii Newcastle;] ⁽³⁾ fie [care a fost vaccinat împotriva bolii Newcastle utilizând: (Numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin/vaccinuri) la vârsta de ... săptămâni.] ⁽³⁾ [(d) au fost vaccinați cu vaccinuri autorizate oficial, la data de, împotriva (a se adăuga numărul de rânduri necesare).		

II.2. Garanții suplimentare

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că:

(⁵) [II.2.1 atunci când lotul este destinat unui stat membru sau unei regiuni al cărei statut a fost stabilit în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Directiva 90/539/CEE, păsările de curte descrise în prezentul certificat:

(a) nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;

(b) au fost izolate timp de paisprezece zile înainte de expediere, fie în exploatație, fie într-o unitate de carantină, sub supravegherea unui medic veterinar oficial. În această privință, niciuna din păsările de curte care se aflau în exploatația de origine sau în unitatea de carantină, după caz, nu a fost vaccinată împotriva bolii Newcastle în cele 21 de zile anterioare expedierii și, pe parcursul acestei perioade, nu au fost introduse în exploatație sau în unitatea de carantină alte păsări decât cele care făceau parte din lot. De asemenea, nu a fost efectuată nicio vaccinare în unitatea de carantină;

(c) au fost supuse unui examen serologic de depistare a anticorpilor bolii Newcastle, în cursul celor paisprezece zile anterioare expedierii și au răspuns negativ;]

II.2.2 sunt constituite următoarele garanții suplimentare, stabilite de statul membru de destinație, în conformitate cu articolul 13 și/sau articolul 14 din Directiva 90/539/CEE:

..... ;

(⁴) II.2.3 [în cazul în care statul membru de destinație este Finlanda sau Suedia, păsările de curte pentru reproducere au răspuns negativ la testele prevăzute de Decizia 2003/644/CE a Comisiei;]

(⁴) II.2.4 [în cazul în care statul membru de destinație este Finlanda sau Suedia, găinile ouătoare (păsări pentru producție crescute pentru a produce ouă destinate consumului) au răspuns negativ la testele prevăzute de Decizia 2004/235/CE a Comisiei.]

(⁶) II.2.5 [Programul de control al *salmonela* la care se face trimitere în articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 și dispozițiile specifice privind utilizarea substanțelor antimicrobiene și a vaccinurilor din Regulamentul (CE) nr. 1177/2006, au fost aplicate efectivului inițial de păsări și acesta a fost testat pentru serotipurile de *Salmonella* importante pentru sănătatea publică.

Data ultimei eșantionări din efectivul de păsări pentru care se cunosc rezultatele:

Rezultatul tuturor testelor efectuate pe efectivul de păsări:

(³) (⁷) *fie* [pozitiv;]

(³) (⁷) *fie* [negativ]

Pentru alte motive decât programul de control pentru depistarea salmonela în decursul ultimelor 3 săptămâni care preced importul.

(³) *fie* substanțele antimicrobiene nu au fost administrate păsărilor de curte de reproducere și de producție altele decât ratitele

(³) (⁴) *fie* următoarele substanțe antimicrobiene au fost administrate păsărilor de curte de reproducere și celor de producție altele decât ratitele:

(⁶) II.2.6 [În cazul păsărilor de curte pentru reproducere, nu au fost detectate nici *Salmonella* Enteritidis nici *Salmonella* Typhimurium în cadrul programului de control la care se face trimitere la punctul II.2.5.]

(⁸) [II.3. Cerințe de sănătate suplimentare

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că, deși utilizarea vaccinurilor împotriva bolii Newcastle care nu îndeplinesc cerințele specifice stabilite la punctul 2 din anexa B la Decizia 93/342/CEE nu este interzisă în (²), păsările descrise în prezentul certificat:

(a) nu au fost vaccinate de cel puțin douăsprezece luni cu astfel de vaccinuri;

(b) provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de izolare a virusului bolii Newcastle, efectuat într-un laborator oficial cu cel puțin paisprezece zile înainte de expediere, pe un eșantion de tampoane cloacale prelevat în mod aleatoriu de la cel puțin 60 păsări din fiecare efectiv, test ce nu a evidențiat niciun paramyxovirus aviar cu un indice de patogenitate intracerebrală (ICPI) mai mare de 0,4;

(c) nu au intrat în contact, în cursul celor 60 de zile anterioare expedierii, cu păsări de curte care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la literalele (a) și (b);

(d) au fost izolate, sub supraveghere oficială, în exploatația de origine, în perioada de paisprezece zile menționată la litera (b).]

II.4. Atestare pentru transportul de animale

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că păsările vor fi transportate în lăzi sau în baterii care:

- (a) conțin numai păsări din aceeași specie, din aceeași categorie și de același tip, provenind din aceeași unitate;
- (b) poartă numărul de autorizare al unității de origine;
- (c) sunt închise în conformitate cu instrucțiunile autorității competente, astfel încât să se excludă orice risc de înlocuire a conținutului;
- (d) sunt concepute, asemenea vehiculelor care urmează să asigure transportul, astfel încât:
 - (i) să se evite orice pierdere de excremente și să se reducă la maximum pierderea de pene pe parcursul transportului;
 - (ii) să permită inspecția vizuală a păsărilor de curte;
 - (iii) să permită curățarea și dezinfectarea;
- (e) sunt curățate și dezinfectate, asemenea vehiculelor care urmează să asigure transportul lor, înainte de încărcare și în conformitate cu instrucțiunile autorității competente.

Note**Partea I:**

- Rubrica I.8: menționează codul regiunii de origine, după caz, astfel cum este definit la rubrica "Codul teritoriului" din partea 1 coloana 2 din anexa I la Decizia 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- Rubrica I.11: numele, adresa și numărul de autorizare ale unității de reproducere sau de creștere.
- Rubrica I.15: pentru vagoane și camioane, a se indica numărul de înmatriculare, pentru nave, numele și pentru avioane, după caz, numărul zborului. În cazul în care transportul se efectuează în containere sau în lăzi, a se indica la rubrica I.23 numărul total de containere sau de lăzi și, după caz, numărul de înregistrare și al sigiliului.
- Rubrica I.19: a se utiliza codul SA corespunzător: 01.05 sau 01.06.39.
- Rubrica I.28 (categorii): se va alege una dintre mențiunile următoare: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/altele.

Partea II:

- (¹) Păsări de reproducere sau pentru producție, în sensul Deciziei 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- (²) Codul teritoriului care figurează în partea 1 coloana 2 din anexa I la Decizia 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- (³) A se păstra ce este aplicabil.
- (⁴) A se indica, după caz.
- (⁵) Atunci când lotul nu este destinat unui stat membru sau unei regiuni care intră în această categorie (în prezent, Finlanda și Suedia), textul referitor la garanțiile indicate la punctul II.2.1 trebuie eliminat.
- (⁶) Garanțiile prezentate la punctele II.2.5 și II.2.6 se aplică doar păsărilor de curte care aparțin speciei *Gallus gallus* și intră în vigoare doar de la 1 ianuarie 2009, dacă păsările de curte sunt utilizate exclusiv pentru producția de carne.
- (⁷) Dacă unul dintre rezultate a fost pozitiv pentru serotipurile de mai sus în decursul vieții efectivului de păsări determinat ca fiind pozitiv.
 - efective de păsări pentru reproducere: *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow și *Salmonella* Infantis.
 - Efective de păsări de producție: *Salmonella* Enteritidis și *Salmonella* Typhimurium.
- (⁸) Această garanție nu este necesară decât pentru păsările de curte provenind din țări sau din părți ale țărilor unde se aplică articolul 4 alineatul (4) din Decizia 93/342/CEE. Este necesar să se elimine rubrica aferentă atunci când păsările provin din alte țări.
- Prezentul certificat este valabil zece zile.

Medic veterinar oficial

Nume (cu majuscule):
 Autoritatea locală competentă:
 Data:
 Ștampila:"

Titlul și funcția:
 Semnătura:

(iv) modelul de certificat sanitar-veterinar pentru puii de o zi, alții decât de ratite (DOC), se înlocuiește cu următoarele:

„Model de certificat sanitar-veterinar pentru puii de o zi, alții decât de ratite (DOC)

ȚARA

Certificat veterinar către UE

Partea I: Detalii referitoare la transportul expedit	I.1. Transportator ☐ Nume Adresa Tel.		I.2. Numarul de referință al certificatului	I.2.a.			
			I.3. Autoritatea Competentă Centrală				
			I.4. Autoritatea Competentă Locală				
	I.5. Destinatar Nume Adresa Code postal Tel.		I.6.				
	I.7. Țara de origine	Codul ISO	I.8. Regiunea de origine	Cod	I.9. Țara de destinație	Codul ISO	I.10.
	I.11. Locul de origine Nume Adresa Nume Adresa Nume Adresa		Număr de aprobare Număr de aprobare Număr de aprobare		I.12.		
	I.13. Locul de îmbarcare Adresa		Număr de aprobare		I.14. Data plecării ora plecării		
	I.15. Mijlocul de transport Avion ☐ Vapor ☐ Vagon de cale ferată ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare: Referințe documentare		I.16. PIF de intrare în UE		I.17. Nr. CITES		
	I.18. Speciile de animale/Produs			I.19. Codul produsului		I.20. Număr/Cantitate	
	I.21.			I.22. Număr de ambalaje		I.24.	
I.23. Identificarea containerului/Numărul sigiliului							
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Reproducție ☐							
I.26.		I.27. Pentru import sau admitere în UE ☐					
I.28. Identificarea animalelor/produselor							
Specii (nume științific)		Rasa/categorie		Cantitate			

ȚARA

DOC (pui de o zi alții decât ratitele)

Partea II: Certificare	II.	Informații sanitar-veterinare ☐	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b.
	II.1.	Atestare de sănătate animală		
		Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific faptul că puii de o zi ⁽¹⁾ descriși în prezentul certificat:		
	II.1.1	îndeplinesc cerințele Directivei 90/539/CEE;		
	II.1.2	au fost eclozați pe teritoriul identificat prin codul ⁽²⁾ . În cazul în care efectivele din care provin ouăle destinate incubăției au fost importate în țara de origine, importul a fost efectuat în condiții sanitar-veterinare cel puțin la fel de stricte ca cerințele corespunzătoare prevăzute de Directiva 90/539/CEE și de orice altă decizie de executare;		
	II.1.3	provin de pe teritoriul identificat prin codul ⁽²⁾ , care, la data emiterii prezentului certificat, era indemn de gripă aviară și de boala Newcastle, în sensul Deciziei 93/342/CEE;		
	II.1.4	la data emiterii prezentului certificat, au fost examinați și nu prezentau niciun semn clinic de boală sau suspiciuni de boală;		
	II.1.5	au eclozat în unitatea sau în unitățile identificate la rubrica I.11 din partea I, unități autorizate în mod oficial, în conformitate cu dispoziții cel puțin echivalente celor prevăzute în anexa II la Directiva 90/539/CEE:		
		(a) a căror autorizare nu a fost suspendată sau retrasă;		
		(b) care, în momentul expedierii, nu făceau obiectul unor restricții de sănătate animală;		
		(c) în vecinătatea cărora, pe o rază de 25 km, incluzând, după caz, teritoriul unei țări limitrofe, nu a apărut niciun focar de gripă aviară sau de boală Newcastle timp de cel puțin 30 de zile;		
	II.1.6	nu au intrat în contact nici cu păsări de curte care nu îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul certificat, nici cu păsări sălbatice;		
	II.1.7	au eclozat din ouă ce provin din efective care:		
		(a) au fost ținute, cel puțin în ultimele șase săptămâni anterioare exportului, în unități autorizate în mod oficial, ale căror autorizații nu fuseseră suspendate sau reținute la data expedierii spre incubator a ouălor destinate incubăției;		
		(b) nu se află în regiuni care nu sunt indemne de gripă aviară sau de boala Newcastle;		
		(c) la data emiterii prezentului certificat, nu prezentau niciun semn clinic de boală și nici suspiciuni de boală;		
		(d) au fost supuse unui program de supraveghere sanitară privind:		
		⁽³⁾ fie [Salmonella pullorum, S. gallinarum și Mycoplasma gallisepticum (bibilici);]		
		⁽³⁾ și/sau [Salmonella arizonae, S. pullorum și S. gallinarum, Mycoplasma meleagridis și M. gallisepticum (curci)];		
		⁽³⁾ și/sau [Salmonella pullorum și S. gallinarum (bibilici de Guineea, prepelițe, fazani, potârniche și rațe)]		
		în conformitate cu capitolul III din anexa II la Directiva 90/539/CEE și care nu s-au dovedit a fi infectate cu agenții menționați anterior sau care nu prezentau niciun semn care să le facă suspecte de o infectare cu acești agenți;		
		⁽³⁾ fie [(e) nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]		
		⁽³⁾ sau [au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:		
	 (numele și tipul – viu sau inactivat – ale sușei virusului bolii Newcastle utilizate în vaccin sau vaccinuri)		
		la vârsta de săptămâni]		
		⁽³⁾ [(f) care au fost vaccinate, cu vaccinuri autorizate oficial		
		la data de împotriva (a se adăuga numărul de rânduri necesare)]		

II.1.8 provin din ouă care:

(a) prezintă un marcaj în conformitate cu instrucțiunile autorității competente, înainte de a fi expediate spre incubator;

(b) au fost dezinfectate, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente.

II.1.9 au eclozat la (data).

II.1.10 au fost vaccinați cu vaccinuri autorizate oficial, la data de, împotriva, (a se adăuga numărul de rânduri necesare)

II.2. Garanții suplimentare

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că:

(⁵) II.2.1 atunci când lotul este destinat unui stat membru sau unei regiuni al cărei statut a fost stabilit în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Directiva 90/539/CEE, puii de o zi descriși în prezentul certificat au eclozat din ouă destinate incubăției ce provin din efective care:

(³) *fie* [(i) nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]

(³) *sau* [(ii) au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu un vaccin inactivat;]

(³) *sau* [(iii) au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu un vaccin viu, cu cel puțin 60 de zile înainte de data la care au fost colectate ouăle.

II.2.2 sunt constituite următoarele garanții suplimentare, stabilite de statul membru de destinație, în conformitate cu articolul 13 și/sau articolul 14 din Directiva 90/539/CEE:

..... ;

(⁴) II.2.3 în cazul în care statul membru de destinație este Finlanda sau Suedia, puii de o zi destinați efectivelor de păsări de curte pentru reproducere sau pentru producție provin din efective care au răspuns negativ la testele prevăzute de Decizia 2003/644/CE a Comisiei.

(⁶) II.2.4 [Programul de control al *salmonela* la care se face trimitere în articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 și dispozițiile specifice privind utilizarea antimicrobienei și a vaccinului din Regulamentul (CE) nr. 1177/2006, au fost aplicate efectivului inițial de păsări și acesta a fost testat pentru serotipurile de *Salmonella* importante pentru sănătatea publică.

Data ultimei eșantionări din efectivul de păsări pentru care se cunosc rezultatele:

Rezultatul tuturor testelor efectuate pe efectivul de păsări părinți:

(³) (⁷) *fie* [pozitiv;]

(³) (⁷) *fie* [negativ]

Condițiile specifice pentru utilizarea antimicrobienei și a vaccinurilor din Regulamentul (CE) nr. 1177/2006, au fost aplicate în cazul puilor de o zi.

Pentru alte motive decât programul de control pentru depistarea *salmonela*.

(³) *fie* substanțele antimicrobiene nu au fost administrate puilor de o zi (inclusiv în ovo-injecție)

(³) (⁴) *fie* substanțele antimicrobiene nu au fost administrate puilor de o zi (inclusiv în ovo-injecție):

(⁶) II.2.5 [Dacă în cazul puilor de o zi pentru reproducere, nu au fost detectate nici *Salmonella* Enteritidis nici *Salmonella* Typhimurium în cadrul programului de control la care se face trimitere la punctul II.2.4.]

(⁸) II.3. Cerințe de sănătate suplimentare

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că, deși utilizarea vaccinurilor împotriva bolii Newcastle care nu îndeplinesc cerințele specifice stabilite la punctul 2 din anexa B la Decizia 93/342/CEE nu este interzisă în, (²):

- II.3.1 păsările de curte pentru reproducție de la care provin puii de o zi:
- (a) nu au fost vaccinate de cel puțin douăsprezece luni cu astfel de vaccinuri;
 - (b) provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de izolare a virusului bolii Newcastle, efectuat într-un laborator oficial cu cel mult paisprezece zile înainte de expediere, pe un eșantion de tampoane cloacale prelevat în mod aleatoriu de la cel puțin 60 păsări din fiecare efectiv, test ce nu a evidențiat niciun paramyxovirus aviar cu un indice de patogenitate intracerebrală (ICPI) mai mare de 0,4;
 - (c) nu au intrat în contact, în cursul celor 60 de zile anterioare expedierii, cu păsări de curte care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la literele (a) și (b);
 - (d) au fost izolate, sub supraveghere oficială, în exploatarea de origine, în perioada de paisprezece zile menționată la litera (b) și
- II.3.2 ouăle destinate incubăției din care au eclozat puii de o zi și puii de o zi înșiși nu au intrat în contact, în incubator sau în timpul transportului, cu ouă de pasăre sau cu păsări care nu îndeplinesc cerințele menționate anterior.]

II.4. **Atestare pentru transportul de animale**

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că:

- II.4.1 puii de o zi descriși în prezentul certificat vor fi transportați în ambalaje de unică folosință perfect curate, utilizate pentru prima dată și:
- (a) care conțin numai pui de o zi din aceeași specie, din aceeași categorie și de același tip, provenind din aceeași unitate;
 - (b) care poartă indicațiile următoare:
 - numele țării de proveniență;
 - speciile de păsări de curte în cauză;
 - numărul de pui;
 - categoria și tipul producției urmărite;
 - numele, adresa și numărul de autorizare ale unității de reproducere;
 - numele, adresa și numărul de autorizare al unității de origine;
 - numele statului membru de destinație;
 - (c) sunt închise în conformitate cu instrucțiunile autorității competente, astfel încât să se excludă orice risc de înlocuire a conținutului;
- II.4.2 containerele și vehiculele care au asigurat transportul ambalajelor menționate la punctul II.4.1. au fost curățate și dezinfectate înainte de încărcare, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente.

Note

Partea I:

- Rubrica I.8: menționează codul regiunii de origine, după caz, astfel cum este definit la rubrica «Codul teritoriului» din partea 1 coloana 2 din anexa I la Decizia 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- Rubrica I.11: numele, adresa și numărul de autorizare ale incubatoarelor și ale unității de reproducere.
- Rubrica I.15: pentru vagoane și camioane, a se indica numărul de înmatriculare, pentru nave, numele și pentru avioane, după caz, numărul zborului. În cazul în care transportul se efectuează în containere sau în lăzi, a se indica la rubrica I.23 numărul total de containere sau de lăzi și, după caz, numărul de înregistrare și al sigiliului.
- Rubrica I.19: a se utiliza codul SA corespunzător: 01.05 sau 01.06.39.
- Rubrica I.8: (Categorie): se va alege una dintre mențiunile următoare: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/altele.

Partea II:

- (1) «pui de o zi», în sensul Deciziei 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- (2) Codul teritoriului care figurează în partea 1 coloana 2 din anexa I la Decizia 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- (3) A se păstra ce este aplicabil.
- (4) A se indica, după caz.
- (5) Atunci când lotul nu este destinat unui stat membru sau unei regiuni care intră în această categorie (în prezent, Finlanda și Suedia), textul referitor la garanțiile indicate la punctul II.2.1 trebuie eliminat.
- (6) Garanțiile prezentate la punctele II.2.5 și II.2.6 se aplică doar păsărilor de curte care aparțin speciei *Gallus gallus* și intră în vigoare doar de la 1 ianuarie 2009, dacă puii de o zi sunt utilizați exclusiv pentru producția de carne.
- (7) Dacă unul dintre rezultate a fost pozitiv pentru serotipurile de mai sus în decursul vieții efectivului de păsări părinți determinat ca fiind pozitiv: *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Virchow și *Salmonella* Hadar.
- (8) Această garanție nu este necesară decât pentru păsările de curte provenind din țări sau din părți ale țărilor unde se aplică articolul 4 alineatul (4) din Decizia 93/342/CEE. Este necesar să se elimine rubrica aferentă atunci când păsările provin din alte țări.

— Prezentul certificat este valabil zece zile.

Medic veterinar oficial

Nume (cu majuscule):
Autoritatea locală competentă:
Data:
Ștampila:"

Titlul și funcția:

Semnătura:

(v) modelul de certificat sanitar-veterinar pentru păsările pentru reproducere sau pentru producție, altele decât ratitele (HEP), se înlocuiește cu următoarele:

„Model de certificat sanitar-veterinar pentru ouăle de pasăre destinate incubației, altele decât de ratite (HEP)

ȚARA

Certificat veterinar către UE

Partea I: Detalii referitoare la transportul expedit	I.1. Transportator ☐ Nume		I.2. Numărul de referință al certificatului	I.2.a.			
	Adresa Tel.		I.3. Autoritatea Competentă Centrală				
			I.4. Autoritatea Competentă Locală				
	I.5. Destinatar Nume Adresa Cod postal Tel.		I.6.				
	I.7. Țara de origine	Codul ISO	I.8. Regiunea de origine	Cod	I.9. Țara de destinație	Codul ISO	I.10.
	I.11. Locul de origine Nume Adresa Nume Adresa Nume Adresa		Număr de aprobare Număr de aprobare Număr de aprobare		I.12.		
	I.13. Locul de îmbarcare Adresa		Număr de aprobare		I.14. Data plecării Ora plecării		
	I.15. Mijlocul de transport Avion ☐ Vapor ☐ Vagon de cale ferată ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare: Referințe documentare		I.16. PIF de intrare în UE		I.17. Nr. CITES		
	I.18. Speciile de animale/Produs			I.19. Codul produsului		I.20. Număr/Cantitate	
	I.21.			I.22. Număr de ambalaje		I.23. Identificarea containerului/Numărul sigiliului	I.24.
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Reproducție ☐							
I.26.			I.27. Pentru import sau admitere în UE ☐				
I.28. Identificarea animalelor/produselor							
Specii (nume științific)		Rasa/categorie	Sistem de identificare	Număr de identificare	Cantitate		

ȚARA

HEP (ouă de pasăre, destinate incubației, altele decât de ratite)

Partea II: Certificare	II.	Informații sanitar-veterinare ☐	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b.
	II.1.	Atestare de sănătate animală		
		Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific faptul că ouăle destinate incubației ⁽¹⁾ descrise în prezentul certificat:		
	II.1.1	în conformitate cu Directiva 90/539/CEE;		
	II.1.2	x în cazul în care au fost importate în țara de origine, importul a fost efectuat în condiții sanitar-veterinare cel puțin la fel de stricte precum cerințele din domeniu prevăzute de Directiva 90/539/CEE și de orice altă decizie de executare;		
	II.1.3	provin de pe teritoriul identificat prin codul ⁽²⁾ , care, la data emiterii prezentului certificat, era indemn de gripă aviară și de boala Newcastle, în sensul Deciziei 93/342/CEE;		
	II.1.4	provin din efective care:		
		(a) la data emiterii prezentului certificat, au fost examinați și nu prezentau nici un semn clinic de boală sau suspiciuni de boală;		
		(b) au rămas, de la ecloziune sau cel puțin pe parcursul ultimelor șase săptămâni imediat anterioare exportului, în unitatea sau în unitățile identificate la rubrica I.11 din partea I, unități autorizate în mod oficial, în conformitate cu dispoziții cel puțin echivalente celor prevăzute în anexa II la Directiva 90/539/CEE.		
		— a căror autorizare nu a fost suspendată sau retrasă;		
		— care nu fac obiectul unor restricții de sănătate animală;		
		în vecinătatea cărora, pe o rază de 25 km, incluzând, după caz, teritoriul unei țări limitrofe, nu a apărut niciun focar de gripă aviară sau de boală Newcastle timp de cel puțin 30 de zile;		
		(c) în perioada menționată la punctul (b), nu au intrat în contact cu păsări de curte care nu îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul certificat, și nici cu păsări sălbatice;		
		(d) au fost supuse unui program de supraveghere sanitară privind:		
		⁽³⁾ fie [Salmonella pullorum, S. gallinarum și Mycoplasma gallisepticum (bibilici);]		
		⁽³⁾ și/sau [Salmonella arizonae, S. pullorum și S. gallinarum, Mycoplasma meleagridis și M. gallisepticum (curci);]		
		⁽³⁾ și/sau [Salmonella pullorum și S. gallinarum (bibilici de Guineea, prepelițe, fazani, potârnichi și rațe)]		
		în conformitate cu capitolul III din anexa II la Directiva 90/539/CEE și care nu s-au dovedit a fi infectate cu agenții menționați anterior sau care nu prezentau niciun semn care să le facă suspecte de o infectare cu acești agenți;		
		⁽³⁾ fie [(e) [nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]		
		⁽³⁾ sau [au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:		
	 (numele și tipul – viu sau inactivat – ale sușei virusului bolii Newcastle utilizate în vaccin sau vaccinuri)		
		la vârsta de săptămâni]		
		⁽³⁾ [(f) care au fost vaccinate, cu vaccinuri autorizate oficial		
		la data de împotriva (a se adăuga numărul de rânduri necesare)]		
	II.1.5	au fost marcate, astfel cum se indică la rubrica I.28 din certificat, cu (cerneală colorată)		
	II.1.6	au fost dezinfectate, în conformitate cu instrucțiunile mele, cu (numele produsului și al substanței active) timp de (timp exprimat în minute);		
	II.1.7	au fost colectate de la la (data).		

II.2. Garanții suplimentare

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că:

(⁴) II.2.1 atunci când lotul este destinat unui stat membru sau unei regiuni al cărei statut a fost stabilit în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Directiva 90/539/CEE, ouăle destinate incubației descrise în prezentul certificat provin de la păsări de curte care:

(³) *fie* (a) nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;

(³) *sau* (b) au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu un vaccin inactivat;

(³) *sau* (c) au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu un vaccin viu, cu cel puțin 60 de zile înainte de data menționată la punctul II.1.7 de mai sus;]

II.2.2 sunt constituite următoarele garanții suplimentare, stabilite de statul membru de destinație, în conformitate cu articolul 13 și/sau articolul 14 din Directiva 90/539/CEE:

..... ;

(³) II.2.3 [în cazul în care statul membru de destinație este Finlanda sau Suedia, păsările de reproducere au răspuns negativ la testele prevăzute de Decizia 2003/644/CE a Comisiei;]

(⁵) II.2.4 [Programul de control al *salmonella* la care se face trimitere în articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 și dispozițiile specifice privind utilizarea antimicrobienele și a vaccinelor din Regulamentul (CE) nr. 1177/2006, au fost aplicate efectivului inițial de păsări și acesta a fost testat pentru serotipurile de *Salmonella* importante pentru sănătatea publică.

Data ultimei eșantionări din efectivul de păsări pentru care se cunosc rezultatele:

Rezultatul tuturor testelor efectuate pe efectivul de păsări părinti:

(³) (⁶) *fie* [pozitiv;]

(³) (⁶) *fie* [negativ]

(⁵) II.2.5. [Nu au fost detectate nici *Salmonella* Enteritidis nici *Salmonella* Typhimurium în cadrul programului de control la care se face trimitere la punctul II.2.4.]

(⁷) II.3. Cerințe de sănătate suplimentare pentru țările care nu sunt indemne de boala Newcastle

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific de asemenea că, deși utilizarea vaccinurilor împotriva bolii Newcastle, care nu îndeplinesc cerințele specifice stabilite la punctul 2 din anexa B la Decizia 93/342/CEE nu este interzisă în (²), păsările de curte de la care provin ouăle destinate incubației:

(a) nu au fost vaccinate de cel puțin douăsprezece luni cu astfel de vaccinuri;

(b) provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de izolare a virusului bolii Newcastle, efectuat într-un laborator oficial cu cel mult paisprezece zile înainte de expediere, pe un eșantion de tampon cloacale prelevat în mod aleatoriu de la cel puțin 60 păsări din fiecare efectiv în cauză, test care nu a evidențiat niciun paramyxovirus aviar cu un indice de patogenitate intracerebrală (ICPI) mai mare de 0,4;

(c) nu au intrat în contact, în cursul celor 60 de zile anterioare expedierii, cu păsări de curte care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la literele (a) și (b);

(d) au fost izolate, sub supraveghere oficială, în exploatarea de origine, în perioada de paisprezece zile menționată la litera (b).]

II.4. Atestare pentru transportul de animale

Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific, de asemenea, că:

- II.4.1 ouăle destinate incubației vor fi transportate în ambalaje de unică folosință perfect curate, utilizate pentru prima dată, care:
- (a) conțin numai ouă destinate incubației din aceeași specie, din aceeași categorie și de același tip, provenind din aceeași unitate;
- (b) care poartă indicațiile următoare:
- numele țării de proveniență;
 - speciile de păsări de curte în cauză;
 - numărul de ouă;
 - categoria și tipul producției urmărite;
 - numele, adresa și numărul de autorizare ale unității de reproducere;
 - numele, adresa și numărul de autorizare al unității de origine;
 - numele statului membru de destinație;
- (c) sunt închise în conformitate cu instrucțiunile autorității competente, astfel încât să se excludă orice risc de înlocuire a conținutului;
- II.4.2 containerele și vehiculele care au asigurat transportul ambalajelor menționate la punctul II.4.1 au fost curățate și dezinfectate înainte de încărcare, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente.

Note**Partea I:**

- Rubrica I.8: menționează codul regiunii de origine, după caz, astfel cum este definit la rubrica «Codul teritoriului» din partea 1 coloana 2 din anexa I la Decizia 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- Rubrica I.11: numele, adresa și numărul de autorizare ale unității de reproducere.
- Rubrica I.15: pentru vagoane și camioane, a se indica numărul de înmatriculare, pentru nave, numele și pentru avioane, după caz, numărul zborului. În cazul în care transportul se efectuează în containere sau în lăzi, a se indica la rubrica I.23 numărul total de containere sau de lăzi și, după caz, numărul de înregistrare și numărul sigiliului.
- Rubrica I.28 (categorii): se va alege una dintre mențiunile următoare: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/ouă de curcă destinate consumului/altele; (Sistem de identificare și număr de identificare): a se prezenta marcajul.

Partea II:

- (1) Ouă de pasăre, cu excepția ratitelor, destinate incubației, în sensul Deciziei 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- (2) Codul teritoriului care figurează în partea 1 coloana 2 din anexa I la Decizia 2006/696/CE (astfel cum a fost modificată ultima dată).
- (3) A se păstra ce este aplicabil.
- (4) Atunci când lotul nu este destinat unui stat membru sau unei regiuni care intră în această categorie (în prezent, Finlanda și Suedia), textul referitor la garanțiile indicate la punctul II.2.1 trebuie eliminat.
- (5) Garanțiile oferite la punctele II.2.4 și II.2.5 se aplică numai pentru păsările de curte aparținând speciei *Gallus gallus*.
- (6) Dacă unul dintre rezultate a fost pozitiv pentru serotipurile de mai sus în decursul vieții efectivului de păsări părinți determinat ca fiind pozitiv: *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Virchow și *Salmonella* Hadar.
- (7) Această garanție nu este necesară decât pentru păsările de curte provenind din țări sau din părți ale țărilor unde se aplică articolul 4 alineatul (4) din Decizia 93/342/CEE. Este necesar să se elimine rubrica aferentă atunci când păsările provin din alte țări.
- Prezentul certificat este valabil zece zile.

Medic veterinar oficial

Numele (cu majuscule):
 Autoritatea locală competentă:
 Data:
 Ștampila:"

Titlul și funcția:

Semnătura:

(2) În partea 1 din anexa II la Decizia 2006/696/CE, Mențiunile pentru Bulgaria și România sunt eliminate.

DECIZIA COMISIEI

din 17 decembrie 2007

de modificare a Deciziei 2006/415/CE privind anumite măsuri de protecție referitoare la gripa aviară înalt patogenă de subtip H5N1 la păsările de curte din Germania

[notificată cu numărul C(2007) 6702]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/844/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (3),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Decizia 2006/415/CE a Comisiei din 14 iunie 2006 privind anumite măsuri de protecție referitoare la influența aviară de subtip H5N1 la păsările de curte din Comunitate și de abrogare a Deciziei 2006/135/CE ⁽³⁾ prevede aplicarea anumitor măsuri de protecție pentru a preveni răspândirea bolii, inclusiv stabilirea unor zone A și B ca urmare a suspectării sau confirmării unui focar de gripă aviară.
- (2) Germania a anunțat Comisia cu privire la izbucnirea unui focar de gripă aviară înalt patogenă de subtip H5N1 într-o gospodărie de pe teritoriul său și a luat măsurile necesare în conformitate cu Decizia 2006/415/CE, inclusiv stabilirea de zone A și B în conformitate cu articolul 4 din decizia menționată.

- (3) Comisia a examinat aceste măsuri în colaborare cu Germania și apreciază că limitele zonelor A și B stabilite de autoritatea competentă din statul membru respectiv se află la o distanță suficientă față de localizarea efectivă a focarului. Prin urmare, zonele A și B din Germania pot fi confirmate iar durata menținerii acestor zone poate fi determinată.
- (4) Prin urmare, Decizia 2006/415/CE ar trebui modificată în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute de prezenta decizie ar trebui examinate în cadrul următoarei reuniuni a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia 2006/415/CE se modifică în conformitate cu textul anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2007.

Pentru Comisie

Markos KYPRIANOU

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 157, 30.4.2004, p. 33); versiune corectată (JO L 195, 2.6.2004, p. 12).

⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2002/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 315, 19.11.2002, p. 14).

⁽³⁾ JO L 164, 16.6.2006, p. 51. Decizie modificată ultima dată prin Decizia 2007/816/CE (JO L 326, 12.12.2007, p. 32).

ANEXĂ

Anexa la Decizia 2006/415/CE se modifică după cum urmează:

1. Următorul text se adaugă la Partea A:

„Codul ISO al țării	Stat membru	Zona A		Aplicabil până la [articolul 4 alineatul (4) litera (b) punctul (iii)]
		Cod (dacă este disponibil)	Denumire	
DE	GERMANIA		Zona de 10 km stabilită în jurul focarului din comuna Großwoltersdorf, inclusiv toate comunele următoare sau părți din acestea: Landkreis Oberhavel: Fürstenberg/Havel, Gransee, Großwoltersdorf, Sonnenberg, Stechlin Landkreis Ostprignitz-Ruppin: Lindow (Mark), Rheinsberg Landkreis Mecklenburg-Strelitz: Priepert, Wesenberg	15.1.2008”

2. Următorul text se adaugă la Partea B:

„Codul ISO al țării	Stat membru	Zona B		Aplicabil până la [articolul 4 alineatul (4) litera (b) punctul (iii)]
		Cod (dacă este disponibil)	Denumire	
DE	GERMANIA		Comunele: Landkreis Oberhavel: Fürstenberg/Havel, Gransee, Großwoltersdorf, Schönermark, Sonnenberg, Stechlin, Zehdenick Landkreis Ostprignitz-Ruppin: Lindow (Mark), Rheinsberg Landkreis Uckermark: Lychen, Templin Landkreis Mecklenburg-Strelitz: Godendorf, Priepert, Wesenberg, Wokuhl-Dabenow, Wustrow	15.1.2008”

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2007/845/JAI A CONSILIULUI

din 6 decembrie 2007

privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmării și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Austria și a Republicii Finlanda,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Criminalitatea organizată transfrontalieră urmărește, în principal, obținerea unor foloase financiare. Aceste foloase financiare constituie un stimulent pentru săvârșirea altor infracțiuni cu scopul obținerii unor profituri și mai mari. În consecință, autoritățile represive ar trebui să dispună de competențele necesare investigării și analizării pistelor financiare ale activității infracționale. Pentru combaterea eficientă a criminalității organizate, informațiile care pot duce la identificarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri ce aparțin infractorilor trebuie să facă obiectul unui schimb rapid între statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Consiliul a adoptat Decizia-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽²⁾ și Decizia-cadru 2005/212/JAI din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea ⁽³⁾, care se

referă la anumite aspecte ale cooperării judiciare în materie penală în domeniul înghețării și confiscării produselor, a instrumentelor și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile.

(3) Este necesar să se stabilească o cooperare strânsă între autoritățile competente din statele membre implicate în identificarea produselor ilicite și a altor bunuri care ar putea face obiectul unei confiscări și să se ia măsuri care să permită comunicarea directă între aceste autorități.

(4) În acest scop, în statele membre ar trebui să funcționeze oficii de recuperare a creanțelor cu competențe în aceste domenii, între care să se asigure efectuarea unui schimb rapid de informații.

(5) Rețeaua Interagenției Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN), creată la Haga la 22-23 septembrie 2004 de către Austria, Belgia, Germania, Irlanda, Regatul Unit și Țările de Jos, constituie deja o rețea globală de practicieni și experți al cărei scop îl constituie consolidarea cunoașterii reciproce în privința metodelor și tehnicilor din domeniul identificării transfrontaliere, înghețării, sechestrului și confiscării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile. Prezenta decizie ar trebui să vină în completarea CARIN, oferind un temei juridic schimbului de informații dintre oficii de recuperare a creanțelor din toate statele membre.

(6) În Comunicarea adresată Consiliului și Parlamentului European, „Programul de la Haga: Zece priorități pentru următorii cinci ani”, Comisia a pledat în favoarea consolidării instrumentelor destinate soluționării unor aspecte financiare ale criminalității organizate, între altele, prin promovarea înființării în statele membre a unor unități de informații secrete privind bunurile provenite din săvârșirea de infracțiuni.

⁽¹⁾ Avizul din 12 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

⁽³⁾ JO L 68, 15.3.2005, p. 49.

- (7) Cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor și cea dintre oficiile de recuperare a creanțelor și alte autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni ar trebui să se desfășoare prin intermediul procedurilor și în termenele prevăzute de Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații publice și secrete între autoritățile represive din statele membre ale Uniunii Europene⁽¹⁾, inclusiv motivele de refuz cuprinse în aceasta.
- (8) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere acordurilor de cooperare încheiate în temeiul Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind acordurile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații⁽²⁾ și acordurile existente privind cooperarea polițienească,

DECIDE:

Articolul 1

Oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Fiecare stat membru înființează sau desemnează un oficiu național de recuperare a creanțelor, în scopul de a facilita urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și care ar putea face obiectul unei dispoziții de înghețare, sechestru sau confiscare emise de o autoritate judiciară competentă în cursul unor proceduri penale sau, în măsura permisă de dreptul intern al statului membru în cauză, în cursul unor proceduri civile.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), un stat membru poate, în conformitate cu dreptul său intern, să înființeze sau să desemneze două oficii de recuperare a creanțelor. Atunci când într-un stat membru există mai mult de două autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni, acesta desemnează ca puncte de contact cel mult două dintre oficiile sale de recuperare a creanțelor.
- (3) Statele membre indică autoritățile care constituie oficiile naționale de recuperare a creanțelor în sensul prezentului articol. Statele membre notifică această informație și orice schimbări ulterioare, în scris, Secretariatului General al Consiliului. Această notificare nu împiedică alte autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni să procedeze la schimbul de informații, în temeiul articolelor 3 și 4, cu un oficiu de recuperare a creanțelor dintr-un alt stat membru.

Articolul 2

Cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Statele membre se asigură că oficiile lor de recuperare a creanțelor cooperează între ele în scopurile stabilite la articolul

1 alineatul (1), prin schimbul de informații și de cele mai bune practici, atât la cerere, cât și spontan.

- (2) Statele membre se asigură că această cooperare nu este stânjenită de statutul oficiilor de recuperare a creanțelor în dreptul intern, indiferent că acestea fac parte sau nu dintr-o autoritate administrativă, represivă sau judiciară.

Articolul 3

Schimbul de informații, la cerere, dintre oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Un oficiu de recuperare a creanțelor dintr-un stat membru sau o altă autoritate dintr-un stat membru însărcinată să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni poate solicita unui oficiu de recuperare a creanțelor dintr-un alt stat membru o informație în scopurile prevăzute la articolul 1 alineatul (1). În acest sens, acesta se bazează pe Decizia-cadru 2006/960/JAI și pe normele adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia.

- (2) La completarea formularului prevăzut în Decizia-cadru 2006/960/JAI, oficiul de recuperare a creanțelor solicitant precizează obiectul și motivul cererii, și natura procedurii. De asemenea, acesta furnizează informații detaliate cu privire la bunurile vizate sau căutate (conturi bancare, bunuri imobile, automobile, iahturi sau alte bunuri de mare valoare) și/sau persoanele fizice sau juridice despre care se presupune că sunt implicate (de exemplu, nume, adrese, date și locuri de naștere, data înmatriculării, acționarii, sediile). Aceste informații detaliate sunt cât mai precise posibil.

Articolul 4

Schimbul spontan de informații între oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Oficiile de recuperare a creanțelor sau alte autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni pot, în limitele dreptului intern aplicabil și fără o solicitare în acest sens, să facă schimb de informații pe care acestea le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor unui alt oficiu de recuperare a creanțelor, în cursul urmăririi obiectivelor prezentei decizii stabilite la articolul 1 alineatul (1).
- (2) Schimbului de informații în temeiul prezentului articol i se aplică, *mutatis mutandis*, dispozițiile articolului 3.

Articolul 5

Protecția datelor

- (1) Fiecare stat membru se asigură că normele stabilite privind protecția datelor sunt aplicate și în cadrul procedurii privind schimbul de informații prevăzut în prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 89.

⁽²⁾ JO L 271, 24.10.2000, p. 4.

(2) Utilizarea informațiilor care au fost schimbate în mod direct sau bilateral în conformitate cu prezenta decizie este supusă dispozițiilor naționale privind protecția datelor din statul membru destinatar, caz în care informațiile sunt supuse aceluiași norme privind protecția datelor ca și când ar fi fost colectate de către statul membru destinatar. Datele personale prelucrate în contextul aplicării prezentei decizii sunt protejate în conformitate cu dispozițiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal și, pentru statele membre care l-au ratificat, ale Protocolului adițional din 8 noiembrie 2001 la convenția respectivă, privind autoritățile de control și fluxurile transfrontaliere de date. Principiile din Recomandarea nr. R(87) 15 a Consiliului Europei privind reglementarea utilizării datelor cu caracter personal în activitatea poliției ar trebui, de asemenea, luate în considerare atunci când autoritățile de aplicare a legii prelucrează date obținute în temeiul prezentei decizii.

Articolul 6

Schimbul în domeniul celor mai bune practici

Statele membre se asigură că oficiile de recuperare a creanțelor fac schimb de cele mai bune practici referitoare la modalitățile de sporire a eficienței eforturilor statelor membre în urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, care ar putea deveni obiectul unei dispoziții de înghețare, sechestru sau confiscare emise de către o autoritate judiciară competentă.

Articolul 7

Raportul cu acordurile de cooperare existente

Prezenta decizie nu aduce atingere obligațiilor care decurg din instrumentele Uniunii Europene privind asistența juridică reciprocă sau recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești în materie penală, din acordurile bilaterale sau multilaterale sau din aranjamentele dintre statele membre și țări terțe referitoare

la asistența juridică reciprocă, precum și din Decizia 2000/642/JAI și Decizia-cadru 2006/960/JAI.

Articolul 8

Punerea în aplicare

(1) Statele membre se asigură că au capacitatea să coopereze pe deplin în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii până la 18 decembrie 2008. Statele membre comunică până la aceeași dată Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul oricăror dispoziții de drept intern care le permit să se conformeze obligațiilor impuse prin prezenta decizie.

(2) Atât timp cât statele membre nu au pus încă în aplicare Decizia-cadru 2006/960/JAI, trimiterea la respectiva decizie-cadru cuprinse în prezenta decizie se interpretează ca fiind trimiteri la instrumentele aplicabile privind cooperarea polițienească dintre statele membre.

(3) Până la 18 decembrie 2010, Consiliul evaluează respectarea de către statele membre a prezentei decizii, în baza unui raport întocmit de către Comisie.

Articolul 9

Aplicarea

Prezenta decizie produce efecte de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 6 decembrie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

A. COSTA